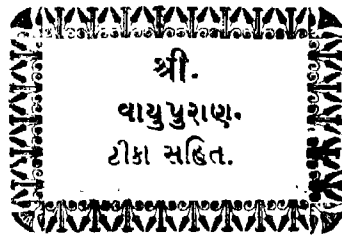

૨૧૪૬

૨૧૪૬

વાયુપુરાણ સટીક.

તથા

તેને લગતી કવિતાઓ.

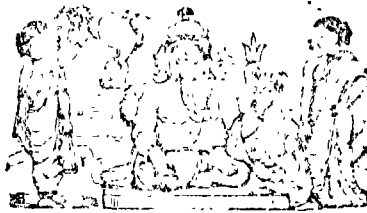
રચનાર તથા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

વિરક્ષેત્રવાસી

પરી. અમરનલાલ પીતાંબરદાસ.

તથા

પરી. માણકલાલ મનસુખરામ

દોહરો.

રચના રસીક આ ગ્રંથની વાંચી ધરજો ધ્યાન,
સંદેહ તજીને પ્રીતથી કરજો અમૃત પાન.

નહીઆદ.

સત્યસાગર પ્રેસ.

કિંમત ૦-૮-૦

પ્રસ્તાવના.

એક વખત મારા મનમાં એહેવો તુરંગ ઊઠ્યો કે આપણા કુલદેવ શ્રીવાયુદેવતા એ સાક્ષાત દેવરૂપ છે. એવી પ્રખ્યાતી કોઈ ગાં-મના દશા તથા વીશા વાયડાઓએ પુરતી રીતે મેળવેલી નથી. તેમ કુલદેવની તથા વાયડા સમસ્તની ઊત્પત્તિ કેવી રીતે થયેલી તે વિષે પણ માહિતી મેળવી હશે એમ લાગતું નથી ક્રૂત અસહ્યો આસતી આવેલી રહી મુજબ કુલદેવને માને છે. દેવ છે અગર દેવી છે એ પણ શંકા તમામોના મગજમાં અધાપી સુધી સીરૂ જાણી સવત ૧૯૩૮ ના ચર્ચતર સુદી ૬ ઉપર હું શ્રીવાયડપુર ડીસની કાંપ તરફ થઈ પાટણના મોદી ભાઈ અમૃતલાલ તીર્થમલાલની સોખતે ગયેલો તે વખતમાં ત્યાં પાટણના વીશા તથા દશા વાયડા તથા રાધણપુરના વીશા વાયડા આવેલા તે તમામ ભાઈઓની શ્રીકુલદેવ ઉપર સારી રીતે ભગતી. પ્રવીણ થઈ ગયેલીનું જાણી ઉપર દરસાવેલી શંકા તેમનાથી દુર રહેલી છે કે નહીં એ વીધે શોધન કર્તી લાગુજ રહેલી જણાઈ તે ઉપરથી મેં એહેવો વિચાર લીધો કે અવશ્યક આ શંકા દુર કરવી તેને માટે મદદ લેવા મારા પરમ સ્નેહી મેહેરખાન ભાઈ-ચુનીલાલ નરભેરામ પાટણના દશાવાયડા એમની પાસે માગણ કર્યું તે એમણે માન્ય કરી આ ગ્રંથ પ્રસિદ્ધ કરવામાં મને ધણી કીમતો મદદ આપી છે વળી વડોદરાના મારી જ્ઞાતના સદયહસ્થ શેઠ છોટાલાલ મનસુખરામ તથા તેમના ભાઈ શેઠ છગનલાલ મનસુખરામ એમની મુલાકાત મેં ક્રૂત કુલદેવની તથા વાયડા સમસ્તની ઉત્પત્તિનું શોધન શી રીતે કરવું તે વિષેનો અભિપ્રાય લેવા કરી, તેજ વખત ઉપરનો તમામ પ્રસંગ તેમને સમજાવતાં શેઠ છગનલાલ મનસુખરામ આ સખ્સ શ્રીમદભાગવતની વાક્યગારીમાં ધણા પ્રવીન અને હમેશા શ્રીમદભાગવતનું રટણ કરનારા તેથી યોતે બેઠી ભાઈઓએ એકમતથી નિશ્ચય કરી અભીપ્રાય આપ્યો કે વાયુપુરાણ નામનો ગ્રંથ મેળવી શોધન કરશોતો તમારી જે જે શંકાઓ આ વિષયમાં હશે તે તમામ દુર થઈ જોઈએ એવા ખુલાસા મળી આવશે.

એવો અભીપ્રાય મળવાથી શ્રી વાયુપુરાણ નામના ગ્રંથનો શોધ કરવા વડોદરાનો ભટ મેવાડા આજણ વ્યાસજી ગોવર્ધન કાલીદાસને કહેલું તે ઉપરથી તેમણે ગ્રંથ સંપાદન કરી તેમાંની સંપૂર્ણ

કથા આરીક રીતે શોધન કરી અમોને કહી સંભળાવી તેના અંદરથી હું જેવી રીતે ખુલાસા લેવા ધારતો હતો તેવીજ રીતે મલી આવ્યાછે.

એકંદર શ્રીવાયુપુરાણ એ શ્રવણ કર્યું તેથી કુલદેવની તથા વાયડા સમસ્તની ઉત્પત્તિ તથા બીજી ઘણાઅંક પ્રકારની શાંકાઓ વીધે મારા મનનો નિશ્ચય થઈ ગયોછે એટલા ઉપરથી તમામ દેશાવરો ના વીરો તથા દશાવાયડા તથા વાયડાબ્રાહ્મણોનો નીશ્ચય થવો

જેઈએ તેનેમાટે આ વાયુ પુરાણ નામનો ગ્રંથ ટીકા સાથે

છપાવી બહાર પાડવાનો મારો વચ્ચાર વડોદરાના સદ્ગ્રહસ્થ શેઠ છોટાલાલ મનસુખરામ તથા શા. મોહલાલ ઘેલાભાઈ તથા પાટણના મારા પરમ મિત્ર શેઠ ચુનીલાલ નરભેરામ દશાવાયડા તથા શેઠ નાગરદાસ રણછોડદાસ આયુર્વાજા તથા શેઠ નાહાલચંદરામ ઉમેદરામ ડીસાકાંપની તીર્થેરી કામદાર તથા શેઠ જોડાલાલ કુબેરજી ડીસાકાંપમાં કમિસરો હોદ્દીશના રાઈડર તથા ભાઈ અમરતલાલ તીકમલાલ હીસા કાંપના તથા મોદી ભીખા નરસઈદાસ પાટણના તથા સંખેડાના શેઠ પ્રણવલભ મુળજી એવળ સાહેબોને જણાવતાં તેમણે માન્ય કરી મને આ ગ્રંથ બહાર પાડવામાં ઘણી એક મદદ આપીછે, તેથી હું તેમનો ઘણો ઉપકાર માનુ છું.

વાયુપુરાણનો ગ્રંથ સંસ્તકૃ હોવાથી તેનું ભાષાંતર કરવા માટે મારા સ્નેહી ભટ દામોદર જગન્નાથ અવદીય ટોલકીયા બ્રહ્મણની મારફત તેમની ન્યાતાનાં પુરાણી વશંતરામ કુબેરજીને બોલાવી તેઓની પાસેથી આ ગ્રંથનું ભાષાંતર કરાવ્યું છે.

આ વાયુ પુરાણ નામનો ગ્રંથ ટીકા સાથે. તેના અંદર કુલદેવની ઉત્પત્તિનો તથા બીજા ગરબા તથા તથા વાયડાઆખ્યાન સહુના ગ્રંથ રચી, તમામ વાયડા સમસ્ત ભાઈઓને આ ગ્રંથની માહિતી મેળવી લેવા દરેકને એક એક ગ્રંથ આપવા ફરજ રાખુ છું માટે મને આશાછે કે આ ગ્રંથનો ફેલાવ થવામાં સ્વજ્ઞાતી ભાઈઓ ચોગ્ય મદદ આપી માહુરી મેહેનતને બર આણશે.

તારીખ. ૧ માહે જાનેવારી સન ૧૮૮૪

પરીખ અમરતલાલ પીતાંબરદાસ.

ગ્રંથ પ્રસિદ્ધ કર્તા

કુલદેવીની સ્તુતીનો ગરબો.

- ગોરધારીરે વાનકાદુ વિચારો. એ રાગ.
 શ્રીવાયુ દેવારે અર્જ કરૂને સ્વીકારો,
 મન ધ્યાન ધરીને વિચારો. ૧
- પ્રભુ મારારે જાણી કરોને તમારો,
 દ્વેષ દુર કરોને હમારો. ૨
- જીલ. હુતો દર્શનથી સુખીયાઓ,
 દુઃખ દુર કરી તમે તારો;
 પ્રભુ હાથ સદાય અમારો,
 કુલ દેવાજીરે મુખ્ય પુખ્ય વૃધારો. મનધ્યાન. ૧
- રૂપી કસબરે થાપી તમાના પાતા,
 દિતીમાંત જીવી સતી સીતા. ૧
 તમે કુળનારે વંશ વૃધી કરીતા,
 તમે સંધુને અમો સરીતા. ૨
- જીલ. જીગલ રૂપ પ્રતાપ તીહારો,
 હમને લાગે ભક્તો સારો;
 અમો ભક્તને આસ તમારો
 વાયુ દેવાજીરે તાપ હરોને હમારો. મનધ્યાન. ૨
- રૂપ વાડવેરે તપ કરૂ અમ માંટે,
 તમે આવી મદયા તેને સાટે. ૧
 સ્નાન કરીયુરેમાટી વાળ્ય ને ઘાટે,
 પુજા ધારી બેઠાછો પાટ. ૨
- જીલ. જીગલ જાણિછે આત્મ હમારો,
 પ્રસન્ન થઈને અર્જ સ્વીકારો;
 અર્જ કરેછે ભક્ત તમારો,
 કુળ દેવાજીરે પ્રસન્ન થઈ જન તારો મનધ્યાન ૩
- કરજોડીને માંગુ તમારી પાસે,
 સદા રાખો કરી તમ દાસે. ૧
 અમો રહીયેરે સદા તમારી ત્રાસે,
 તમ દ્રષ્ટીથી દુઃખડાં ત્રાસે. ૨
- જીલ. પાએ લાગેછે ભક્ત તમારો,
 તમે કરો જાળલથીન્યારો;
 ભક્ત ને જાણોછો અતી પ્યારો,
 વાયુ દેવાજીરે દાસ લલુ તમારો. મનધ્યાન ૪

શ્રી વાયુપુરાણ નામનો ગ્રંથ ટીકા સાથે પ્રારંભ.

એક વખતને સમય રૂપીઆ માત્ર બ્રહ્માપાસે ગયા, અને નત્ર એ હેવી વાણીથી વધા કે. આ કલયુગમાં અમારે વીરામ કરવાસારૂ પ વિભ સ્થાનક અમોને કલ્પીયુગ બાધ ન કરીરાકે એવી જગા બતાવો.

આવુ રૂપીયોનુ વાક્ય સાંભલી બ્રહ્માએ મનવડે એક ચંક (પંડયું) ઊત્પન્ન કર્યુ અને તે દેખાડી બોલ્યાકે આ ચક્રને હું અહીંથી ગરબ-ડાયું તેની પાછળ તમે જાવ અને એ ચક્ર જે સ્થાનકમાં ભાગીપડે ત્યાં-તમે વીરામ કરી રહેજો એટલે તમોને કલ્પીયુગ બાધ કરશે નહીં. હેવી રીતેકહીને ચક્ર છોડ્યું તે ચક્રની પાછલ રૂપીયો માલ ગયા હેવામાં તે ચક્ર એક સ્થાનકમાં પડી ભાગીગયું તેજ સ્થાનકમાં રૂપીયો માલ વીરામ કરી બેઠા એ સ્થાનકનું નામ નૈમીસાક્ષેત્ર એટલે પંડ્યા આ કારી ચક્ર નું નામ નૈમીતે એ સ્થાનકમાં ભાગી પડ્યું માટે નૈમીસાક્ષે-ત્ર નામ એ સ્થાનકનુ પડ્યુંછે તે જગાએ રૂપીયો માત્ર લોમ હર્ષણના પુત્ર સુત પુરાણીના વાક્યેથી તમાં દેવની કથાઓ શ્રવણ કરતાહતા. વાયુદેવની ઊત્પત્તી રી રીતે થઈ તે કથા રૂપીયોના પ્રશ્નથી સૂત પુરાણી કેહેછે.

॥ શ્રીગણેશાયનમઃ ॥

અધ્યાય ૧ લો.

નૈમિષેનિમષક્ષેત્રેસૈનિકાદ્યામુનીશ્વરાઃ

લોમહર્ષણમાસનિપવૃલ્લુઃપરયામુદઃ ॥ ૧ ॥

અર્થ.—નૈમીસાક્ષેત્રમાં રહેલા સૈનિકાદી રીંચીઓ બેઠેલા સોમ હર-સણના પુત્ર સુત પુરાણીને પરમ હર્ષે કરી પુછવા લાગ્યા. ૧

રુષ્યઽચુઃ—સૂતસૂતમહાભાગજીવત્ત્વંશરદઃસતં ॥

શ્રાવિતાસ્મોવયાંવિદ્વન્કથાઃપરમપાવનાઃ ॥ ૨ ॥

રૂપીઓ બોલ્યા, મોટા ભાગવાલા હે સુત! તમે સોવરસ સુધી જાવો હે વીદ્વત પરમ પવીત્ર હેવી કથાઓ હમને સંભોળાવી. ૨

દેવાનાંદાનવાનાંચયક્ષાણામથરક્ષસા ॥

પિસાચોરગનાગાનાંસંભયઃકથિતસ્ત્રયા ॥ ૩ ॥

અર્થ—દેવ, દાનવ, યક્ષ, રાક્ષસ, પીશાચ, ઊરમ, તાગલોક, તે

મની ઊતપત્તી, તમે, સંભલાવી,

નવાયોઃકથિતોત્પત્તિઃસર્વલોકેશ્વરસ્યયા ॥

તાંકીર્તયવિશાલાક્ષદૈત્યેયસ્યમહાત્મનઃ ॥ ૪ ॥

અર્થ—હેમોટા, નેત્રવાલા, શુન, સર્વલોકના પ્રભુ, ને દીતીના પુત્ર
મહાત્મા વાયુદેવની, ઊતપત્તી તમે કહી નથી. ૪

દિત્યાઃપુત્રઃકથંતાતદૈવત્વમુપજગ્મિવાન્ ॥

સ્તત્કીર્તયવિશેષેણવિસ્મયોસ્તિમહાનુહિનઃ ॥ ૫ ॥

અર્થ— હે આપ દીતીના પુત્ર દેવપણને કેમ પામ્યો તે મોટા
મને વીસ્મયછે. માટે વીસ્તારથી એની ઊતપત્તી અને સંભલાવો પ

શ્રુતાતેષાંહિવચનંસૂતઃપ્રોવાચસાદરં ॥

નમસ્ક્રત્યમુનીન્સર્વાન્શ્રુયતાંદ્વિજસત્તમાઃ ॥ ૬ ॥

અર્થ—તે રૂશીઆનુ વચન સાંભલી મુત પુરાણી રૂશીઆને
નમસ્કાર કરી આદર, સહીત, યોદ્યા હુઆમણે સાંભળો. ૬

પુરાંણવિષયઃશ્રાયંકથયામિયથાશ્રુતં ॥

વ્યાસસ્યવચનાત્સર્વકથયામિસુવિસ્તરં ॥ ૭ ॥

અર્થ—વીઆસના વચનથી જે પ્રમાણે મેસાં ભળેલુ તે પ્રમાણે
વીસ્તાર સહીત, પુરાણ, વીચય હું કહુ છું ૭

પુરાક્રતયુગેવિષ્ણુઃસનકાદ્યામુનિશ્વરાઃ ॥

બ્રહ્મણોમાનસાઃપુત્રાઃસર્વેષામપીપુર્વજા ॥ ૮ ॥

અર્થ—પુરવે સત યુગમાં મુનીઓમાં શ્રેષ્ઠ ને બ્રહ્માના માનસી પુ-
ત્ર અને સર્વના પુરવળ એવા સનકાદી રૂશીઆ વૈકુંઠમાં ગયા, ૮

જગ્મુર્વૈકુંઠાનિલયંદર્શનાકાંક્ષિણોહરેઃ ॥

દ્વાર્ષૈર્નિષિદ્ધાસ્તેદ્વારેતદારુષ્ટાઃમહત્તરાઃ ॥ ૯ ॥

અર્થ—ભગવાનના દરસનની ઈછાવાલા સનકાદી ભગવાનનાં મંદીર
માં પધાર્યા ત્યારે દ્વારપાલે તેમને રોક્યા તેથી બણે કાપ પામ્યા, ૯

શેપુર્દ્વારનિષેદ્ધારંજયંચવિજયંતથા ॥

યુવયોર્વિષમાબુદ્ધિર્વર્ત્તેતેદ્વારવાસિનોઃ ॥ ૧૦ ॥

અર્થ—અરકાવનારા જ્યને વીજ્યને સનકાદીકે આપ દીધો,
અને યોદ્યા કે ભગવાનના દ્વારમાં રેનારા, તમારી આવી વીસમ
બુદ્ધી કેમછે, ૧૦

નયત્રવિષમાબુદ્ધિર્વિચરતેવિષ્ણુમંદિરે ॥

તસ્માદ્ભવેતામસુરૌદુઘ્નરૌલોકકંટકૌ ॥ ૧૧ ॥

અર્થ:—આ ભગવાનના મંદીરમાં કોઈની વીસમ બુદ્ધી નથી, માટે તમે લોકને પીડા કારક હેવી અસુર યોનીને પામો. ૧૧

વિષ્ણુનાનિહતૌભૂયોપ્રાપ્સેતાંનિજમંદિરં ॥

જન્મભિસ્તિતયર્મૂઢોવિપ્રમાનવિહંસકૌ ॥ ૧૨ ॥

અર્થ:—હે ભુખ્યાં આમણુ અપમાન કરનાર તમે વીશ્નુથી ના-શપાથી ભણ જનમે કરી આ વૈકુંઠ લોકને પામશો; ૧૨

ઉત્કમાત્રૌહરે:સ્થાનાદ્મૃષ્ટૌતૌકનકૌજ્વલૌ ॥

દિસાસ્તનયનાંપ્રાપ્તૌકશ્યપાન્મુનિસત્તમાત્ ॥ ૧૩ ॥

અર્થ:—એ સનકાદીકના કહેવા માલમાં વૈકુંઠથી બ્રહ્મ થએલા મુવરણ સરખા ઊજવળ જ્યને વીજ્ય મુનીઓમાં ઉત્તમ એ-વા કશ્યપ થકી દીતીની પુત્રતાને પામ્યા ૧૩

જાતમાત્રૌતૌતૌદુષ્ટૌસર્વલોકમયંકરૌ ॥

પીડયામાસતુ:શીઘ્રંદેવાન્સર્પિન્મુનીનરનાન્ ॥ ૧૪ ॥

અર્થ:—દીતીને ત્યાં ઉત્પન્ન થતામાંજ સર્વ લોકને ભય કરનાર દુષ્ટ એવા તે દેવ ઝશી આમણુ સર્વ લોકને પીડવા લાગ્યા; ૧૪

તાભ્યાંસંપીડિતાલોકાવિશ્વો:શરણમાગતા: ॥

દુઃસ્વંનિવેદયાંચક્રુ:દુઃસ્વિતાસ્તેસુરાદિકા: ॥ ૧૫ ॥

અર્થ:—તે દૈતોએ પીડેલા સર્વ લોક વીશ્નુને શરણ ગયા ને દુખીત એવા તે યોતાનુ સર્વ દુખ કેવા લાગ્યા; ૧૫

તેષાંવાક્યંસમાકર્ણ્યવારાહંરૂપમાશ્રિત: ॥

ક્ષિત્યુદ્ધારવિહારેણનિજઘાનમહાસુરં ॥ ૧૬ ॥

અર્થ:—તેમનુ વચન સાંભળી ભગવાન, વરાહનુ રૂપ લેઈ પ્રથવી ને રસાતલમાંથી બાહાર કાઢી દુષ્ટ હીરણીઆક્ષને માર્યો. ૧૬

હિરણ્યાક્ષમહાવિર્યરુધાનંદેવકંટકં ॥

દુઃસ્વહીનંજગત્ક્રસંક્રતાસ્વંભુવનંયયૌ ॥ ૧૭ ॥

અર્થ:—મહાપરા ક્રમી અને દેવને કંટા રૂપ હીરણીઆક્ષ દે-ત્યને મારી સમગ્ર જગતને દુખ રહીત કરી ભગવાન યોતાના સ્થા-કે ગયા, ૧૭

તસ્યાભ્રાતાગ્રજોવીરોહીરણ્યકસીપુર્વલા ॥

તપસ્તપ્યન્મહત્તીવ્રલોકાનામહત્તિહ્યા ॥ ૧૮

અર્થ:—તે હીરણ્યકસીને મોટાભાઈ મહાબળવાન હીરણ્યક-
સપુ લોકને પીડા કરવા માટે મંદ્રાચળ પર્વતમાં જઈ મોટીતોષ ત-
પશ્વર્ય કરવા લાગ્યો- ૧૮

‘બ્રહ્માપ્રસન્નઃપ્રદદૌવરંલોકભયાવહં ॥

લબ્ધાવરંદુરાધર્ષોઃપીડયામાસભૂતલાં ॥ ૧૯ ॥

અર્થ:— પ્રસન્ન થએલા બ્રહ્માએ સર્વ લોકને ભય કરનાર હે-
તુ વરદાન આપ્યું. તે વરદાન પામી દુસ્ત એવો એ હીરણ્યકસપુ દે-
વ સરવને પીડવા લાગ્યો. ૧૯

ઈંદ્રાસનેસ્વયંસ્થિત્વાદિક્પાલાનંકરોત્સ્વકાન્

યમ્મભાગંસુબુજેરુષિભાગાસ્તથાપરાન્ ॥ ૨૦ ॥

અર્થ:—સ્વર્ગમાં જઈ ઈંદ્રાસને બેસી સમ્રાજા, દીગપાલને યોતાને
વસ કર્યા ને યજ્ઞના ભાગ, રૂશીના ભાગ યોતે ભોગવવા, લાગ્યો ૨૦

તદાસંપીડિતાલોકાઃવિદ્વનોઃશરણમાગતાઃ ॥

ચક્રુર્નિર્વેદયાંદુઃસ્વદૈત્યરાજસમુદ્ભવં ॥ ૨૧ ॥

અર્થ:—ત્યારે પીડાયેલા સર્વ લોકો વીરુનને સરણે જઈ દૈત્ય
રાજથી ઉત્પન્ન થએલા ભયને કહેવા લાગ્યા, -૨૧

શ્રુત્વાતેષાંહિવચનંવિદ્વનુઃપ્રોવાચસાઘ્યરં ॥

યદાસ્વપુત્રંમદ્મક્તંદ્રોષતેદુષ્ટચેતનઃ ॥ ૨૨ ॥

અર્થ:—સર્વ લોકનું, વચન સાંભળી ભગવાન ઉતાવળા બોલ્યા,
કે હે લોકો જ્યારે એ દુષ્ટ દૈત્ય યોતાનો પુત્ર અને મારો ભક્ત,
પ્રસાદને જ્યારે પીડશે ત્યારે હું તેને મારેશ ૨૨

હનિષ્યામિતદાદુષ્ટંવરદાનેનદર્પિયતં ॥

ઇત્યુક્તાસ્તેયયુઃસિઘ્રદેવાઃસર્ષિપુરોગમાઃ ॥ ૨૩ ॥

અર્થ:—બ્રહ્માનું વરદાન પામ્યો છ તોપણ એ દુષ્ટને હું મારેશ
હેતુ ભગવાનનું વચન સાંભળી સર્વ લોક દેવરૂશીને આગળ કરી,
યોતયોતાને સ્થાન કે ગયા. ૨૩

સૂતઙવાચ-કદાચિદ્દૈત્યરાટપુત્રંલાલયન્નંકસ્થિતઃ ॥

ગુરોઃસમસંયપ્તચુંબયિતામુર્ધાવુજં ॥ ૨૪ ॥

અર્થ:—સુત કહેછે, કાંઈક સમયે દેત્યનો રાજા હીરણ્યકશપુ.
ચોતાના પુત્રને ખોળામાં બેસાડી રમાડે છે તે ગુરૂના સમક્ષ ચોતા-
ના પુત્રના મુખને ચુંપન કરી પુછવા લાગ્યો. ૨૪

હિરણ્યકાશિપુઃપુત્રંલાલયન્વાક્યમબ્રવીત્ ॥

કિમધીનંત્રયાપુત્રકથયસ્વમમાધુના ॥ ૨૫ ॥

અર્થ:—હીરણ્યકશપુ ચોતાના પુત્રને રમાડતાં બોલ્યો કે હું
પુત્ર તુ શું બોલ્યો તે મને કહે. ૨૫

પિતૃર્વાક્યમધાકર્ણ્યલ્હાદોદિવ્યદર્શનઃ ॥

પ્રોવાચપ્રણતોવાઙ્મીવિનયનતકધરઃ ॥ ૨૬ ॥

અર્થ:—પોતાનું વચન સાંભળી દીવ્ય જનુ દરસન છે તે નમ્ર-
તાથી ડોકી નમાવી વાણીને બીમે રાખી નમ્ર એવા પ્રભાદ બોલ્યા ૨૬

હરેર્નામમયાતાતપઠ્યતેપ્રસહંવરં ॥

નનસ્માદધિકંમન્યેનામ્નોધીતંમહત્તરં ॥ ૨૭ ॥

અર્થ:—હું પીતા શ્રેષ્ઠ હેવું ભગવાંતનું નામ નીરંતર હું બ-
ણુ છું ને તે ભગવાનના નામથી ભણવાનું મોટું કંઈ પણ માનતો
નથી. ૨૭

શ્રુત્વાપુત્રસ્યવચનંપ્રોવાચસુરપુંગવાન્ ॥

હન્યતાંહન્યતાંપાપંકુલાભયકરંમૃતં ॥ ૨૮ ॥

અર્થ:—હીરણ્યકશપુ પુત્રનું વચન સાંભળી દેત્યને કહેવાલાગ્યો
કે પાપીષ્ઠ અને કુળમાં રાગ રૂપ આપુત્રને મારે મારે. ૨૮

જઘ્નસ્તંદાનવાઃદુષ્ટાઃપ્રહારૈરતિદારુણૈઃ ॥

વિક્રાંતિતસ્યેદહેષુનચક્રુસ્તેભયંકરાઃ ॥ ૨૯ ॥

અર્થ:—દેત્યરાજનું વચન સાંભળી દુષ્ટ દેત્યો દારૂણ શસ્ત્રો-
એ કરી મારવા લાગ્યા, પણ ભયંકર દેત્યો પ્રભાદના દેહને કંઈ પ-
ણ પીડા કરી સક્યા નહી. ૨૯

અતિર્નિર્બંધતોબાલંહંતુંતાતોયદામવત્ ॥

તદાસ્તંયંવિનિષ્પાત્યનારાસિંહવપુર્ધરઃ ॥ ૩૦ ॥

અર્થ:—અત્યંત બળાતકારથી પુત્રને મારવા ઉદ્યોગ કર્યો ત્યા-
રે સ્તંભમાંથી નરસીંહ રૂપે ભગવાન પ્રગટ થયા. ૩૦

વિશ્નુર્જઘાનસમરોહિરણ્યકાશિપુંગવો ॥

દૈત્યેદ્રંતસ્મૃતંચક્રેદેવદાંનવપૂજીતં ॥ ૩૧ ॥

અર્થ:—ભગવાન નરસીહૃષ્ટે બળવાન હીરણ્યકશ્પુ દૈત્યને સંઘામમાં માર્યો ને તેના પુત્ર પ્રસાદને દેવને દાનવને પુજ્ય હેવુ રાજ્ય તે વીશે અભીશક દેરા. ૩૧

નિહતંત્રીસમ્યતનયંકુનયંમુભૃશંરોદદ્રુહિણાત્મજજા॥

નનુકંશ્યપઃસ્વહિર્ષીમહતીપ્રતિબોધયન્પ્રિયતરૈવચનૈઃ ॥ ૩૨ ॥

અર્થ:—અનીતી વાળા પોતાના પુત્રને મારેલો સાંભળીને દીતી ધાતુક રૂદન કરવા લાગી ત્યારે કશ્યપ રૂશી પોતાની માટી સ્ત્રીને મુંદર લાકડે કરી બાંધ કરવા લાગ્યા. ૩૨

ગતિરાસ્તિદેવમનુજાંવિહિતાવિધિનાનૃતાંસમાયિતંક્ષમૈ

નહિવિશ્નુવાસવવિરંચીમુશ્વીઃકિમુતાપરેનિધનવક્રગતાઃ ॥ ૩૩ ॥

इतिश्रीवायुपुराणेवायोत्पत्ताप्रथमोऽध्यायः

અર્થ, હે સ્ત્રી! ભાગ્યે નીમેલી ગતી દેવ મનુસ્ય સર્વને છે તે ને નાશ કરવાને ભગવાન, બ્રહ્મા, ઈશ્વર પણ સમર્થ નથી તો કાળનાં મુખમાં રહેલાબીજા મનુસ્યાદો ક્યાંથી સમરથ હોય. પ્રથમો અધ્યાયઃ

અધ્યાય ૨ પ્રારંભ.

સૂતરવાચ—भर्तुर्वाक्यमथाकर्ण्यदितिर्दुस्वसमान्विता

प्रोवाचप्रणतोभूमौभर्तुश्शृषणेरता ॥ ૧ ॥

અર્થ:—સુત કહેછે, પોતાના સ્વામી કશ્યપનુ વચન સાંભળી દુઃખ યુક્ત પોતાના સ્વામીની શેવામાં તતપ્પર એવાં દીતી નમ્ર થઈ બોલ્યાં. ૧

तनयौनिहितौनाथविश्वनाप्रभविश्वनुना ॥

अपुत्रार्हकथंस्वामिन्स्छातुंसक्रोमिभूतलै ॥ ૨ ॥

અર્થ:—હે નાથ સમરથ હેવા વીશ્વનાથે મારા પુત્રને માર્યો તે પુલ્લ વનાનીહુ હે સ્વામી આ લોકમાં રહેવા સમરથ કેમ થક. ૨

नसांतितनयायासांवंध्यास्ताहिप्रकीर्त्तिताः ॥

नतासांवदनंकाश्चित्प्रातरैवावलोकते ॥ ૩ ॥

અર્થ:—હે સ્વામી જે સ્ત્રીયોને પુલ્લ નથી તે વંજા કવાય અને તે-મના મુખને સંવારમાં કોઈ પણ જીવે નહી. ૩

તસ્માદેહિસુતંબ્રહ્મન્મનોદુઃસ્વનિવારણં ॥

મહાબલમહાવીર્યદેવરાજસર્મરણે ॥ ૪ ॥

અર્થ—તે માટે હે સ્વામી મારા મનનુ દુષ્પ નીવારણ કરે હોવે.
મહા પરાક્રમી ને સંઘામમાં ઇંદ્ર સરખા પુત્રને આપો. ૪

સૂતઙ્ગાચ—શ્રુત્વાતસ્યાસ્તુવચનંકર્યમઃકરુણાકરઃ ॥

પ્રોવાચપ્રણતાંપ્રેષ્ટાંવિનયાનતર્કધરાં ॥ ૫ ॥

અર્થ— સુત કહેછે; દયાના સાગર કસ્યપે રૂઝી દીતીનુ વચ. ૫
સાંભળી નમ્ર હોયો પોતાને ઘણી વહાલી દીતીને કેવા લાગ્યા. ૫

વ્રતંચેત્કુરુષેષુભ્રુસંવત્સરમતંદ્રિતા ॥

તદાતેભાવિતાપુત્રોદેવદાનવદર્પ્પહા ॥ ૬ ॥

અર્થ— હે રૂઝી બ્રહ્મદીવાળી સ્ત્રી એક વરસ પશ્યંત આળસ
રહીત થઈ વ્રત કરેતો દેવદાનવના અભીમાન ઉતારે હોવે પુત્ર થાય. ૬

શ્રુત્વાભર્તુઃસુવચનંદિતિપ્રોવાચસત્ત્વરા ॥

વ્રતંકથયાવિપ્રર્ષેકરિષ્યામિયથોદિતં ॥ ૭ ॥

અર્થ— સ્વામીના વચનને સાંભળી ઉતાવળી દીતી કહેછે. હે
સ્વામી તમે કહેશો તે બ્રમાણે હું વ્રત કરીશ. ૭

દિત્યાવચનમાકર્ણ્યકર્યપઃકરુણાકરઃ ॥

વ્રતંપ્રોવાચવિધિનાવેદવિશ્વિયથોદિતં ॥ ૮ ॥

અર્થ— દીતીનુ વચન સાંભળી દયાના સમુદ્ર કસ્યપ વેદને જા
ણનારોએ કહેલુ વ્રત યથા શાસ્ત્ર વીધીયે કરી કહેવા લાગ્યા. ૮

માર્ગશીર્ષેડમલેપેક્ષપ્રતિપાદિવસેશુભે ॥

ગૃહિણયાત્નિયમાન્યુર્વવ્રતાવોદ્ધિર્યથોદીતાન્ ॥ ૯ ॥

અર્થ—માગશર માસમાં અજવાળીઆના પડવાને દીવસે પ્રથમ
વ્રત જાણનાર પુરૂષોએ કહેલા નીયમછે તે અહુણ કરવા. ૯

નસ્પૃશેર્દસજાનકાશ્ચિન્નસ્પૃશેચ્ચરજસ્વલાં ॥

વંઘ્યાંવંઘ્યસ્પૃશેન્નેવસૂતિકાંપુત્રઘાતિર્ની ॥ ૧૦ ॥

અર્થ— કોઈ નીચ વરણને અડકવુ નહી. રજસ્વલા સ્ત્રી, વંધ્યા-
વંધ્ય વસ્તુ પ્રમુતાકા પુત્ર હત્યારીને અડકવુ નહી. ૧૦

નાલપોષિદુરંવાક્યંક્રોધંનિંદાંપરિત્યજેત્ ॥

જીર્વાર્હિસાનકર્ત્ત્વ્યાયુકામત્કુળકાદિકાન્ ॥ ૧૧ ॥

અર્થ:-કોઈ દીવસ કોર વચન બોલવું નહીં કોઈ ને નોંદા કરવી નહીં જીવ હોંશા કરવી નહીં જી માંકણને મારવો નહીં. ૧૨

પ્રાતઃસ્નાનંસદાકાર્યધૌતવાસાસદાભવેત્

હેકવારંહવિષ્યાર્ચવાગ્યતાભોજનંચરેત્ ॥ ૧૨ ॥

અર્થ:-હમેશાં સવારમાં નાવું ને નીરંતર ઘોઘેલાં વસ્ત્ર પહેરવાં એકવાર હુબીસ્થાન જમવું, જમનાં બોલવું નહીં. ૧૨

(હોમવાની વસ્તુ ગળી જવ ચોખ્ખા વીગરે)

મૂત્રેપુરીષેયદ્વસ્તંતદ્વસ્ત્રહિપરિત્વજેત્ ॥

નિત્યધૌતાંઘ્રિવસનાનિત્યમંડનમંડિતા ॥

કુકુમંકજ્જલંનેત્રેશીર્ષેશ્ચત્પ્રધારયેત્ ॥ ૧૩ ॥

અર્થ:-પેશાબ કરી આવેલું તે દીશાએ જઈ આવેલું વસ્ત્ર ૫ હોંડું નહીં. નિત્ય ઘોઘલાં વસ્ત્ર ને ઘોઘલા પગ રાખવા, ને નીત્ય અલંકાર ધારણ કરવા. કપાળે કંકુ આંખે કાજળ નીત્ય રાખવું. ૧૩

સમૃત્કાંસિયંનિત્યંમંડયેત્મંડનાદિભિઃ

કંકુમંકજ્જલંદંધ્યાત્શક્ત્યાદ્યાસુભોજનં ॥ ૧૪ ॥

અર્થ:-સૌભાગ્યવતી સ્ત્રીને અલંકાર વડે શોભાવવી અને સુંદર, કંકુ, કાજળ, આપવું ને શક્તી પ્રમાણે સારા ભોજનના પદાર્થ આપવા. ૧૪

નોદકુશિરાસ્વપેત્તલ્પેનોછિષ્ઠાનૈવનમ્મિકા ॥

નસંધ્યાયાંદિવાનૈવમંચકેશયનંચરેત્ ॥ ૧૫ ॥

અર્થ:-ઉતર દીશા તરફ માથું કરી સુવું નહીં; ખાટલે સુવું નહીં અપવીત્ર ને નગ્ન રહેવું નહીં. સંધ્યા કાળે ને દીવસે પણ ખાટલામાં સુવું નહીં. ૧૫

एवंव्रतंयाकुरुतेवर्षमात्रंशुचिस्मिता ॥

तस्यापुत्रोभवेन्नूनंसर्वोक्रष्टःशोभानने ॥ ૧૬ ॥

અર્થ:-આ પ્રમાણે પવીત્ર હાસ્યવાળી જે સ્ત્રી વરૂસ દીવસ સુધી આ વ્રત કરે છે તેના મુખવાળી દીતી તેને સર્વથી શ્રેષ્ઠ પુત્ર થાય. ૧૬

भर्तुर्वचनमाकर्ण्यदितिसंदष्टमानसा ॥

દેશંદર્શયમેષુણ્યંસ્થિતાયત્તવ્રતંચરેત્ ॥ ૧૭ ॥

અર્થ—સ્વામીના વચન સાંભળી મનમાં હું રસ પાંખી દીતી કહે છે કે જ્યાં આ વ્રત થાય તેવો પવીત્ર દેશમને દેખાડો ૧૭

સુબુદેસેવ્રતંચર્ણિસુશીઘ્રફલદંભવેત્ ॥

તસ્માત્કયયમેશિવ્રદેશંદેવાવિમૂલિતં ॥ ૧૮ ॥

અર્થ—પવીત્ર દેશમાં કરેલુ વ્રત જલદીથી ફળ આપનારૂં થાય છે માટે, સારા દેવ લોકનો નીવાસ જ્યાં હોય તેવો પવીત્ર દેશમને કહેા. ૧૮

શ્રુત્વાદિત્યાસ્તુવચનંવિચાર્યમનસાંતરે ॥

કશ્યપઃકરુણાસિંધુઃપ્રોવાચપ્રણતાંપ્રિયાં ॥ ૧૯ ॥

અર્થ—આ પ્રમાણે દીતીનાં વચન સાંભળી દયાના સમુદ્ર ક-સ્થપૃષ્ઠી મનમાં વીચારી પોતાને ઘણી વહાલી એવી સ્ત્રી પ્રત્યે બોલ્યા ૧૯

કશ્યપઃપ્રવાચ—શ્રુણુમદ્રેપ્રવક્ષ્યામિદેશાનામુત્તમોત્તમં

મદ્રસૌવીરધન્વાનાંસંધૌસુરાવિનિર્મિતા ॥ ૨૦ ॥

કશ્યપુ કહેછે—હું કહ્યાણ રૂપસ્ત્રી દેશમાં ઉત્તમ એવા દેશને હું કહું તે સાંભળ મદ્રદેશ સૌવીરદેશ, ધન્વદેશ તેના સાંધામાં દેવ લોકેનીમેલી એક વાટીકા છે. ૨૦

વાટિકાવિપુલારમ્યાવરવાપિવિમૂષિતાઃ

વસંતિમાંતરોયઞ્ચસર્વલોકેસુસ્વાવહાઃ ॥ ૨૧ ॥

અર્થ—મોટી વીથાળ એવી વાટીકા છે ને ત્યાં અત્યંત સુસૌભીત વાવ પણ છે જે સરવ લોકને સુખ આપનારી માત્રીકા તેમાં વસેછે ૨૧

વહવાદિત્યસંજ્ઞોસ્તિભગવાનાત્રેનદનઃ

ચત્વારઃસંતિવૈકુંઠાઃવિસુરુદ્રવિનિર્મિતાઃ ॥ ૨૨ ॥

અર્થ—ત્યાં અત્રીરૂપીના પુત્ર સમરથ વાડવાદીત્ય નામે રૂપી રહેછે ને ભગવાન ને મહાદેવના કરેલા ચાર કુંડ ત્યાંછે ૨૨

બ્રહ્મકુંઠોસ્તિવિક્ષ્યાતોસુર્યકુંઠોસ્તિપાવનઃ

વાણમંગાસ્તિનિકટેયોજનાર્થેમહત્તરા ॥ ૨૩ ॥

અર્થ—વીખ્યાત એવો બ્રહ્મ કુંડછે ને પવીત્ર એવો સુર્ય કુંડછે

ને ત્યાં અરધા યોજનને છેટે મોટી બાણ ગંગા છે. ૨૩.

यस्यास्नातो नरः सध्यः सर्वपापविमोचितः ॥

तर्पिताः पितरो यांति पितृ लोकमनामयं ॥ ૨૪ ॥

અર્થ—તે બાણગંગાને વીશે નાહનાર મનુષ્યો સર્વ પાપથી મુક્તાય છે અને તેમના પીત્રી લોકો પણ ત્રપત થઈને સુખાકારી પીત્રુ લોકમાં જાય છે. ૨૪.

क्रतेषाणेति विक्षाता त्रेता मध्ये सुलोचना ॥

द्वापरे सुवहानામકલો પ્રોક્તા વિનાશની ॥ ૨૫ ॥

અર્થ—સતયુગમાં બાણગંગા નામની નદી પ્રસીદ્ધ છે ત્રેતાયુગમાં સુલોચના દ્વાપર યુગમાં સુવહા ને કલીયુગમાં વીનાસીની એ રીતે ચાર નામથી પ્રસીદ્ધ છે. ૨૫

तत्र गंत्वा कुरु व्रतनियतानियताशना ॥

व्रते पूर्णेषु वासिद્ધિ भविष्यति न संशयः ॥ ૨૬ ॥

અર્થ—માટે હે સ્ત્રી ત્યાં જઈ નીમયુક્ત થઈ આહારને નીમી રાખી એક વરસ સુધી આ વ્રત કરે. વ્રત પુરૂ થએ તારે મનોરથ પ્રસીદ્ધ થશે એમાં સંકા કરવી નહીં. ૨૬

दितिः श्रुत्वा तु वचनं कश्यपस्य महात्मनः ॥

भूयः पपच्छ विनयाद्गर्चारं पुरतः स्थिता ॥ ૨૭ ॥

અર્થ—દીતી માહાત્મા કશ્યપ રૂપીનું વચન સાંભળી ક્રૂરીથી ઘાતાના સ્વામીના આગળ ઉભી રહી નમ્રતાથી પુછવા લાગી. ૨૭

विद्वन्वाटिकृता केन वापी केन क्रताशुभा ॥

चत्वारश्च क्रताः कुंदाः केन कार्येण तद्दद ॥ ૨૮ ॥

અર્થ—હે સ્વામીનાથ એ વાંચને એ વાટીકા કોણે કરેલી છે અને ચાર કુંડ કોણે અને શા માટે કર્યા છે તે કહો. ૨૮

बाणगंगा कथं तत्र केनानीता महात्मना ॥

कश्यपुं श्रीभुभचारानदीरूपाद्विनाशनी ॥ ૨૯ ॥

અર્થ—માહાત્મા કશ્યે પુરૂષે બાણ ગંગા આણી છે હા આચાર વાળી અને નદીરૂપ એ બાણગંગા કોની પુત્રી છે તે મને વીસ્તાર કરી કહો. ૨૯

વાળગંગાકથંપ્રોક્તાકથંપ્રોક્તામુલોચનાઃ ॥

સૂવહાકીર્ણતેકેનકથંપ્રોક્તાદ્વિનાશિની ॥ ૩૦ ॥

અર્થઃ—એ નદાનું નામ બ્રાહ્મ ગંગા કથમ પડ્યું. અને મુલો-
ચના નામ કથમ પડ્યું અને મુવહા એવું નામ કાણે પાડ્યું અને
વાનાસની એવું નામ કથમ પડ્યું. ૩૦

હેતાસાનામકરણંકથયસ્વયથાતથં ॥

કથંહિવાઢવાદિસોવિખ્યાતોવાટિકાવને ॥ ૩૧ ॥

અર્થઃ—અને એનાં ચાર નામ શાથી પડ્યાં તે જ રીતે કાર-
ણ કહાય તે કહો ને વાટીકા વનમાં વાડવાદીત્ય નામે કશી કથમ વી-
ખ્યાત થયા તે કહો. ૩૧

તન્માચક્ષવિપ્રર્ષેપરંકૌતુહલંહિમે ॥

તીર્થાનન્યાનિસંસજ્યવાટિકાવ્રતસિદ્ધિદા ॥ ૩૨ ॥

અર્થ—હું આમણામાં ઉતમ તમે બીજા તીર્થને મુકીએ વાટીકા
વ્રતની સીધી આપનારી છે એમ તમે કહો છો એ મને મોટું આશ્ચ-
ર્ય લાગે છે તેનું કારણ કહો. ૩૨

કથયસ્વભતીવીધનવિવિદંતયીદનેગિસ્તંસશયહરંમનસઃ ॥

વ્રતમાદરેણકરવાણિગતાનનુવાટિકાવનમિદંજયતે ॥ ૩૩ ॥

इतिश्रीवायुपुराणेवाडवादिसमहात्म्येद्वितियोध्याय.

અર્થ—સ્વામીનાથ યથા વીધીએ કરીને કહેલું મારા મનના
સંદેહને હરનાર એનું કારણ કહો જેણે કરીને હું નીતક થઈને એ
વાટીકા વનમાં જઈ પરમ આદરે કરી વ્રત કરે. ધર્મી વાયુ પુરાણે યુ
ર્જ ભાશામાં દ્વિતીયાધ્યાય.

अध्याय ३ प्रारंभ.

सूतउवाच—भुत्वाभियायावचनं कस्यपि मुनिपुंगवः ॥

कथयत्सकलं व्रतं दिलापष्टं यथातथं ॥ १ ॥

અર્થ—સૂત કહે છે—મુનીમાં શ્રેષ્ઠ કસ્યપ યાતાની પ્રીયાનુ વ-
ચન સાંભળી જેમ એણે પુછ્યું તેમ સમણું વ્રત કહેવા લાગ્યા. ૧

કશ્યપઃવાચ—નિમ્નેસ્મિન્નિરાલોકેસર્વત્રતમસાવ્રતે॥

વિશ્વનોર્નામીસરોમધ્યાન્નિસતંદિકુશેશયં ॥૨॥

અર્થ—કશ્યપ કહે છે હે સ્ત્રી લોકમાં કાંતી રહીત એવામુર્ધે થયા અને સર્વત્ર અંધકાર થયુ અને સર્વ પ્રમાંડ વીળ્યુને વીસે લથ પાંચ્યુ ત્યારે વીળ્યુની નાભીથી મોઢુંકમળ ઉતપન્ન થયુ.૨

જજ્ઞેતસ્માચતુર્વક્તોબ્રહ્માલોકપિતામહ ॥

ઇષ્ટાસર્વત્રસલિલંચિતયામાસમાનસે ॥ ૩ ॥

અર્થ—તે કમળથી ચાર મુખવાળા લોકના પીતા મહુ- બ્રહ્મા ઉતપન્ન થયા ને સર્વત્ર બળ જળ બેઈને મનમાં ચિંતા કરવા લાગ્યા.૩

કથંમૃન્નામિસકલંદેવદાનવમાનુષં ॥

વિશ્વંચરાચરંસર્વયથાપૂર્વવ્યવસ્થિતં ॥ ૪ ॥

અર્થ—આ જગત પુર્વે જેમ હતુ તેમ દેવદાનવ મનુસ્ય સર્વ સ્થાવર જંગમ જીવને હુ શીરીતે ઉતપન્ન કરું.૪

મગ્નાસ્તિસલિલેભૂમિઃકસ્તામેવોદ્ધરિષ્યતિ ॥

યસ્મિન્સંછીયતેસૃષ્ટિર્દેવદાનવમાનવી ॥ ૫ ॥

અર્થ—જલમાં પૃથ્વી કુબેલી છે, માટે કાણ તેને બાર કાઢશે. કેમકે જે પૃથ્વીમાં દેવદાનવ મનુશ સંબંધી સર્વ સૃષ્ટી યથાવકાર રહી શકે. ૫

इत्येवंध्यायतोधातुःक्षुज्जातामस्तकोम्भवा ॥

तस्माद्दिनेमृतोदेधोदिव्यकोलाक्रતિस्वयं ॥ ૬ ॥

અર્થ—એ પ્રમાણે ધ્યાન કરનાર બ્રહ્માના મસ્તકથી છીંક જીત્પન થઈ અને તે થકી વરાહની પ્રકાશમાન આકૃતી ધારણ કરી ભગવાન ધોતે પ્રગટ થયા. ૬

जिलंगत्वारिपुहत्वाधृत्वाभूतलभोजसा ॥

स्थापयामासेवेशाधरणीलोकमातरं ॥ ૭ ॥

અર્થ—વરાહ રૂપે જલમાં પ્રવેશ કરી હીરણ્યાક્ષ દર્શનને મા શી લોક નીમ્યા એવી પ્રથ્વીને દેવના સ્વામી એવા ભગવાને સ્થા પના કરી. ૭

स्थापयित्वाभुवंतोयेविशुःकारणशुकरः ॥

जगाम्पश्यतामेवभृग्वादिनानिजंक्षयं ॥ ૮ ॥

અર્થ—કારણવડે કરીને વરાહરૂપ થએલા વીરુનુ જળમાં પ્ર-
થવીને મુકી ભગવાદી રૂશીઓ જોતાં ધોતાના સ્થાનમાં પધાર્યા. ૮

પૂર્વસૃષ્ટાન્તમનસામરીચ્યાદીન્મહતરાન્ ॥

પ્રોવાચધાતામૃતધ્વંપ્રજાસર્વહપુત્રકાઃ ॥ ૯ ॥

અર્થ—પુર્વે મનથકી ઉત્પત્ત થએલા ને મોટા મરચ્યાદી રૂશીઓ
ને બ્રહ્મા કહેછે હેપુત્રો તમે સઘળી પ્રજાઓ ઉત્પન્ન કરે. ૯

મરીચિરંગિરસઃપુલસ્ત્યઃપુલહઃક્રતુઃ ॥

મૃગુર્વાસિષ્ઠોદક્ષશ્વનારદાધ્યાઃપ્રજાધિપાઃ ॥ ૧૦ ॥

અર્થ—મરીચી, અલી, અંગીરસ, પુલસ્ત્ય, પુલહ, રૂતુ, બ્રહ્મા,
વસીસ્ઠ, દક્ષ, નારદ, અમના સહુતમે, પ્રજાના અધીપછો. ૧૦

મરીચેડહંપુરાઘ્યાસંમદીયાઃસકલાઃપ્રજાઃ ॥

અત્રેરભૂન્મહાતેજાવાઙ્મોમાનસઃસૂતઃ ॥ ૧૧ ॥

અર્થ—પુર્વે હું મરીચી રૂશીથી ઉત્પન્ન થયો અને મારાથી
આ સઘળી પ્રજા ઉત્પન્ન થઈ અને અત્રથકી મહા તેજસ્વી. વાડવ
નામના માનશીક પુત્ર થયા. ૧૧

તમુવાચાત્રિતનયંપ્રજાંસંજમમેછયા ॥

શ્રુત્વાવાક્યંતપસ્તેપેવર્ષાણામયુતાયુતં ॥ ૧૨ ॥

અર્થ—વાડવ નામના પુત્રને અત્રી કહેછે હે પુત્ર મારી ઇછા
મોટે પ્રજાને ઉત્પન્ન કર આ પ્રકારનુ પીતાનુ વચન સાંભળી દશ
હજાર વરસ સુધી તપ આરંભ્યુ. ૧૨

તપસાતાપિતાલોકાઃબ્રહ્માણંશરણયયઃ ॥

દેવદેવજમન્નાથરક્ષાસ્માન્નાહિતપોનેલાત્ ॥ ૧૩ ॥

અર્થ—વાડવના તપેકરીતાપ પામેલા લોક બ્રહ્માને શરણે જઈ
કહેછે હે દેવ હે દેવના દેવ હે જગતના નાથ આ તપરૂપી અગતીથી
અમારૂ રક્ષણ કરે. ૧૩

વાઙ્મસ્તપ્યતેઘોરંતપઃપરમદુઃકરં ॥

આત્રેયોમાનસ.પુત્રોસંધયોમરુધન્વયોઃ ॥ ૧૪ ॥

અર્થ—મરૂને ધનુવ દેશના સાંધામાં અલીના માનશીક પુત્ર
વાડવ નામના મહા દુસ્કર અને ઘોર એવું તપ કરેછે. ૧૪

ક્રત્વાતત્રશુભાંવાદીંતપસ્તોયેનસંચિતા ॥

તત્ત્વસ્થાનસકલાનુલોકાનુતાપયત્યેવતાપસઃ ॥ ૧૬ ॥

અર્થ—તે સ્થાનમાં સુદેર વાવ કરી તપશ્થી જળે કરી ભરીને માહા તપસ્વી એવા વાડવ તે સ્થાનમાં રહેલા સઘળા લોકને તાપ પમાડે છે. ૧૫

તમુત્થાપયનોચેત્તેપ્રજાઃસર્વાવિનેષ્યાતિ ॥

સર્વવાડવાદિત્યોદ્દાદશાદિત્યન્નિમઃ ॥ ૧૭ ॥

અર્થ—આર સુર્યના સરખુ તેજ જેમાં છે એવા વાડવાદીત્ય તપ કરે છે તેને તપશ્થી શાંતી પમાડે નહીતો સઘળી પ્રજાઓ નાશ પામશે. ૧૬

તપસાતાપિતસ્તસ્યભાસ્કરોતપ્યતેમૃશં ॥

દૃષ્યંતોગિરયઃસર્વેસરિતઃસર્વસાગરાઃ ॥ ૧૭ ॥

અર્થ—તે વાડવાદીત્યના તપે કરી તાપ પામેલા સુર્ય ધણું તપે છે અને પવેતો સર્વ નદીઓ ને સર્વ સમુદ્ર બળતા હોય એમ લાગે છે. ૧૭

તસ્માદુતિષ્ઠભદ્રંભોકુરુલોકેસનાતનં ॥

શ્રુત્વાતેપાંહિવચનંબ્રહ્માલોકપિતામહઃ ॥ ૧૮ ॥

અર્થ—હું પીતામહ તે માટે તમે ઉઠો અને તમારું કલ્યાણ થાય ને લોકને સુખ કરે. આવું લોકનું બોલવું સાંભળી લોકના પીતામહ બ્રહ્મા ઉઠ્યા ૧૮

જગમસાન્નિયનસ્તિરંશિરપયોનિધેઃ ॥

તત્રગત્વાજગન્નાથંસ્તુત્વાનિત્વાસભાસ્કરઃ ॥ ૧૯ ॥

અર્થ માહાદેવેસહ સુર્યને સાથે લેઈ ક્ષીર સાગર સમુદ્રના તીર ઉપર જઈ ત્યાં જગતના સ્વામી એવા ભગવાનની સ્તુતી કરી નમસ્કાર કર્યો. ૧૯

વરેણહંદયામાસવાડવાદિત્યસંજ્ઞિકં ॥

વરંવરયમોવત્સવરદેશાવયંસ્થિતાઃ

માતાપયસ્વલોકાસ્ત્રીન્વરંવરયવાંછીતાં ॥ ૨૦ ॥

અર્થ—વાડવાદીત્ય નામના રૂશીને વીસ્તુને આદી લેઈ સર્વ દેવો કેવા લાગ્યા હું પુત્ર અમારી પાસે વરદાન માગ્ય વરદાન આપવાને આગ્યા છીએ માટે તારા મનમાં ઈછા હોય એવું વરદાન માગ્ય અને આ ત્રણ લોકને તાપ ન પમાડ ૨૦

તાનાવિલોક્યમુદાયુક્તોબ્રહ્માવિન્નુમહેશ્વરાન્ ॥

પ્રોવાચપ્રણતોવાહિ.મમાસ્કરાદિનસુરોત્તમાન્ ॥ ૨૧ ॥

અર્થ હૃસિયુક્ત હેવા વાડવાદીત્ય રૂપી વરદાન આપવા આવેલા
બ્રાહ્મા વીરનુ રૂપ સુર્ય તેમને બેઠ વાણીને નીચે રાખી નમ્ર થઈ
બોલ્યા. ૨૧

યદિપ્રસન્નામહ્યંવોવરંદાસ્યથવાંછિતં ॥

માનસીમેપ્રજાઃસર્વાઃવૃધિંગલંતુભૂતલે ॥ ૨૨ ॥

અર્થ બે મને પ્રસન્ન થએલા હોય તે મારા મનમાં ઇછેલું વર-
દાન આપો આ લોકમાં મારી મન થકી ઉત્પન્ન થએલી પ્રજાઓ
વધે. ૨૨

વાહવાદિત્યવંચનં-શ્રુત્વાપ્રોચુઃસમાસ્કરાઃ

અયોનિજાઃકુશભવાઃસંતતિસ્તેભવિષ્યતિ ॥ ૨૩ ॥

અર્થ-વાડવાદિત્યનું વચન સાંભળી સુર્યાદિ સર્વ દેવોએ કહ્યું
કે યોનીવગર ડાબથી પ્રજાઓ વડેથી પામશે. ૨૩

યદૈવોત્પદ્યતેવાયુઃસર્વલોકસુસ્વાવહઃ ॥

તેષાંસંશ્રુષણાર્થાયપ્રજાસ્તેકુશસંભવાઃ ॥ ૨૪ ॥

અર્થ-જ્યારે સરવ લોકને સુખ આપનાર વાયુદેવ ઉત્પન્ન થ-
શે. ત્યારે તે વાયુદેવની સેવા માટે દરબ થકી તારી સધળી પ્રજા-
ઓ ઉત્પન્ન થશે. ૨૪

ચતુર્વિંશતિસંરવ્યાકાઃબ્રાહ્મણાવેદપારગાઃ ॥

દ્વિગુણાશ્વતતોવૈશ્યાઃભાર્યાઃશ્રદ્ધિસિમુદ્રવા ॥ ૨૫ ॥

અર્થ-વેદ જાણનારા ચોવીસ બ્રાહ્મણો થશે. અને તે બ્રાહ્મ-
ણોથી બમણા વૈશ્યો ઉત્પન્ન થશે. અને સુદ્રના જેવી સ્ત્રીઓ પણ
ઉત્પન્ન થશે. ૨૫

તેષાંસિમુદ્રવાઃસર્વેવાણિજોવાયદામિધાઃ ॥

ભવિષ્યતિદ્વિજાસર્વેતન્નામાનોવિચક્ષણીઃ ॥ ૨૬ ॥

† સુદ્રના જેવી એટલે બરાબર રીતે ધર્મ ન પાળી શકે હેવા સ્ત્રીઓ
ઉત્પન્ન થશે. અને તે સ્ત્રીઓ તથા આ વૈશ્યો થકી વાયડા નામના વાણીયા
ઉત્પન્ન થશે.

અર્થ-તેમનાથી વાયડા નામના વાણીયાઓ ઉત્પન્ન થશે. અને વીચક્ષણ એવા વાયડા નામના બ્રાહ્મણો પણ ઉત્પન્ન થશે. ૨૬

ચતુર્વિંશતિસંખ્યાકાસહસ્રવાણિજાંગનાઃ ॥

તદર્ધબ્રાહ્મણાભૂમૌભવિષ્યંતિવિચક્ષણા ॥ ૨૭ ॥

અર્થ:-ચોવીસ હજાર વાણીઓના ગણ ઉત્પન્ન થશે ને તેનું અર્ધ એટલે બાર હજાર વીચક્ષણ એવા બ્રાહ્મણો થશે. ૨૭

તાવત્તિષ્ઠાદિજશ્રેષ્ઠકૃત્વાપાર્પિમહત્તરાં ॥

યાવદ્ધવાંતિભૂયિષ્ઠાવાયવોલોકભાવનાઃ ॥ ૨૮ ॥

અર્થ:-હે બ્રાહ્મણોમાં શ્રેષ્ઠ વાડવ જ્યાં સુધી લોકને સુખ કરનાર અને ધણક એવા વાયુઓ ઉત્પન્ન થાય ત્યાં સુધી મોટી વાવ્ય કરી અહિં તમે રહો. ૨૮

ચત્વારોત્તમહત્કુંડાન્વિશ્વકર્માકારિષ્યતિ ॥

યત્રાગત્યાસ્થિતાભૂમૈવરદાનાયવાંછિતં ॥ ૨૯ ॥

અર્થ-ચાર મોટા કુંડ વીસ્વકર્મા કરશે કે જે સ્થાનમાં આવીને તપ કરનાર પુરૂષ વાંછીત એવા વરદાનને પોમે. ૨૯

સૂર્યકુંડસ્તૂર્વસ્યાંદાક્ષિણસ્યાંમહેશ્વરઃ ॥

પ્રતિચ્યાવૈશ્નવઃકુંડસ્તથોદિચ્યાંપિતામહઃ ૩૦ ॥

અર્થ-પુર્વ દીશામાં સૂર્ય નામનો કુંડ છે દક્ષિણ દીશામાં કુંડ છે પશ્ચીમ દીશામાં વીશ્નુ કુંડ છે અને ઉત્તર દીશામાં પ્રાંમ કુંડ છે એ રીતે ચાર દીશામાં કુંડ થશે. ૩૦

ચત્વારોર્મસિધવોંપ્યસ્મિન્નાગમિષ્યંતિમાનિતાઃ ॥

ગંગાચયમુનાચૈવગોદાવરીસરસ્વતી ॥ ૩૧ ॥

અર્થ:-આ સ્થાનમાં માંતેલા ચાર સમુદ્રો ઋત્વશે, ગંગા યમુના ગોદાવરી, સરસ્વતી; એ નામની નદીઓ પણ આવશે. ૩૧

કુંડદનાનાન્નવેત્તાસાંશ્નનપુન્યંનસંશયઃ ॥

વાણગંગામહાપુન્યાનિકટેષ્વાગમિષ્યતિ ॥ ૩૨ ॥

અર્થ:-કુંડમાં નહાનાર પુરૂષને ધણક પુન્ય થશે. એમાં કંઈપણ સંદેહ નહિ ને એ કુંડની સમીપ મહા પત્રીના બાણગંગા નામની નદી પણ આવશે. ૩૨

યસ્યાંસ્નાતોનરઃસધ્યોમુક્તોભવતિપાતકૈઃ

શુદ્ધિર્યતેમહાત્મભવિષ્યતિપુરોત્તમ ॥ ૩૩ ॥

અર્થ—જે બાણગંગા નામની નદીમાં નહાનાર પુરૂષ સર્વ પાપથી મુકાશે અને ત્યાં સન્નિધીવાળુ મોટું શેડેર થશે. ૩૩

વાયઢારવ્યંમુવિરવ્યાંતવણિગ્વિપ્રવિમૃષિતં ॥

બ્રાહ્મણાપુરનામાનોવણિજઃપુરનામકાઃ ॥ ૩૪ ॥

અર્થ—વાય નામનું શેડેર વચ્ચે વચ્ચેનાર થશે ને વાંણિયા ને બ્રાહ્મણ એ મુસોભીત થશે અને તે શેડેરમાં રહેનાર બ્રાહ્મણને વાંણાઆઓનું શેડેરને નામે નામ રહેશે. ૩૪

હનૂમાનત્રહ્દાંશોવરાન્લપ્સતિશોભનાન્ ॥

અંજન્યાસહિતોવાસંકરિષ્યતિમહામનાઃ ॥ ૩૫ ॥

અર્થ—આ સ્થાનમાં, ઉદના, અંશાથી, ઉત્પન્ન થએલા, હનુમાન ધણાક વરદાન પામશે, અને ધણાકાળ સુધી અંજની, સહીત, વાસ પણ કરશે. ૩૫

પ્રજાતેમાનસીભૂરિવૃદ્ધિયાસ્યતિભૂતલે ॥

તસ્માદુતિષ્ઠભદ્રંતેતપસોઽસ્માત્સુદુઃકરાત્ ॥ ૩૬ ॥

અર્થ—આ લોકમાં તારી, માનસી પ્રજાઓ, ધણી, વૃદ્ધી, પામશે માટે, ધણાં, દુસ્તર તપસી, તુ વીરામ, પામ ને ઉઠા. તે તાર, કટયાણ થાય. ૩૬

તપસાતવાવિપ્રર્ષેપીડિયતેમ્ચરાચરં

પુનઃપ્રાર્થયવિપ્રર્ષયત્તેમનસિર્વર્તે ॥ ૩૭ ॥

અર્થ—હે બ્રાહ્મણ તારા તપે કરી, સર્વ જગત, પીડાયછે, માટે તારા મનમાં જઈછા હોયતે કરીથી વરદાન માગ્ય. ૩૭

શ્રુત્વાતેષાંહિવચનંવાઢવોવિસ્મયાન્વિતઃ ॥

વપ્રેવરંપુનસ્તેભ્યોત્રૈલોક્યસ્યહિતેછયા ॥ ૩૮ ॥

અર્થ—આ પ્રકારનું, દેવોનું વચન, સાંભળી આશ્ચર્ય યુક્ત એવો, વાઢવ, કરીથી ત્રણલોકના, હીતમાટે. વરદાન માગવા લાગ્યો. ૩૮

વાર્ષીવિધાયતપસાસ્થાસ્યામિવચનાદહં ॥

યાવદુત્પધ્યતેવાયુઃસર્વલોકસુખઃવહઃ ॥ ૩૯ ॥

અર્થ—તમારા કેવાથી આહી, તપે કરી, વાવ કરી, હું રહીશ,

જ્યાંસુધી, સર્વ લોકને સુખ, આપનાર, વાયુદેવ ઉત્પન્ન થશે, ત્યાંસુધી હું રહીશ. ૩૮

एषावापीमहत्पुन्यातीर्थरूपाभवेन्मम ॥

अस्यांश्चान्तोनरःशाहांसर्वतार्थफलंलभेत् ॥ ४ ॥

અર્થ—માહા પવાત્ર, એવી, આવાવ, મારે, તીર્થ રૂપ, એવીથાય, આ વાવને, વાસય નહાનાર પુરૂષ, તતકાળ, સર્વ તીર્થમાં નાથથી જ કુળ થાય, તેકુળને પાંમે. ૪૦

अत्रागत्यतपःकुर्यात्तेषांसिद्धिरनर्गला ॥

पितरश्चर्षिनाह्वयस्वर्गवासफलंलभेत् ॥ ४१ ॥

અર્થ—આ સ્થાનમાં આવોને જે તપ કરે, તેમને અંધનરહી એવી સીદ્ધી પ્રાપ્તથાય, અતે, તેમના, પીતૃભોક્તા, વૃષતથર્થ, સ્વર્ગ વાસનેપામે. ૪૧

याहिमेमानसीमृष्टिश्चतुर्दिक्षुनिवासिनी ॥

पुरनाम्नाभवित्रीसासदाधर्मपयरायणा ॥ ४२ ॥

અર્થ—મારી માનસી, સૃષ્ટી ચારે દીસાઓમાં, નીવાસ; કરીરહે ને સેરને નામેનામ તેમનુ રહે, અને સદાકાળ, ધર્મને વીસે તતબર રહે. ૪૨

अत्रैवागत्यमहंश्याःकरिष्यंतिहीमज्जनं ॥

अक्षयंनाકभवનંલપ્સંતેऽन्येपिमિનवा ॥ ४३ ॥

અર્થ—આસ્થાનમાં આવોને મારી પ્રજાઓ જે સ્નાનકરશે તેકોઈ દાડા નાસન થાઅ એવા સ્વર્ગ લોકને પામશે. બીજાપણ મનુષ્યો સ્નાન કરશે તેપણ સ્વર્ગ લોકને પામશે. ૪૩

वायोऊत्पात्तमात्रंमेस्छितिरत्रभवतुसुखं ॥

पश्चान्मृक्तोभवाम्येवदेहेनानेसुव्रत • ॥ ४४ ॥

અર્થ—જ્યાં સુધીમાં વાયુ ઉત્પન્નથાય, ત્યાંસુધી સુખરીતે અહી હું રહુ પછી આ દેહે કરીને મુકન એવો હું થઉં. ૪૪

वाडवस्यवचःश्रुत्वा सर्वेतेसुरनायका ॥

षाठमूचुःप्रमुदिताःसर्वेब्रह्मादयःसुराः ॥ ४५ ॥

અર્થ—વાડવનુ વચન સાંભળી તે સધળા દેવના દેવ બ્રહ્માદી હુસ પામી કેવા વાણ્યા કે જેમ તમે કહોછો તેમ થાય. ૪૫

દત્યાયરંધ્રિવરાયદેવાજગ્મુઃસ્વક્રીયંભુવનંસુહૃષ્ઠાઃ ॥

સવાહવાદિત્યવરાહિતસ્છૌકાંક્ષભ્રમંદેયવરસ્યવાયોઃ૪૬

ઇતશ્રીવાયુપુરાણેવાહવાદિત્યમહાત્મેતાતિયોધ્યાયઃ ॥ ૩ ॥

અર્થ—આમણમાં શ્રેષ્ઠ એવા વડવડસીને વરદાન આપી સધળા દેવો હૃદય પામી યોતયોતાના સ્થાનકે ગયા વાડવાદીત્ય રસીપણ વાયુદેવની ઉત્પત્તિની ઇચ્છા રાખીત્યાંરહ્યા, વાયુપુરાણે ગુરુજર ભાશા વાંતવો ધ્યાય. ૪૬

સૂતરવાચ—કશ્યપસ્યવચઃશ્રુત્વાદિતિઃપરમવિસ્મિતા ॥

પુનઃપૃષ્ઠભર્ત્તારંવિનયાનનકંધરા ॥ ૧ ॥

અર્થ—મુન કહેછે કશ્યપનુ વચન સાંભળી પરમ આશ્ચર્ય પામેલા દીની નીચુપોકરી કરીથો યોતાના સ્વામીને પુછવા લાગ્યા. ૧

દિતિરુવાચ—વાટિકાયાસ્તથાવાપ્યાઃકુંડાનાંકથિતાત્વયા ॥

નધ્યોત્પતિસુવિપુલાંકથયસ્વમદગ્રતઃ ॥ ૨ ॥

અર્થ—દીની કહેછે હેસ્વામીન વાટિકા કુંડ વાળની ઉત્પત્તિ તમે મનેકહી નેમોટી નદીની ઉત્પત્તિ મારી આગળ કહો. ૨

ચતુર્યુગેચતુર્ભામિકથંતસ્યાઃભવન્મુને ॥

વાણાસુલોચનાનામસુવહાલ્યાદ્વિનાશીની ॥ ૩ ॥

અર્થ—હેમુને એનદીનાં ચારયુગમાં બાણા સુલોચના સુવહાધિનાનાસીનાં એ રીતે ચારનામ કેમપડ્યાં તેપણ મને કહો. ૩

एतद्विस्तरतोमह्यंतथयस्वयथाकथं ॥

परकोतुहलंस्માमિन्મमचतसिर्वर्तै ॥ ૪ ॥

અર્થ—હેસ્વામી સમરથી જરૂરિતે હોય તેરીતે મને કહો એસાંભળવા મને પરમ ઉચ્છાહુછે. ૪

શ્રુત્વાપ્રિયાયાવચનંકશ્યપોદિવ્યદર્શનઃ ॥

પ્રાવાચપ્રણયાદ્વાક્યંપ્રણતાંત્રમદાંતદા ॥ ૫ ॥

અર્થ—દીવ્ય જનું દરસનછે એવા કશ્યપ મુની યોતાની પ્રીયાનું વચન સાંભળી ઘણી વડાલી યોતાની સ્થાને સ્નેહથી કહેવા લાગ્યા. ૫

કશ્યપરુવાચ—શ્રણુદેવિપ્રવક્ષામિકથામેતાંમનોરમ ॥

મયાદ્રષ્ટાસ્વનેગાભ્યાંકથયામિતવાગ્રતઃ ॥ ૬ ॥

અર્થ—કસ્યપ કહેછે હે સ્ત્રી મનને આનંદ કરનાર એવી આ
કથા કહું તે સાંભળ કે મેં મારી આંખોથી પ્રત્યક્ષ જોએછું તે તારા આ-
ગળ કહું છું ૬

પુરાકતયુગેપ્યાસીતપ્રથુર્વૈળ્યઃપ્રતાપવાન્ ॥

ગ્રસ્તવીજાંધરાંદેવીહંતુંધનુષમાદદે ॥ ૭ ॥

અર્થ.—પુરવે સતયુગમાં મહા પ્રતાપી વેરાનજીને પુત્ર પ્રથુ
નામે રાજા થયો. તેણે પ્રલયકાળમાં પ્રથવીએ રસ ગ્રહણ કરેલો તે-
થી તેને મારવા હાથમાં ધનુશ લીધું. ૭

દૃષ્ટવાધનુદ્ધરંભૂપંગોપાધરણીભવત્ ॥

દુદ્રાવસાદિશઃસર્વાસ્વકીયંત્રાણમિછતિ ॥ ૮ ॥

અર્થ.—ધનુશધારી રાજાને જોઈ પ્રસ્ત્રી ગાયનુ રૂપ લઈ યોતા
ના દેહનું રક્ષણ કરવા ચારે દીસાઓમાં દોડવા લાગી. ૮

પ્રથુર્વૈળ્યસ્તંદારુષ્ઠોદિવ્યસ્પંદનામાસ્થિતઃ ॥

પ્રષ્ટેજગમદુર્ધર્ષોધરાયાંગોક્રતાક્રતેઃ ॥ ૯ ॥

અર્થ.—ક્રોધ પામેલા વેનના પુત્ર પ્રથુરાજા ધણા મુસોભીત રથમાં
બેસી ગાયના રૂપે દોડતા એવી પૃથ્વીની પછવાડે દોડવા લાગ્યા, ૯

અમનૂદેશાનબહુનેવંસરિતઃસાગરાનગિરીન્ ॥

અર્બુદાચલમાસાધ્યતસ્થૈર્કિંચિત્ત્રણાતુરઃ ॥ ૧૦ ॥

અર્થ—એ પ્રમાણે ધણાક દેશ નદીઓ, સમુદ્ર. પર્વતોમાં ફરતાં
ફરતાં અર્બુદાચળ પર્વતમાં આવી કંઈ ત્રસાતુર થઈ ઉભા રહ્યા. ૧૦

અશ્વાંશ્વતૃષિતાન્દ્રષ્ટવાસલીલાર્થોમહીપતીઃ ॥

મમોચ્ચબંધનમેધાવીનિતંબેભૂમૃતસ્તુદા ॥ ૧૧ ॥

અર્થ.—તરસા થોડાઓને જોઈ જલની ઈચ્છાવાળા અને ધણા
પુદ્ગીવાન પ્રથુરાજાએ પર્વતના નીતપ્પ ભાગમાં બાજુ માર્યો. ૧૧

નિશ્ચક્રામનદીતસ્માત્પ્રવાહદ્વિતયાન્વિતા ॥

સુશીતલાતિવિમલારાક્ષસ્તસ્નાનિષૂદિની ॥ ૧૨ ॥

અર્થ.—તે પર્વતમાંથી બે પ્રવાહો થઈ નદી નીકળી. અને તે ન
દીનું નામ રાજ્યની. તરસ મટાડનાર સીતળા, ન વીમળા એ રીતે પડ્યાં. ૧૨

વિતૃષ્ટેનૃપતૌભૂત્વાદિવ્યરૂપામનસ્વિની ॥

પ્રોચરચપ્રજતાભૂમૌભૂષતિવિન્નવાવિન્તા ॥ ૧૩ ॥

અર્થ.—ત્રસા રહીત રાજા યથા ત્યારે મનસ્વીને દી૦ય જીનું રૂ
ખેછે એવી નદી નમૂનાથી રાજાને પગે લાગી કહેછે. ૧૩

સ્વાનિઃકાશાતાદ્રેહંદેહિનાંમાનિતાવિમ્બો ॥

ત્વમેવાધ્યોસિનૃપતિઃસર્વલોકહિતાવહઃ ॥ ૧૪ ॥

અર્થ.—હે રાજા તમે પરિતથકી મને કાઢી ને આહી લા૦યા
માટે સર્વે લોકને સુખ આપનાર તમે સર્વે રાજાઓમાં પ્રથમછો. ૧૪

શ્રૃત્વાતસ્યાસ્તુવચનંપૃથુરાહમહામનાઃ ॥

વાળધાતાત્સમુત્પન્નાતસ્માદ્વાણેતિવિશ્રુતા ॥ ૧૫ ॥

અર્થ.—તે નદીનું વચન સાંભળી મોટા મનવાળા પ્રથુરાજા કહે
છે હે નદી તને બાણ થકી ઉત્પન્ન કરી માટે તારૂં નામ બાણા પ્રસિદ્ધ થયે. ૧૫

સુલોચનાસિયસ્માત્ત્વંતસ્માન્નામનસુલોચના ॥

સુહૃદુશીતંયતસ્તોયંસુવહાતેનમેમતા ॥ ૧૬ ॥

અર્થ.—૩૫૦ નેત્રવાળી તુંછે તેથી તારૂં નામ સુલોચના પડશે.
તારામાં ઘણું સુંદરને ટાહુ એવું તારૂં જલછે માટે તારૂં નામ સુવહા પડશે. ૧૬

ત્વાયિરનાતસ્યવૈયુંસોદ્વિતિયંનભવિષ્યતિ ॥

પાતકંચપુનર્જન્મતસ્માત્પ્રોક્તાદ્વિનાશિની ॥ ૧૭ ॥

અર્થ.—તારેવીસે નહાનાર મનુશ્યને પાતકતથા કરીથી જન્મ એ
બે નહી થાય. માટે તારૂં નામ વિનાશની પડશે. ૧૭

પ્રવાહદ્વિતયંકૃત્વાગ્નિદેવિયથામુસં ॥

યુગેભવન્નામબુજોઘ્યાતિગમિષ્યતિ ॥૧૮॥

અર્થ.—હે દેવી બે પ્રવાહે કરી તારી મરજી મુજબ જા અને
આ લોકમાં યુગ યુગને વીસે તારૂં નામ વીજ્યાત થશે. ૧૮

પૂર્વાગ્નિપ્રવાહેનપવિત્રેણસુલોચને ॥

દ્વિત્યેનપ્રતીચ્યાંસંગ્નિદેવિમમાગ્નયા ॥૧૯॥

અર્થ.—હે સુલોચના તારા પવિત્ર એવા પ્રવાહે કરી પુર્વ દીશા
માં જા અને બીજા પ્રવાહે કરી પશ્ચિમ દીશામાં જા. ૧૯

તવતિરેપુયોદેશઃપાવનઃસૈવકથ્યતે ॥

યોજનાદ્વિતયંયાવન્મૃતૈઃસ્વર્ગમવાપ્યતે ॥૨૦॥

અર્થ.—તારા તટ ઉપર જે દેશ આવેલો હશે તે થશે પવિત્ર કહેવાશે
ને તારાથી બધે યોજનાને છેડે જે મનુષ્યો મરશે તે પણ સ્વર્ગમાં જશે. ૨૦

અગ્નાત્તગ્નાતોવાપિયોકરિષ્યતિમજ્જનં ॥

સર્વપાપવિનિર્મુક્તોગોસહસ્રફલંભેત્ ॥ ૨૧ ॥

અર્થ—અજ્ઞાનથી યા જ્ઞાનથી જે તારામાં નહીં, તે સર્વ પાપથી મુક્ત થઈ હજાર ગાયના દાનના ફળને પામશે. ૨૧

તટેતવકરિષ્યંતિયેનરાદુશ્વરંતપઃ ॥

શીઘ્રંતપઃફલંભુક્ત્વાસુરનાથેનમાદતે ॥ ૨૨ ॥

અર્થ—તારા તટ ઉપર જે મનુષ્યો મહાઉચ્ચ તપ કરશે તે તત્કાળ તપના ફળને પામી ઈંદ્ર સાથે ક્ષીડા કરશે. ૨૨

इत्युक्तानृपतिःशीघ्रंधरिण्याःपृष्ठमेयिवान् ॥

प्रवाहद्वितियंक्रत्वामुश्रुवेसासरिद्वरा ॥ ૨૩ ॥

અર્થ—એમ નદીને કહી પ્રથવીની પાછળ રાજા આદ્યા. ને એ વ્યાણનદી પણ એ પ્રવાહે કરી વહેવા લાગી. ૨૩

इतत्सर्वसमाख्यातंयत्प्रष्टोहंत्वयानघे ॥

व्रतंकुरुमहाभागेवाटिकावनमाश्रिता ॥ ૨૪ ॥

અર્થ—દેસ સહીત હે સ્ત્રી જે સર્વ તેમને પુછ્યું તે સંખળુ મેં તને કહ્યું અને હે મોટા ભાગવાળી સ્ત્રી આ વાટીકાવનનો આ શ્રય કરી વ્રત કર. ૨૪

वाडवादित्यनामायस्त्वात्रेयोभक्तत्सलः ॥

करिष्यतिसदारक्षयांयक्षराजेनसंयुतः ॥ ૨૫ ॥

અર્થ—આ જગાએ વાડવાદીત્યનામે અમી રૂસીના પુત્ર નીરંત ૨ કુબેરભંડારી એ સહીત તારી રક્ષા કરશે. ૨૫

सिद्धाश्रमोस्तिनिकटेनिकटैकोमुश्रमः ॥

यत्रास्तेकર્दमःश्रीमान्देवहृत्यासमन्वितः ॥ ૨૬ ॥

અર્થ—આ આશ્રમની પાસે કામુકાશ્રમ અને સીધા શ્રમજે, જે સીધાશ્રમમાં એટલે સીધપુરમાં દેવહુતી સાથે શ્રી માન કર્દમ રૂસી પણ રહેલાછે, ૨૬

कण्वाश्रमोस्तिमुमहान्कण्वौनामामुनिश्वरः ॥

पुत्रभार्यायुतःशश्वत्तवपार्श्वेगामिष्यति ॥૨૭ ॥

અર્થ—મોટા એવો કણ્વાશ્રમ પણ પાસેછે ત્યાં રહેલા કણ્વ નામે મહામુની યોતાના પુત્ર સ્ત્રી સહીત હમેમાં તારી પાસે આવશે, ૨૭

વામદેવાશ્રમઃપાર્શ્વતથૈવાસ્તિભુમાનને ॥

વિરુદ્ધાતઃસર્વલોકેષુસર્વપાપનિર્કંતનઃ ॥૨૮॥

અર્થ.—હુ ૩૬ મુખવાળી સ્ત્રી સર્વ લોકમાં વીખ્યાત સર્વ પાપને નાસ કરનાર વામદેવાશ્રમ પણ પાસે છે. ૨૮

દિક્પાલૈશ્ચક્રતાયજ્ઞાઃબાણનઘ્યાસ્તટેશુભે ॥

તસ્માદિક્પાલસંજ્ઞવૈયુરમસ્તિમહત્તરં ॥૨૯॥

અર્થ.—હુ ૩૭ સ્ત્રી બાણ નદીને તીરે મોટા દીગ્પાળોએ પુવે યજ્ઞ કરેલા છે. તે મોટે દીગ્પાળ નામનું મોટું શહેર છે. ૨૯.

નભીત્વયાપ્રકર્તવ્યાવ્રતંકુરુયથાસુખં ॥

પુત્રાસ્તવભવિષ્યંતિદેવરાજસમાબલે ॥ ૩૦

અર્થ.—તારે ત્યાં કંઈ પણ ભય રાખવો નહીં. ને સુખરીતે વર્ત કર, ને બળમાં ઇંદ્ર બરોબર તારે પુત્ર થશે. ૩૦

ઇત્યુક્તામુનિવરમંડનોમહાત્માભાર્યાયૈવ્રતમમલંવિધાનયુક્તં ॥

દૃષ્ટાતાંનિધુવનકાંક્ષિર્ણિસ્વપત્નિંદત્વાતદ્વતિગૃહંજગમહૃષ્ટ૨૧.

ઇતિશ્રીવાયુપુરાણેવાઢવાદિત્યમહાત્મ્યેચતુર્થોઘ્યાયઃ ॥ ૪ ॥

અર્થ.—મુનીઓમાં શ્રેષ્ઠ એહવા કસ્યય ૩૨ી યોતાની સ્ત્રીને શાસ્ત્ર પ્રમાણે નીરમાન વ્રત કહીને સુદર તપની જગા દેખાડી ઘણા હૃદયથી યોતાના સ્થાનમાં આંચા. ૩૧

ઇતી શ્રી વાયુપુરાણે ગુર્જર ભાષાના એથો અધ્યાય થયો. ૪

સૂતરવાચ—વાટીવનંદિતિર્ગત્વાવ્રતારાધનતત્પરા ॥

વ્રતંચક્રેવિશાલાક્ષીવિશિષ્ટપુત્રમિચ્છતી ॥ ૧ ॥

અર્થ.—સુત કહે છે. વ્રત કરવા તત્પર એવી દીતી વાટીકાવનમાં જઈ પરાક્રમી પુત્રની ઇચ્છાથી વ્રત કરવા લાગી. ૧

જ્ઞાત્વાતસ્યૈવસંકલ્પોવાસવોતિભયાતુરઃ ॥

જગમસેવિતુંમાતુંવિનયેનસમન્વિતઃ ॥ ૨ ॥

અર્થ.—દીતીના આવો સંકલ્પ જોઈ ભયાતુર એવો ઇંદ્ર નમ્રતાથી યોતાની માસીની શેષ કરવા ગયો. ૨

નભાપ્રોવાચપ્રણતઃશક્રોમાત્રણ્યસાંતદા ॥

તવપુત્રોસ્મ્યહંમાતઃસેવનાર્થમુચ્યમાતઃ ॥ ૩ ॥

અર્થ.-નમૂતાવાળા ઈંદ્ર યોતાની માસીને નમસ્કાર કરી કહે છે
હે મા. હું તારે પુત્રહું. ને તારી શેવા કરવા માટે આવ્યો છું. ૩

ગૃહાણસેવનાર્થમાતવપાર્શ્વમુયાગતં ॥

પિત્રાસંપ્રેષિતશ્ચાસ્મિરક્ષાર્થતવસુવ્રતે ॥ ૪ ॥

અર્થ.- શેવા કરવા તાહુરી પાસે આવેલો મને અંગીકાર કર.
કારણ હે કુડા વ્રતની ઈચ્છાવાળી મા મારા પીતાએ તારી રક્ષા માટે
મને મોકલ્યો છે. ૪

નમમાસ્ત્યપરાધોર્વૈવિષ્ણુનાનિહતૌસુતૌ ॥

પીઢયંતોજનાનૃદૃષ્ટારૂપાંતરમુયાશ્રિતઃ ॥ ૫ ॥

અર્થ.-હે મા જગતને પીડા કરનાર એવા તારા પુત્રોને વિસ્ત્રંબે
રૂપાંતર ધારણ કરી માર્યા છે. એમાં કંઈ મારે અપરાધ નથી. ૫

શ્રુત્વાશક્રસ્યવચ્ચર્નાદતિચેતસિચિંતયન્ ॥

નાપરાધઃશતક્રતોસસંવદતિવાસવઃ ॥ ૬ ॥

અર્થ.-ઈંદ્રનું વચન સાંભળી દીતીમનમાં વીચાર કરે છે. ઈંદ્ર સ-
ત્ય કહે છે. એમાં એનો અપરાધ નથી. ૬

તંતદાસ્છાપયામાસનિકટેરક્ષણાર્થિની ॥

વ્રતંચક્રેવિશાલાક્ષીયયોક્તંબ્રહ્મવાદિના ॥ ૭ ॥

અર્થ.-તે ઈંદ્રને યોતાની પાસે રક્ષણ કરવા સાડ ઘેસાડ્યો. વેદ
ને જાણનાર યોતાના સ્વામીએ જે રીતે કહ્યું તે રીતે વ્રત મોટા ને
મવાળી દીતી કરવા લાગી. ૭

શક્રશ્ચક્રેમહત્સેવાંમાતુર્વિશ્વાસહેતવે ॥

યથાવ્યાધોમૃગપ્રેપ્સુઃતિષ્ઠસેવવનાંતરે ॥ ૮ ॥

અર્થ.-ઈંદ્ર યોતાની માસીને વીશ્વાસ આપવા માટે ઘણીક શે
વા કરવા લાગ્યો જમ વનમાં અગની ઈચ્છાએ બીલ અગને શેવે તે
વી રીતે. ૮

एवंव्रतंमक्रुर्वीक्षामासास्त्वैकादशागताः ॥

नैवापश्यद्व્રતछिद्रंतन्मध्येपाकशासनः ॥ ૯ ॥

અર્થ.-એ પ્રકારે વ્રત કરનાર દીતીને અંગીયાર માસ થયા. તે
પણ ઈંદ્રે વ્રતમાં કંઈ પણ દોશ દીઠા નહીં. ૯

तदाचिनामहछेभेर्किंकर्त्तव्यमवाधुना ॥

पूर्वेनैवત્સરેभूयात्पुत्रोयेतिमयंकरः ॥ ૧૦ ॥

અર્થ.—ત્યારે ઈંદ્રને મોટી ચીંતા થવા લાગી. હવે મારે મું કરવું
આ વર્ષ પુરૂ થશે તો મને ભયંકર એવો મોટો પુત્ર એને થશે. ૧૦

મૃગ્યૂરિવસંલીનસ્તિષ્ઠંબેવદુરાશયઃ ॥

एकस्मिन्दिवसेदृष्ट्वात्रतस्त्रिदशमुहर्षितः ॥ ૧૧ ॥

અર્થ.—કુષ્ટ જેના ભાવછે એવો ઈંદ્ર પારધીની પેઠે શ્રમ દીતી પા
સે રહી એક વખતે દીતીના વ્રતનું છીદ્ર બેઠું હર્ષ પામ્યો. ૧૧

संध्याकालंपुरोदेष्ट्वापूर्णगर्भादितिस्तदा ॥

कत्वामूत्रंपૂरीषंतुमंचकेसमुयाविशत् ॥ ૧૨ ॥

અર્થ.—પુરૂ ગર્ભવાલી દીતી સંધ્યાકાળે ઝાડો પીસાપ કરીયાવી
સયાપર સુતી. ૧૨

किंचित्क्षिन्नविशालाक्षीसृष्ट्वापास्तीर्णमंचके ॥

शिर्षमुत्तरतःकत्वानैवप्रक्षालितांग्रिका ॥ ૧૩ ॥

અર્થ.—મોટાં નેત્રવાળી દીતી કંઈક એકપામી પાથરેલી રાયામાં હા
થ પગ ધોયા વગર ઉતર દીસા બણી માથું કરી સુતી. ૧૩

एतदंतरमासाध्यशक्रोनिद्रांसमादिशत् ॥

ક્રતકાર્યંતુમાંદૃષ્ટ્વામોક્તવ્યાજનનીલયા ॥ ૧૪ ॥

અર્થ.—એ અવકાસને પામેલી ઈંદ્રે બાણી નીંદ્રાને આજ્ઞા કરી, કે
મારી માસી દીતીને વીસે તારે રહેલું. ૧૪

बाढमुक्तामहानिद्राक्षिणांगमुयाविशत् ॥

મૃતકલ્પાચિરંસુપ્તાનૈવજાનાતિકિંચન ॥ ૧૫ ॥

અર્થ.—નીંદ્રા કહેછે હું ઈંદ્ર તમારા કહેવા પ્રમાણે કરીશ. એમ
કહી દીતીના શરીરમાં પ્રવેશ કર્યો. એટલે અવરૂપ થઈ દીતી બણી વ
ખત સુધી સુતી તેને કંઈ પણ બાણ્ય નહી. ૧૫

योगरूपधरोजिष्णुस्तस्योदरमुयाविशत् ॥

ચિછેદવાલકંઘર્ભેસપ્તધાશતપર્વણા ॥ ૧૬ ॥

અર્થ.—ધોગ માયાએ કરી ઈંદ્રે દીતીના પેટમાં પ્રવેશ કરી વજ્ર વ
ડે ગર્ભને સાત પ્રકારે સાત ભાગ કર્યા. ૧૬

सप्तरूपोभवद्बालोदेवराजसमधुतिः

તાનેવસપ્તધાભૂયોચિછેદવલહામૃતં ॥ ૧૭ ॥

અર્થ.—એ બાલક સાત રૂપે, ઈંદ્રના અરોબરૂપ કાંતીવાળે થયો.

એ સાતેને ઈંદ્રવજ્રવડે સાત પ્રકારે છેદ્યા. ૧૭

રુરુદુસ્તેતદાબાલાઃસર્વેતેકનકોજ્વલાઃ ॥

મરોદીતિતદાશક્રસ્નાનુવાચાતિવિસ્મતઃ ॥ ૧૮ ॥

અર્થ.—મુવર્ણ સરખા ઉજ્જવળ તે સધળા બાળકો ૨૬વા લાગ્યા ત્યારે અતી વીસ્મય પામેલો ઈંદ્ર તમે માં ૨૩ો એમ બોલ્યો. ૧૮

તેનતેમરુતઃસર્વેવભૂવુઃબલવત્તરાઃ ॥

પ્રોચુઃપ્રાંજલયોસર્વેમાર્હિસીઃબાલકાન્નૃથા ॥ ૧૯ ॥

અર્થ.—એ સધળા બાળકો અતીશય બળવાન હાથ જોડી કહે વા લાગ્યા. હે ઈંદ્ર બાળક એવા અમને મીઠ્યા ન મારો. ૧૯

વયંતેર્વાંધવાઃશક્રમવિષ્ણ્યામોવિધિકરાઃ ॥

મુંચાસ્માન્વાંધવાન્દેવાન્દિત્તિર્ગર્ભસમૂદ્રવાન્ ॥ ૨૦ ॥

અર્થ.—હે ઈંદ્ર અમે તારા બધુછીએ ને તારી આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તીશું અને દીતીના ગર્ભથી ઉત્પન્ન થએલા અને દેવ એવા તારા બધું એવા અમને છો. ૨૦

શ્રુતાતેષાંહિવચનંશક્રઃપ્રોવાચસત્તરં ॥

યધ્યેવંનિઃસરત્વધ્યયોનિયંત્રાત્સુરોત્તમાઃ ॥ ૨૧ ॥

અર્થ.—તે બાળકાનું વચન સાંભળી ઈંદ્ર કહે છે હે દેવો. આ યોનીયંત્રથી જલદી બહાર નીકળો. ૨૧

इत्युक्ताःविस्तृताःसर्वेबालकाःकनकोज्ज्वलाः

दितिःप्रबुद्धादद्रશેबालकान्देवरूपिणः ॥ ૨૨ ॥

અર્થ.—એ રીતે કહેલા સર્વ બાળકો મુવર્ણ સરખા ઉજ્જવળ દીતી ના પેટમાંથી બહાર નીકળ્યા. ત્યારે દેવ ૩૫ યોતાના બાળકોને દી તીએ જાગીને બોલ્યા. ૨૨

पृष्ठशक्रं पार्श्वस्थं कथमेतेसुरोत्तमाः ॥

ममकुक्षिसमुत्पન્नादैतेयानાતિકોવિદાઃ ॥ ૨૩ ॥

અર્થ.—પાસે રહેલા ઈંદ્રને દીતી કહે છે કે મારી કુખમાંથી આ દેવ ક્યમ થયા ને દેવ ક્યમ ન થયા.

यदि जानासि देवेंद्रसत्वं कथय माचिरं ॥

नोवेच्छामि सरुष्टालमेवाध्यक्षतक्रतो ॥ ૨૪ ॥

અર્થ.—હે દેવત્વશળ તું જાણતો છું; તો મારે ના લગાડતાં કહે.

નાહીંતો તને કરેાધ પામેલી હું. ૨૪

શ્રુતાદિસાસ્તુવચનમોચનકાકઃ પ્રતાંજાહિઃ ॥

નોવેચ્છપ્તાસિમાંમાસઃ સર્વસંસન્નિવેદયે ॥ ૨૫ ॥

અર્થ.-દીતીનું વચન સાંભળી ઈંદ બે હાથ બેડી કહે છે. હે મા
બે મને શ્રાપ ન દેતો હું તને સર્વ સત્ય કહું. ૨૫

માતામેકથયત્સર્વવરદાનંતવાર્પિતં ॥

પિત્રાસંતંપ્રસન્નેનપુત્રોદત્તોમયાધિકઃ ॥ ૨૬ ॥

અર્થ.-તમને પ્રસન્ન થએલા મારા પાપે મારા કરતાં બળવાન પુ
ત્ર થસે એવું વરદાન આપ્યું. તે બાત મારી માએ મને કહી. ૨૬

વ્રંતદત્તમહત્તીવ્રંતદ્વાલસ્યપ્રસિદ્ધયે ॥

જાત્રાતર્વાલિકમહમગર્ભસ્વાર્થસાધકઃ ॥ ૨૭ ॥

અર્થ.-માહા એક તો વ્રત બાલકની સીધીને અરથે કહ્યું. એ
વ્રત જાણી સ્વાર્થ સાધવા સાર હું તારી પાસે આંખો. ૨૭

પદ્યબેવંવ્રતછિદ્રંસ્થિતોઠંતવસેવને ॥

દૃષ્ટેછિદ્રેમયાબાલઃ છિન્નોવજ્રેણસપ્તધા ॥ ૨૮ ॥

અર્થ.-એ રીતે તારા વ્રતનું છીદ્ર બેનારે હું તારી સેવા કરવા
માટે રહ્યો બ્યારે છીદ્ર કીધું ત્યારે બાળકના સાત કડકા કર્યા. ૨૮

સપ્તસ્વરૂપાસ્તેજાતામત્તોપ્યધિકવત્તરાઃ

પુનસ્તેસપ્તધાછિન્નારુદુર્બાલકામૃશં ॥ ૨૯ ॥

અર્થ.-સાત સરૂપે તે બાળકો અગ્ર કરતાં પણ અધીક બળવા
ન થયા. ફરીથી પણ તે સાતને સાત પ્રકારે વજ્ર વડે છેદ્યા ત્યારે
૨૯વા લાગ્યા. ૨૯

મામુચુસ્તેદુરાધર્ષામાસ્માનર્હિસીઃ શતક્રતો ॥

તૈવૈવર્ધવાઃ સર્વેમયિષ્યામઃ સુરોત્તમા ॥ ૩૦ ॥

અર્થ.-દુરાધર્ષ એવા તે મને કહેવા લાગ્યા કે હે ઈંદ મીઠ્યા અ
મને હુણીસમાં અથે અથા તારા બંધુ ષર્ણુ. ૩૦

તદામયોક્તામરુતોયૂયંસર્વેમહત્તરાઃ ॥

સર્વલોકમકર્તારઃ સર્વલોકમહેશ્વરાઃ ॥ ૩૧ ॥

અર્થ એ કહ્યું કે તમે સમગ્ર અમૃત દેવ સર્વ લોકને વીસ્તાર
નાર સર્વ લોકના ઈંદ તમે એક દેવો છો. ૩૧

યથાહંસર્વલોકાનામધિપોસ્મિજગત્રયે ॥

તથાચૂયમર્હેદ્રાભાલૈલોક્યસ્પાધિપેશ્વરાઃ ॥ ૩૨ ॥

અર્થ.—આ ત્રણ લોકમાં સર્વેના રાજા હું છું. તેમ તમે પણ ઈશ્વર સરખા કાંતીવાળા ત્રણ લોકના અધીપછા. ૩૨

इत्युक्त्वास्तेष्वप्यसर्वेनिस्तताहितबोदरात् ॥

एतत्सर्वसमारूढास्तेयत्प्रष्टોहंसयानये ॥ ૩૩ ॥

અર્થ.—એમ જ્યારે મેં કહ્યું ત્યારે એ સમળાઓ તારા યેરથી બહાર નીકળ્યા. હે માએ તમે મને પ્રુછ્યુ તે સમળું મેં તમને કહ્યું ૩૩

किंकिर्वाणिहितसेध्यकथयस्वममादरात् ॥

भूलादितिस्तदोवाचपुरतोहिपुरंदरं ॥ ૩૪ ॥

અર્થ.—હે મા મને કહે તારું શું કામ છે તે આદરથી હું કહું. એ વું ઇંદનું કહેવું સાંભળી યોતાની પાસે ઉભેલા ઇંદને કહેવા લાગી. ૩૪

एतेषांपोषणंपुत्रचैक्यसंभविष्यति ॥

तदासस्मारधातारंशतक्रतुरकल्मषः ॥ ૩૫ ॥

અર્થ.—હે પુત્ર મારા એકલાથી આ ધણાનું યોષણ શી શીત થશે, ત્યારે મારૂં રહીત ઇંદ્ર બ્રહ્માનું સ્મરણ કર્યું. ૩૫

मादुरासीत्तदाधातासर्वलोकपितामहः ॥

स्मृतमात्रस्तदादेवैःपुत्रैश्चसनकादिभिः ॥ ૩૬ ॥

અર્થ.—તે વખત સર્વે લોકના પીતા મહુ બ્રહ્માદેવ યોતાના પુત્ર રાજકાદીક સહીત પ્રગટ થયા, ૩૬

धाताप्रोवाचभोवत्सस्मृतोहंकेनहेतुना ॥

कथयस्वस्वकियंतंकार्ययन्मनसेप्सितं ॥ ૩૭ ॥

અર્થ.—બ્રહ્મા કહે છે હે પુત્ર મને શા મારે બોલાવ્યો, તારા મનને ને કાંઈ વિચાર હોય તે મને કહે. ૩૭

धातुर्वचनमाकर्ण्यशक्रःप्रोवाचसत्वरं ॥

एतेवैमरुतोदेवाःसमुद्रूतादितेःसृताः ॥ ૩૮ ॥

અર્થ.—બ્રહ્માનું વચન સાંભળી જલદીથી ઇંદ્ર બોલ્યો, હે પીતામહુ હીતી થકી આ સર્વ વાયુ દેવતાઓ ઉત્પન્ન થયા. ૩૮

संसयेकोनर्पचाशतनतेषांपोषणेक्षमा ॥

दितिर्देवस्यजननीतेषांधातुर्विमर्ग्यतां ॥ ૩૯ ॥

અર્થ—હે બ્રહ્મદેવ, એમના મેં નાસ કર્યો તોપણ એગણપચાસ વાયુદેવો થયા, દૈત્યવી આ દીતી એમનું પોષણ કરવા સમર્થ નથી માટે એમના પોષણનો વિચાર કરો. ૩૬

શ્રુત્વાવાક્યં શતક્રતોર્ધાતાસસ્મારવાઢવં ॥

પ્રાદુરાસીતદાત્તત્રવાઢવોપિતૃસન્નિભઃ ॥ ૪૦ ॥

અર્થ—ધંદ્રનું વચન સાંભળી બ્રહ્માએ વાડવનું સ્મરણ કર્યું. ત્યારે બ્રહ્માની તુલ્ય એવા વાડવ પ્રગટ થયા. ૪૦

કથંસ્મૃતમેસ્મિલોકેશકાર્યકથયમાચિરં ॥

શ્રુત્વાત્રેયસ્યવચનંધાતાપ્રોવાચપુત્રકાઃ ॥ ૪૧ ॥

અર્થ—હે ત્રીલોકના પીતા મને શા માટે બોલાવ્યો તે વાર ન લગાડતાં મને કહો આબું વાડવનું વચન સાંભળી બ્રહ્મા બોલ્યા ૪૧

સૃજપુત્રાન્સભાર્યસ્ત્વંમરુતાંસેવનેછયા ॥

કુશરૂપાન્પુરંબોક્તાન્તપ્યતસ્તપમુત્તતં ॥ ૪૨ ॥

અર્થ—હે પુત્ર આ વાયુદેવની શેવા માટે સ્ત્રીઓ સહીત પુત્ર ઉત્પન્ન કરો. પ્રથમે મેં કહ્યું છે કે તપસ્વી દર્શિત પુત્રો ઉત્પન્ન કરો ૪૨

ચતુર્વિંશતિસંખ્યાકાન્વાઢવાન્વાયઢામિધાન્ ॥

વૈશ્વાન્શુદ્રાન્પ્રિયાયુક્તાન્કરુષ્વદ્વિગુણંતતઃ ॥ ૪૩ ॥

અર્થ—વાયડા નામના ચોવીસ બ્રાહ્મણો ઉત્પન્ન કરો અને વૈશ્ય શુદ્ર તેમને પણ સ્ત્રીઓએ યુક્ત તેથી બમણા ઉત્પન્ન કરો. ૪૩

તેષાંપુત્રાશ્વપૌત્રાશ્વવણિજાકીર્તિવર્દનાઃ ॥

વાયઢાખ્યાભવિષ્યંતિતસર્વેષાંવાયુદેવતાઃ ॥ ૪૪ ॥

અર્થ—તેમના પુત્ર પૌત્ર કરી ઘણાક તથા કીરતી વધારનાર વૈશ્યો (વાણીયા) ઉત્પન્ન થશે અને તેમના સર્વે વાયુદેવ કુળદેવ થશે. ૪૪

મર્યાદાસ્થાપિતાપૂર્વચતુર્વિંશતિસંખ્યયા ॥

સહસ્રતેભવિષ્યંતિતદર્શતેદ્વિજોત્તમાઃ ॥ ૪૫ ॥

અર્થ—ચોવીસની સંખ્યાએ કરી પ્રથમ મર્યાદા બાંધી પણ હજાર વાણીયાઓ થશે અને તેનું અર્ધ ઉત્તમ બ્રાહ્મણો થશે. ૪૫

બ્રાહ્મણૈકંતુદ્વૈવૈશ્યૌપાલયિષ્યંતિસંમતાઃ ॥

વાતાર્થયેસમસ્પૃક્ષાઃવાયઢાખ્યાસ્મૃતાહિતે ॥ ૪૬ ॥

અર્થ—પ્રથમ ચોવીસ સંખ્યાએ કરી મર્યાદા સ્થાપન કરી પણ

તે હુંજર રૂપે થશે અને તેનું અર્થ આશ્વસો થશે. ૪૬

અત્રૈવનગરંભૂરિભવિષ્યતિમનોરમં ॥

ધનધાન્યસમાયુક્તવેદધોષસમન્વિતં ॥ ૪૭ ॥

અર્થ—એ સઘળા એક આશ્વસને એ વૈશ્ય થઈ પાલણ કરે એ રીતે સઘળાઓ પણ વર્ણે પણ એમને વાયુદેવને માટે ઉત્પન્ન કર્યા માટે વાઅડા એ પ્રમાણે કહેવાશે. ૪૭

एतेषांकुलदेवीयंतववापिभविष्यति ॥

एतस्याःसलिलैःस्नातावायटास्वर्गभाजिनः ॥ ૪૮ ॥

અર્થ—આ જગામાં ઘણું બુદ્ધ મોટું શહેર ધણા ધન ધાન્યે યુક્ત અને વેદના ધોસે યુક્ત એવું થશે. ૪૮

चुडाकर्णसमागलयेकरिप्यन्तिवायडाः ॥

तेसर्वेपापनिर्मुक्ताभविष्यन्तिवोर्थिनः ॥ ૪૯ ॥

અર્થ—આ જગામાં આવી જે વાયડાઓ થાણ કર્મોદી સંસ્કારો કરશે તે સર્વ પાપથી મુક્ત થઈ સ્વર્ગને પામશે. ૪૯

जन्मकालेतथापुंजिबन्धनेथपरिग्रहे ॥

प्रियायास्तोपयिष्यन्तिब्राह्मणांस्तेदिवोर्थिनः ॥ ૫૦ ॥

અર્થ—આ જગામાં જન્મકાળે તથા જનોઈ વખતે તથા કન્યા પરણાવતી વખતે જે સ્ત્રીઓ ને આશ્વસોનું યોષણ કરશે તે પણ સ્વર્ગને પામશે. ૫૦

वाप्यर्थयेधनंकिंचिल्लब्धनिस्सारयिष्यति ॥

येविंशांशवादશंવાंતેषांलाभस्तनर्गलः ॥ ૫૧ ॥

અર્થ—જે કોઈ પોતાની પાસે રહેલા દ્રવ્યનો વીસમો અથવા દસમો ભાગ આ વાંચના કામમાં નાખશે તેને પણ અમુલ્ય એવી સ્વર્ગની પ્રાપ્તિ થશે. ૫૧

वाप्यन्तेब्राह्मणान्भक्त्यभोजयिष्यतिशक्तितः ॥

दारिद्र्यैःनैवपीडयन्तेनराःस्वर्गगामिनः ॥ ૫૨ ॥

અર્થ—આ વાંચ સમીપ જે કોઈ પોતાની શક્તિ પ્રમાણે શ્રધાથી આશ્વસો જોગન કરશે તે દરીદ્રપણથી મુકાઈ સ્વર્ગમાં જશે. ૫૨

तामेववाडवादित्त्वर्चयिष्यन्तिवायडाः ॥

तेसर्वैरुणनिर्मुक्ताःभविष्यन्तिमहत्तराः ॥ ૫૩ ॥

અર્થ—હુ વાડવાદીત્વ તમારી પુણ પક્ષ જે વાચડા કરશે તે સમળા રણધી મુક્ત થઈ મોટા પદને પામશે. ૫૩

માતરઃસંસ્થિતાવાપ્યાપૂજવિષ્યંતિતાવકાઃ ॥

તેષાંપુત્રાશ્વપૌત્રાશ્વવદ્દિમેષ્યંતિવિશ્રુતાઃ ॥ ૫૪ ॥

અર્થ—આ વાવમાં જે માત્રીકા રહેલીઓ છે તેની પણ જે તારી પ્રજાઓ પુણ કરશે તે પુત્ર પૌત્રાદીક બણી સ્મૃધીને પામશે. ૫૪

તવૈતેમાનસાઃપુત્રાઃવાઢવાવણિજસ્તથા ॥

વાયઢાઠ્યાભવિષ્યંતિઘૃદ્ધિયાસ્યંતિતેપરાં ॥ ૫૫ ॥

અર્થ—હુ વાડવ આ વાચડા વૈશ્ય અને બ્રાહ્મણ એ માનસીક પુત્ર છે તે આ લોકમાં બણી વૃધી પામશે. ૫૫

ચક્ષારઃસંતિથ્યેકુંઢાઃરસ્માભિર્નિમિતાપુરા ॥

તત્રસ્નાસ્યંતિયેલોકાસ્તેયાસ્યંતિહરેઃપદં ॥ ૫૬ ॥

અર્થ—આ જગામાં પ્રથમ ચાર કુંડ નીર્માણ કરેલા છે તેમાં જે સેનાન કરશે તે પણ ભગવાનના પદને પામશે. ૫૬

નગરાધોત્રહાપુન્યાનદીનાઘ્નાઢ્વિનાશિની ॥

તસ્યાંસ્નાતોનરઃસઘ્યઃસર્વપાપૈઃપ્રમુચ્યતે ॥ ૫૭ ॥

અર્થ—આ શહેરની પાછળ વેડેનારી દ્વીનારીના નામે પવીત્ર નદી છે તેમાં નહાનારા મનુશ્ય તત્કાળ પાપથી મુકાય છે. ૫૭

તસ્માસ્ત્વંમાનસાનપુત્રાન્વાયઢાઠ્યાન્મમાજ્ઞાયા

સૃજત્સંભૂયસીંઘૃદ્ધિંભૂમૌયાસ્યંતિતેપરાં ॥ ૫૮ ॥

અર્થ—તે માટે તમે મારી આજ્ઞાથી વાચડા નામના પુત્રને મનથી ઉત્પન્ન કરો તે પુત્રો આ લોકમાં બણીક વૃદ્ધી પામશે. ૫૮

મૂતઢવાચ ॥ ઇત્યુક્તોવાઢવાદિત્યોવાઢવાઠ્યાન્ઢ્વિધાક્રતીન્ ॥

વૈશ્યાન્ઢ્વિજાશ્વસસૃજેસભાર્યાન્કુશનિર્મિતાન્ ॥ ૫૯ ॥

અર્થ—સૂત કહે છે. એ પ્રમાણે બ્રાહ્મણના વચનથી વાડવાદીત્વ નામના રૂશીએ બે પ્રકારની આકૃતીવાળા એટલે બ્રાહ્મણને વૈશ્યને સ્ત્રીઓ સહીત દર્ભ થકી નીર્માણ કર્યા. ૫૯

બ્રહ્મણોવચનાત્સર્વેયૌવનોઢ્વિજશૌશાવાઃ ॥

વભૂવદ્ધિવ્યરૂપાસ્તેસર્વાગૈસ્તુમનોઢ્વરાઃ ॥ ૬૦ ॥

અર્થ—બ્રહ્માના વચનથી યુવા (જવાન) વસ્થા પામેલા અને

સર્વાંજે શાભીતા મનાહર રૂપે થયા. ૬૦

તાનેકૈકંસુરંબાલમર્પયામાસવિશ્વક્રતુ ॥

શુશ્રુઙ્મસુરાન્વાયૂનભવતાંપ્રીતિવર્દનન ॥ ૬૧ ॥

અર્થ—એક એક બાળકને એક એક દેવની સેવામાં રહેવા બ્રહ્માએ આજ્ઞા કરી કે હું બાળકો તમારી પ્રીતી વધારનાર વાયુદેવનું તમે સેવન કરો. ૬૧

ઇત્યુક્તાતામૃષૌષ્ઠપદ્યાંપદ્યાંસંસ્તપ્યબાલકાન ॥

અર્પયામાસમુક્લાયાંતિથૌતાનાદિતિનંદનન ॥ ૬૨ ॥

અર્થ—એ રીતે કહી તે બાળકોને ભાદરવા મુદી છઠને દીવસે સ્નાન કરાવી દીતીના પુત્રોને અર્પણ કર્યો. ૬૨

સ્નાપિતાવાયવઃસર્વેતસ્માત્સંસ્નાયિનીતિથિઃ

વાયવશ્ચસમુત્પન્નાયસ્યાંસ્નાતાશ્ચલંક્રતાઃ ॥ ૬૩ ॥

અર્થ—તે દીવસે સરવે વાયુદેવને સ્નાન કરાવ્યું માટે સ્નાનની તીથી થઈ અને ઉત્પન્ન થએલા વાયુદેવો પશ્ય તે તીથીમાં સ્નાન કરી અલંકારથી મુશાભીત થયા. ૬૩

પુનસ્તેસમમેમાસેચૈત્રષષ્ઠ્યાંતિથારચૌ ॥

હોલારૂઢા ॥ ક્રતાયસ્યાતસ્માદ્વિહોલિનીમતા ॥ ૬૪ ॥

અર્થ—ફરીથી સાતમે મહીને એટલે ચૈત્ર પુદ ૧ ને રવીવારે ડોળારોડ કર્યો તેથી વીડોળીની નામે તીથી કહેવાઈ. ૬૪

તસ્યાંમહોત્સર્વંયૈવૈકરિષ્યંતિહિમાનવાઃ ॥

વાયુવાધાવિનિર્મુક્તાભવિષ્યંતિમહાબલાઃ ॥ ૬૫ ॥

અર્થ—તે તીથીમાં જે માણસો મોટા ઉચ્છવ કરે તે વાયુદેવની ધોડાથી મુક્ત થઈ મહા બળવાન થશે. ૬૫

ઇત્યુક્તાંતર્દધેધાતાબ્રહ્માદેવૈર્મુનિશ્ચરૈઃ ॥

વાહવાદિત્યતનયાવાસયાંચક્રિરેપુરં ॥ ૬૬ ॥

અર્થ—એમ કહી બ્રહ્મા દેવ ને સનકાદીક રૂપી સહીત અંતરધ્યાન થયા વાડવાદિત્યના પુત્રો તે શહેરમાં નીવાસ કરી રહ્યા. ૬૬

વાયદાહ્યંમહાદિવ્યંચતુર્યોજનવિસૃતં ॥

દિવ્યનારિનરૈર્યુક્તંદિવ્યપ્રાકારગોપુરં ॥ ૬૭ ॥

અર્થ—વાયદાહ્ય નામનું મોટું શહેર ચાર યોજનમાં વીસ્તારવા-

જું છે અને સુંદર સ્ત્રીઓ, પુરૂષ તથા મુશાબીત કીડલા, દરવાજા
એ યુક્ત છે. ૬૭

વાઢવાદિત્યતપસાનિર્મિતંવિશ્વકર્મ્મણા ॥

સ્થિત્વાદ્વાદશવર્ષાણિવાયવોતિવલાન્વિતાઃ ॥ ૬૮ ॥

અર્થ—વાડવાદીત્યના તપે કરી વીશ્વકર્માએ નીર્માણ કરેલું.
ત્યાં આગળ બાર વર્ષ રહી વાયુદેવે ઘણા બળવાન થયા. ૬૮

દિત્યાસમંયયઃસર્વોદેવરાજનિમંત્રિતાઃ ॥

સ્થાપ્યપુત્રાંશ્વપૌત્રાંચવાઢવોમુનિસત્તમઃ ॥ ૬૯ ॥

અર્થ—દેવતાઓના ગણ ઇંદ્રે આજ્ઞા કરેલા સઘળાઓ દીતી
સાદીત ગયા. મુનીઓમાં ઉત્તમ એવા વાડવે પણ પુલ પૌત્રને ત્યાં રાખ્યા. ૬૯

આરાધ્યંદેવદેવેશંવિષ્ટ્યોસદનમેયિવાન્ ॥

एतत्सर्वसमारव्यातंयत्प्रष्टોहंपुराद्विजाः ॥ ૭૦ ॥

અર્થ—દેવના પણ દેવ અને જગત માલને પૂજવા યોગ્ય એ-
વા વિરનુંના પદને વાડવાદીત્ય પામ્યા. મુત કહે છે કે આદ્યણે
જે વાત તમે પુછી તે સઘળું મેં તમને કહ્યું. ૭૦

वायोर्जन्ममयैवोक्तंकिंभूयःश्रोतुमिच्छथ ॥

व्यासाल्लुતંમयायद्वद्युष्मद्भયस्तनिवेदितं ॥ ૭૧ ॥

અર્થ—વાયુની ઉત્પત્તી મેં તમને કહી. હવે શું સાંભળવા ઇ-
ચ્છો છો. વ્યાસના મુખ થકી જે રીતે મેં સાંભળ્યું હતું તે મેં ત-
મને કહ્યું. ૭૧

શ્રુતાતત્તૈનકાઘામુનિવરનિકરઃપૂજયામાસુહૃદ્ધાઃ

મૂતંસર્વાર્થવિજ્ઞંગુણગણસહિતંવ્યાસપત્રૈસમાનં ॥

ભૂયઃપૃષ્ઠહૃદ્ધાઃપવનસુતભવંવાનરીયાંવિશેષાદિ

રવ્યાતંવિશ્વવંદ્યંપ્લવગબલપતિંરામમિત્રંમહિષ્ટં ॥ ૭૨ ॥

इतिश्रीवायुपुराणेवाઢવાદિત્યમહાત્મ્યેપંચમોઘ્યાયઃ ॥ ૭૩ ॥

અર્થ—સૌનકાદીક આદ્યણે વાયુની ઉત્પત્તી સાંભળી ઘણો હ-
ર્ષ પામી સર્વે અર્થને જાણનાર ગુણના ભંડાર અને શુકદેવજીની તુ-
લ્ય એવા મુત પુરાણીને ફરીથી જગત માત્રને પૂજવા યોગ્ય વાન-
રના સેનાપતી રામચંદ્રજીના પરમ પ્રીય એવા હનુમાનની ઉત્પત્તી
વાનરી જાતીમાં કેમ થઈ તે પુછવા લાગ્યા. ૭૨

ઈતી શ્રી વાયુપુરાણે વાડવાદીત્ય મહારામે ગુરુજર ભાષાયાં પાં-
ચમે અધ્યાય થયા.

અધ્યાય ૬ દ્વો.

॥ સૂત ઉવાચ ॥ શૃણ્વંતુઋપયઃસર્વેકથાંપૌરાણિકીંશુભાં ॥

મારુતેશ્વસ્મમુત્પત્તિમંજન્યાંહિમદાત્મનઃ ॥ ૧ ॥

અર્થ-સુત કહે છે હે રસીઓ પુરાણ સંખંધો મુંદર કથા સાં-
ભળો કે જેમાં મહાત્મા એવા હનુમાનની ઉત્પત્તિ અંગનીને વીશે થઈ

પુરાકૃતયુગેવિમારાજાસીતપૃથ્વીપતિ : ॥

અંબરીષોતિવિરવ્યાતોવિષ્ણુભક્તઃપ્રતાપવાન્ ॥ ૨ ॥

અર્થ-હે બ્રાહ્મણો પુર્વે પૃથ્વીના પતી વીશ્ણુના ભક્ત મહા-
પ્રતાપી ઘણા વીખ્યાત અંબરીષ નામનો રાજા થયો. ૨

તસ્યપુત્રીભવેચ્છેષ્ટાત્રિષુલોકેષુવિશ્રુતા ॥

સુલક્ષણાતિરુપાદયારૂપિણીશ્રીરિવાપરા ॥ ૩ ॥

અર્થ-તે રાજાને ત્રણ લોકમાં વીખ્યાત લક્ષ્મીજી સરખી કાં-
તીવાનં સુલક્ષણા નામે શ્રદ્ધ કન્યા ઉત્પન્ન થઈ. ૩

તાંવિલોક્યવિશાલાક્ષીમંબરીષોમહીપતિ : ॥

ચિંતયામાસમનસાકસ્મૈદેયામુતાધુના ॥ ૪ ॥

વીસાળ નેમવાળી એ કન્યાને જોઈ પ્રથવી પતી અંબરીષ રાજા
મનમાં વીચાર કરવા લાગ્યા કે આ કન્યા કોને આપવી. ૪

દેવેનતાદૃશોરૂપેનામુરેનચમાનવે ॥

યસ્મેદદામિતયાંરૂપયૌવનશાલિનીં ॥ ૫ ॥

અર્થ-આ કન્યાની બરોબર દેવ, દૈત્ય મનુષ્યરૂપે યુવાવસ્થા
અને સ્વભાવે ગોચર બર નથી. ૫

एवंचिंतयतस्तस्यसनकाद्यामुनिश्वराः ॥

समाजग्मुर्विशेषेणराज्ञःसंभाषणेछया. ॥ ૬ ॥

અર્થ-આ પ્રમાણે ચિંતા કરતા રાજાને સાથે સનકાદીક રશી-
ઓ ભાણ કરવાની ઈચ્છાથી ત્યાં આગ્યા. ૬

तान्विलोक्यमहाबाहुस्त्यक्तवासनमादरात् ॥

डंडवस्त्यंतितोभूमावर्घ्यपाद्यमुपाहरत् ॥ ૭ ॥

અર્થ-સનકાદીકને જોઈ મોટા હાથવાળા રાજાએ યાતે ઉભો
થઈ આદર સહીત ઢંડવત નમસ્કાર સનકાદીકને કર્યો. ૭

પૂજયિતાદ્વિજાન્સર્વાન્ભક્તિભાવેનભૂપતિ : ॥

પૃષ્ઠાનામયંતેભ્યસ્તૈપૃષ્ઠઃપૂર્વમેવહિ ॥ ૮ ॥

અર્થ—રાજાએ સર્વ બ્રાહ્મણોની ભક્તીભાવે પુજા કરી અને આરોગ્યપાત્ર પુછ્યું ને રાનકાદીકે પણ રાજાને આરોગ્યપાત્ર પુછ્યું. ૮

પુત્રીસુલક્ષણારાજોમુનીનાંવંદનેછય ॥

સમાગછદ્વિશાલાક્ષીસચિવંદપુરસ્ક્રતા ॥ ૯ ॥

અર્થ—સુલક્ષણા નામની રાજ કન્યા મુનીઓને નમસ્કાર કરવા પોતાની સખીઓને આગળ કરી વિશાળ નેલવાળી તે રૂપીઓ પાસે આવી. ૯

નત્તાજગામભવનંયદાચાર્વાયતેક્ષણા ॥

મુનિપપછભૂષાલંકસૈદાસ્યસિકન્યકાં ॥ ૧૦ ॥

અર્થ—મુનિ ૬૨ અને વીશાળ નેત્રવાળી કન્યા મુનીઓને નમસ્કાર કરી જ્યારે ઘરમાં ગઈ ત્યારે રાનકાદીકે રાજાને પુછ્યું કે હે રાજા આ કન્યા કોને આપશો. ૧૦

ચિંચિતોસ્તિતયાકશ્ચિદ્વરશ્ચેતસિતાવકે ॥

પુત્ર્યુત્પન્નાયદાગેહેતદાચિંહનર્ગલા ॥ ૧૧ ॥

અર્થ—હે રાજા તારા મનમાં કયો વર તે ધારેલો છે કેમકે પુત્રી ઉત્પન્ન થાય ત્યારે મનમાં ચીંતા રહે છે. ૧૧

બાલ્યેયૌવનવાર્દ્ધક્યેકન્યકાપિતદ્દુષણં ॥

ભવતેવંસદારક્ષ્યાપિત્તામ્રાંત્રાયવંધુભિઃ ॥ ૧૨ ॥

અર્થ—બાલ્યાવસ્થા, વૃદ્ધાવસ્થા, યુવાવસ્થાને વીશે પણ કન્યા બાપને દુષણરૂપ છે માટે નીરંતર બાપ, ભાઈ, સગાંવાલાંએ કન્યાનું રક્ષણ કરવું. ૧૨

કન્યાંયસ્યગૃહેરાજનસશોચતિદિવાનિશં ॥

પૂર્વપદાનજાચિંતાપશ્ચાત્ત્વમુરગેહજા ॥ ૧૩ ॥

હે રાજા જેના ઘરમાં કન્યા છે તે નીરંતર શોક કરે છે. પ્રથમ કન્યા આપવાની ચીંતા. પછી સાસરાના ઘર સખીંધી ચીંતા રહે છે. ૧૩

દુઃસ્વિતાયાંમહદુઃસ્વંસ્વિતાયાંભવેત્સુખં ॥

તસ્માત્કન્યાગૃહેયસ્યસનરોદુઃસ્વમાજનં ॥ ૧૪ ॥

કન્યાના કુખે કુખ ને મુખે સૂખ માટે જેને ઘર કન્યા છે તે કુખને પાત્ર છે. ૧૪

કન્યામદાનાત્યુયંતેપિતરઃસપ્તવંશજાઃ ॥

સાદ્વાંછંતિમનુજાઃકન્યાજન્મમહત્ફલં ॥ ૧૫ ॥

હે રાજા કન્યાદાનથી સાતવંશના પીત્રીઓ પવિત્ર થાય છે તે માટે મનુસ્યો મોટું જેમાં ફળ છે એવું કન્યાનું જન્મ ઈચ્છે છે. ૧૫

મુપાત્રેયેનવૈદત્તાકન્યાકનકમૂષણા ॥

દત્તાતેનધરાસર્વાસશૈલવનકાનના ॥ ૧૬

અર્થ—જેણે સોનાના અલંકાર સહી સાડ પાત્ર જેઈ કન્યાદાન કર્યું. તેને પર્યંતે વને સહી સર્વ પૃથ્વીનું દાન કર્યા બરાબર ફળ છે. ૧૬

માનુષંજન્મલબ્ધૈવનદત્તાકન્યાકાકરે ॥

વરસ્વેદવિધિનાતસ્યજન્મનિરર્થકં ॥ ૧૭ ॥

અર્થ—મનુષ્યનો જન્મ પામી શ્રેષ્ઠ વરના હાથમાં જેણે કન્યા દાન ન કર્યું તેનો જન્મ અર્થ વગરનો છે. ૧૭

પુત્રાદપિમશંસંતિકન્યાજન્મમુનિશ્વરાઃ ॥

યદાનાજ્ઞાયતેસ્તર્ગઃપિતૃભિઃસપ્તવંશજૈઃ ॥ ૧૮ ॥

અર્થ—હે રાજા કેટલાક મુનીયો પુત્ર જન્મ કરતાં કન્યાના જન્મને વખાણે કેમકે કન્યાદાનથી સાતવંશના પીત્રીઓ સ્વર્ગ પામે છે. ૧૮

તસ્માદેહિસુતારાજન્વરાયવિધિનોદિતાં ॥

કન્યામૌઢાસવૈરક્ષ્યાસદાશ્રેયમભિષ્મુભિઃ ॥ ૧૯ ॥

અર્થ—હે રાજા શાસ્ત્ર પ્રમાણે મુંઢવરને જેઈ દાન કરે, કેમકે કન્યાના ઈચ્છનાર પુરુષોએ મોટી ઉમરની કન્યા ધરમાં રાખવી નહીં. ૧૯

રજસ્વલાયુદ્ધેયસ્યકન્યાભવતિદુઃક્રતે ॥

નદેવાઃપ્રતિમૃદ્ધંતિહૃદ્યંકવ્યંપિતુર્ગણાઃ ॥ ૨૦ ॥

અર્થ—જેના ધરમાં રજસ્વલા થતા મુધી કન્યાદાન ન હોય તો તેના ધરમાં દેવને પીત્રી લોકો હૃદયને કંચ અહુષ કરતા નથી. ૨૦

તસ્માદેહિમહીપાલકન્યાંકમલલોચનાં ॥

વરંવિલોક્યાભિમતંનોત્કર્ષ્ણાધમંકુલાત્ ॥ ૨૧ ॥

અર્થ—હે પ્રથ્વી પત્ની રાજા તે માટે કમળ સરખાં નેત્ર વાળી

આ કન્યાને અધમ નહીં તે ઉત્તમ નહીં એટલે ખરેખરીઆ વર-
ને આપો. ૨૧

યયોરેવસમંવિત્તંકુલમૈશ્વર્યવાંધવાન્ ॥

તસ્યૈકન્યાપ્રદાતવ્યાનોત્તમાધમયોઃકરે ॥ ૨૨ ॥

અર્થ—જેમને દ્રવ્ય કુળ એશ્વર્ય બધું ખરેખર છે તેને કન્યા
આપવી. ઉત્તમ અથવા અધમને કન્યા આપવી નહીં. ૨૨

ઉત્તમેદીયતેકન્યામાનંતસ્યાનવાભવેત્ ॥

નમાનયતિભર્તારંકન્યાધમકરેગતા ॥ ૨૩ ॥

અર્થ—ઉત્તમને કન્યા આપવાથી માન પામે નહીં ને અધમને
આપવાથી યોતાના સ્વામીને ગણે નહીં. ૨૩

શ્રુત્વામુનીનાંવચનંરાજાપ્રોવાચસત્તરં ॥

કસૈદદામિદવર્ષેવરંકથયશોભનં ॥ ૨૪ ॥

અર્થ—સનકાદીકનું વચન સાંભળી રાજા બોલ્યો. હે રૂપિઆ
સારે વર બતાવો હું કોને આપું. ૨૪

યંચેતસાનયામ્યેવતત્રપશ્યામિદૂષણં ॥

કુલંતત્રનવાશીલંશીલંતત્રનવાધનં ॥ ૨૫ ॥

અર્થ—મારા મનમાં જે વરના વિચાર કરું છું તેમાં કુપણ દે-
ખું છું કે જ્યાં કુળ ત્યાં સ્વભાવ નહીં ને સ્વભાવ ત્યાં ધન નહીં. ૨૫

ધનંયત્રનવાવિદ્યાંસર્વેનૈકતદ્રશ્યતે ॥

વયોવિત્તંકુલંવિદ્યાંદૃષ્ટ્વાકન્યાપ્રદીયતે ॥ ૨૬ ॥

અર્થ—ધન હોય ત્યાં વીધા નહીં, વીધા, ધન એ સર્વ એક જાણે
નથી. વય, વીત્ત. કુળ વીધાને જોઈ કન્યાદાન કરવું. ૨૬

इतिवेदैविदःसर्वेवदंतिविबुधर्षभाः ॥

तस्मिन्ब्रुवंत्वभिमतंवरंपरमशोभनं ॥ ૨૭ ॥

અર્થ—એ પ્રમાણે વેદને જાણનાર સર્વ પંડીતો કહે છે માટે આ
કન્યાને યોગ્ય સુંદર વર બતાવો. ૨૭

શ્રુત્વારાઘ્નઃસુવચનંસનકાઘાઃમુનીશ્વરાઃ ॥

પ્રોચુઃપ્રણયસંયુક્તમંબરિષમહીપતિં ॥ ૨૮ ॥

રાજાનું વચન સાંભળી સનકાદીક મુનીઓ ધણા સ્નેહ વાળા
પ્રથવીપતી અંબરીશ રાજાને કહેવા લાગ્યા. ૨૮

રાજનભિમતૌલોકેવરાવસંતશોભનો ॥

નારદાંગિરસૌદેવૌમાનસૌદુહિનાત્મજૌ ॥ ૨૯ ॥

હે રાજા? અત્યંત સુંદર લોકને માનવા યોગ્ય બ્રહ્માના માન-
સીક પૂત્ર નારદને અંગીરસ એ વર કન્યાને યોગ્ય છે. ૨૯

તયોરેકંસમાદ્યવબ્રહ્મણસ્તૌવરાત્મજૌ ॥

• વિશ્વયાતૌત્રિપુલોકેપુનારદાંગિરસાવુભૌ ॥ ૩૦ ॥

અર્થ-એ બેમાંથી એકને બોલાવી પોતાના ઘરમાં રહેલો કમળ
પત્ર સરખાં નેમવાળી આ કન્યાને શાસ્ત્ર વીધીએ કરીને આપો. ૩૦

સ્વયંવરેસમાહુયબ્રહ્મણસ્તૌવરાત્મજૌ ॥

વિશ્વયાતૌત્રિપુલોકેપુનારદાંગિરસાવુભૌ ॥ ૩૧ ॥

અર્થ-બ્રહ્માના માનસીક પૂત્ર અને ત્રણ લોકમાં વીધ્યાત એ
નારદ ને અંગીરા નામના પૂત્રોને સ્વયંવરમાં બોલાવો. ૩૧

દેહિકન્યાંતૂપશ્રેષ્ઠદ્વયોર્મધ્યેસુતેછયા ॥

દ્વયોઃસ્તયોઃસમાનોવૈત્રિપુલોકેનવિદ્યતે ॥ ૩૨ ॥

અર્થ-એ કન્યાની ઈચ્છા પ્રમાણે એ બેમાંથી એકને આપો
કેમકે ત્રણ લોકમાં એ બે બેશબ્દ વર નથી. ૩૨

શ્રુતાપ્રોવાચનૃપતિઃસનકાદિન્મુનીશ્વરાન્ ॥

યૂયંગત્વાતયોઃપાર્શ્વેકથયંતુમમોદિતં ॥ ૩૩ ॥

અર્થ-સનકાદીકનું વચન સાંભળી રાજા તેને કહેવા લાગ્યા કે
હે રૂશીઆ તમે ત્યાં જઈ માફ પ્રતાંત તેમને કહો. ૩૩

રાજાદદાતિવાંકન્યાંદ્વયોરેકંવરિષ્યતિ ॥

સનકાદ્યાસ્તતોગત્વાનારદાંગિરસૌતિકે ॥ ૩૪ ॥

અર્થ-સનકાદીક રૂશીઆ નારદને અંગીરા પાસે આવી તેમને
કહેવા લાગ્યા કે તમને રાજાએ કન્યા આપવા શાફ બોલાવ્યા છે.
તે બેમાંથી એકને કન્યા વરશે. ૩૪

ચક્રુર્નિવેદયાંસર્વેરાજાયત્સમુદાહૃતં ॥

શ્રુતાતાવતિહૃષ્ટાંગૌપ્રોચતુસ્તાન્મુનીશ્વરાન્ ॥ ૩૫ ॥

અર્થ-રાજાનું કહેલું સર્વ પ્રતાંત સનકાદીકે નારદ ને અંગીરાને
કહ્યું. તે સાંભળી પ્રણા હૃદ પામી સનકાદીકને કહેવા લાગ્યા. ૩૫

પિત્રોર્નિવેદ્યતાંસર્વપિતાયદૈવદિવ્યતિ ॥

નિર્વ્યલીકંકરિણ્યામભવદ્વિર્યદુદાહતં ॥ ૩૬ ॥

અર્થ—હે સનકાદીકે ૩શીઓ તમે પીતામહ, બ્રહ્મા પાસે જઈ સધળું પુત્રાંત કહેા અને જે રીતે પીતા કહેશે તે પ્રમાણે અમે સત્ય કરીશું. ૩૬

સનકાદ્યાસ્તોગત્ત્રાસ્રણોત્તિકમાદરાત્ ॥

ચક્રર્નિવેદ્યાંસર્વેનારદોર્ગિરસોદિતં ॥ ૩૭ ॥

અર્થ—સનકાદીકે ૩શીઓ બ્રહ્મા પાસે જઈ નારદને અંગીરાનું કહેલું સર્વ પુત્રાંત કહેવા લાગ્યા. ૩૭

વિધિઃપ્રોવાચસનકંરાજ્ઞાસમ્યક્વિચારિતં ॥

દ્વયોરેકતમંપુત્રપ્રીયતાંનૃપનંદિની ॥ ૩૮ ॥

મર્થ—બ્રહ્મા સનકાદીકને કહેછે કે રાજાએ સાડી વીચાર્યું કેમકે એ બેમાંથી એક પુત્રને એ રાજ કન્યા સુખેથી વરશે. ૩૮

સનકસ્તુતદાકર્ણ્યરાજ્ઞેસર્વેન્યવેદયત્ ॥

રાજાશ્રુતાપસન્નોભૂતતનયોદ્વાહનંપ્રતિ ॥ ૩૯ ॥

નકાદીકે બ્રહ્માનું વચન સાંભળી રાજાને સર્વ પ્રતાંત કહ્યું. રાજા કન્યાનો વીવાહ સાંભળી મણા પ્રસન્ન થયા. ૩૯

સ્વયંવરસ્યરચનાંચકારનૃપનંદનઃ ॥

દેવાનિમંત્રિતાસર્વેબ્રહ્માવિષ્ણુપુરોગમાઃ ॥ ૪૦ ॥

અર્થ—પ્રસન્ન થએલા અંબરીશ રાજાએ મણીકે સ્વયંવરની રચના કરીને ત્યાં બ્રહ્મા વીષ્ણુ અને ૩૬ આદી સધળા દેવાને આમંત્રણ કર્યું. ૪૦

ઋષયોર્માનવાદૈતાનાગાયક્ષામહોરંગાઃ

નિમંત્રિતામહીપેનગમનાયોદ્યતાભવન્ ॥ ૪૧ ॥

અર્થ—૩શીઓ, મનુષ્યો, દૈત્ય, નાગલોક, યક્ષ, ઉરગ્ર એટલાઓને રાજાએ સ્વયંવરમાં આમંત્રણ કરી બોલાવ્યા. ૪૧

શ્રુત્વાંવરીપતૃપતેસ્તનયામહીષ્ટશ્રુતાવિવાહસચ્છતરાવભૂચુઃ ॥

સમૃત્તૃકાઃસવનિતાસમૃતાસર્વર્ગારાજમુરાજમવનેરમણીયવેષાઃ ૪૨

અર્થ—અંબરીશ રાજાની મુલક્ષા નામની કન્યાનો વીવાહ સાંભળી મણા પ્રસન્ન થએલા દેવ મનુષ્ય યક્ષ ગંધર્વાદી સર્વ લોકો

પોતાની સ્ત્રીઓ અને આમ વર્ગ સહીત સૂંદર અલંકાર વસ્ત્ર ધારણ કરી ત્યાં આવી, ૪૨

इति श्रीवायुपुराणेमारुतोत्पत्तौषष्ठोऽध्यायः ॥ ॥ ६ ॥ ॥

ઈતીશ્રી વાયુપુરાણે મારુતોત્પત્તૌ ષષ્ઠો ભાષાયાં ૬ અધ્યાય.

अध्याय ७ मी.

सूतउवाच ॥ सुलक्षणायाःसंश्रुत्वरूपलावण्यसौरसं ॥

નારદશ્વિતયામાસર્કિકર્ત્તવ્યમયાધુના ॥ ૧ ॥

સૂત કહેછે—સુલક્ષણાનું ૩૫ અને લાવણ્ય પછું સાંભળી નારદને ચીંતા થઈ કે આ કન્યા મને કયમ મળે. ૧

अंगिरारूपसंपन्नोमतोपिकथ्यतेबुधैः ॥

તંવરિષ્યંતિસાવાલાદ્વયોસ્તત્રસમાગમે ॥ ૨ ॥

અર્થ—અંગીરા મારા કરતાં પણ ધણી ૩૫વાન છે. એમ ધણાં લોકો કહે છે તો સ્વયંવરમાં એ કન્યા નક્કી અંગીરાને વરશે. ૨

तदातस्यमहत्श्लाघाममर्निदाभविष्यति ॥

યદામાઠ્ઠણુતેવાલાતદાત્રૈલોક્યસુંદરઃ ॥ ૩ ॥

અર્થ—અંગીરાની માટી કીર્તી થશે. ને મારી ધણી નીંદા થશે. જ્યારે મને એ કન્યા વરે ત્યારે હું બધાં લોકમાં શ્રેષ્ઠ કહેવાઉં. ૩

नमत्तोप्यधिकःकंश्चित्रिषुलोकेचराचरे ॥

અંગિરાચેત્પતિસ્તસ્યાસ્તદાતેનજગજિતં ॥ ૪ ॥

અર્થ—જો એ કન્યા મને વરે તો આ ત્રણ લોકમાં હું મોટા કહેવાઉં, અને અંગીરાને એ કન્યા વરેતો ત્રણ લોકમાં એ શ્રેષ્ઠ કહેવાય. ૪

इयंविचार्यमनसाविष्णोःपार्श्वमुपेयिवान् ॥

દૃષ્ટ્વાવિષ્ણુસ્તદોવાચનારદંદિવ્યદર્શનં ॥ ૫ ॥

અર્થ—એમ મન સાથે વિચારી નારદ મુની વીષ્ણુ પાસે ગયા ત્યારે દીવ્ય જનું દર્શન છે એવા નારદને એમ વીષ્ણુ બોલ્યા. ૫

किमर्थमामर्तं ब्रह्मन्कथ्यतांमनसेप्सितं ॥

કિંચિત્કાર્યગુરુત્વંતેચેતસિલક્ષતેષુના ॥ ૬ ॥

અર્થ—હે નારદ કેમ પધાર્યા તમારા મનમાં શું ઇચ્છા છે ને તમારા મનમાં કંઈક મોટો વીચાર હોય એમ મને જણાય છે. ૬

વિશ્રબ્ધકંઠ્યતાંવિદ્વન્યત્તેમનસિર્ચિતિતં ॥

નિર્વ્યલીકંકરિણ્યામિશપથસ્તવસુવતા ॥ ૭ ॥

અર્થ—હે વીહવન તમારા મનમાં જે વિચાર હોય તેમને કહો. હું સત્ય પણે તે કામ કરીશ ને હે રૂડા પ્રતવાળા તમારા સમ છે હું તે કરીશ. ૭

શ્રુત્વાવિન્નોઃસુવચનંસ્મિતઃસમુનિપુંગવઃ ॥

પ્રોવાચવચનંવાઙ્મીસર્વજ્ઞાનવિશારદઃ ॥ ૮ ॥

અર્થ—વીહવનું વચન સાંભળી મુનીઓમાં શ્રેષ્ઠને સર્વ જ્ઞાનવાન તે વાણી નીચે રાખનાર એવા નારદ બોલ્યા. ૮

સર્વજ્ઞાનાસિવિશ્વેશત્રૈલોક્યેસચરાચરે ॥

ભૂતંભવ્યંભવિવ્યંચર્કિમાંપૃછતિકેશવ ॥ ૯ ॥

અર્થ—હે જગતના ઈશ સચરાચર એવા ત્રણ લોકમાં ભુતભવી-સ્ય વર્તમાન એ સર્વ તમે જાણો છો તે મને ક્યમ પુછાછો. ૯

પૃષ્ઠઃસકથયામ્યેવતવાગ્રેમધુસૂદન ॥

રાજ્ઞોંબરીપ્રતનયાશ્રુતાનામ્નામુલક્ષણા ॥ ૧૦ ॥

અર્થ હે મધુ નામના દૈત્યને મારનાર તમે જાણીને પુછાછો તે હું તમને કહું છું. અંબરીશ રાજાની મુલક્ષણા કન્યા મેં સાંભળી છે. ૧૦

તસ્યાઃપાણિગ્રહેછોદંભવદંતિકમાગતઃ ॥

સામાંયથૈવવૃણુતમહદ્રાજઃસ્વયંવરે ॥ ૧૧ ॥

અર્થ—તે કન્યાના પાણી ચઢાણની ઇચ્છાવાળો હું તમારી પાસે આવ્યો તે રાજાના સ્વયંવરમાં જે જે રીતે મને વરે તેમ કરો. ૧૧

તથાવિધીયતાંદેવયથાનાંગિરસંમુનિ ॥

મત્તોપ્યધિકરૂપંતંમત્વાતેર્તિકમાગતઃ ॥ ૧૨ ॥

અર્થ—હે દેવ જે રીતે અંગીરાને ન વરતાં મને વરે તેમ કરો, કારણ અંગીરા મારા કરતાં અધીક રૂપવાન છે. ૧૨

યદાતંરુક્ષરૂપાભંસાપશ્યતિમુલક્ષણા ॥

તદામાંવૃણુતેનુનંસર્વેષામેવપશ્યતાં ॥ ૧૩ ॥

અર્થ—જ્યારે શીંછના સરખી કાંતીવાળા અંગીરાને એ કન્યા
દેખે તો સર્વ લોકને જોતાં મને નકી વરે. ૧૩

તદામમભવેત્ત્વંશ્લાઘાધન્યોઽમધુસૂદન ॥

एतत्कुरुष्वमेकामंभृत्योस्मितवकेशव ॥ १४ ॥

અર્થ—હું મધુનામના દૈત્યને મારનાર પ્રભુ ત્યારે મારી લોકમાં
કીર્તિ થાય ને હું કૃતાર્થ થાઉં. એટલું માફ કરમ તમે કરો. હું ક-
શવ હું તમારો દાસ છું. ૧૪

स्मितक्रत्वाऋषिकेशःप्रोवाचसांप्रतंमुनिं ॥

सयोदितंयथारूपंभविष्यतिनसंशयः ॥ १५ ॥

અર્થ—નારદનું વચન સાંભળી રશીકેશ એવા ભગવાન હુશીને
નારદને કહે છે. જેમ તમે કહો છો તે પુમાણે થશે એમાં સંદેહ
નહીં જાણવો. ૧૫

इत्युक्त्वानारदंविप्रंविस्तृज्यांतःपुरंययौ ॥

नारदोपिस्वभवनंजगामातीवहर्षितः ॥ १६ ॥

અર્થ—નારદને એમ કહી ભગવાન પોતાના અંતઃ પુરમાં ગયા.
નારદ પણ અતી હર્ષ પામી પોતાને ઘેર ગયા. ૧૬

गतेदेवर्षिप्रवरेतत्रागच्छत्किलांगिरा ॥

विष्णुर्ज्ञात्वासमायातंपुनरेवसभामीयात् ॥ १७ ॥

અર્થ—દેવર્ષિમાં શ્રેષ્ઠ એવા નારદ મુની ગયા પછી અંગીરા-
રૂપી વીષ્ણુ પાસે આવેલા અંગીરાને જોઇ ભગવાન સભામાં આવ્યા. ૧૭

नत्वाविप्रंतदोवाचविष्णुःसर्वेश्वरःस्वयं ॥

यदर्थमामृतंविद्वन्तत्सर्वविनिवेद्यतां ॥ १८ ॥

અર્થ—આવેલા અંગીરાને સર્વના ઇશ્વર વીષ્ણુ તમસ્કાર કરીને
કહેવા લાગ્યા હું વીદ્વન્ જે માટે તમે આવ્યા છો તે કહે. ૧૮

निर्व्यलीकंकरिष्यामिक्थ्यतांमनसेप्सितं ॥

श्रुत्वाविष्णोदितंवाक्यमंगिरामनसेप्सितं ॥ १९ ॥

અર્થ—તમારા મનમાં ઇચ્છા હશે તે હું સત્યપણે કરીશ. વીરનુંનું
વચન સાંભળી અંગીરાએ મનમાં ઇચ્છેલી બધી વાત કહી. ૧૯

सर्वनिवेदयामासज्ञात्वाहार्दजगत्पतेः ॥

देवदेवजगन्नाथविज्ञप्तिंशृणुमेवમો ॥ ૨૦ ॥

અર્થ-જગતપતી ભગવાનને અભીપ્રાય બેઈ અંગીરા કેહે છે
હેવના હેવ જગતના નાથ છે વીઝો મારી આટલી વાત સાંભળો. ૨૦

રાજ્ઞોષરિષતનયાવિશ્રુતાયામુલક્ષણા ॥

સ્વયંવરેષાંવૃણુતેયથાસાલોકવિશ્રુતા ॥ ૨૧ ॥

અર્થ-અંબરીશ રાજાની મુલક્ષણા કન્યા લોકમાં વીખ્યાત છે,
સ્વયંવરમાં જે રીતે મને વરે તેમ કરે. ૨૧

તથાસંપાદ્યતાંદેવવૃણુતેનૈવનારદં ॥

રૂપવાનગુણવાનસોપિમતૌનારદવિદ્યતે ॥ ૨૨ ॥

અર્થ-હે દેવ નારદ મારાથી રૂપને ગુણે અધીક છે માટે નાર-
દને ન વરતાં મને વરે તેમ કરે. ૨૨

તંવરિષ્યાતિસ્ત્રનુનંમત્તોપ્યધિકમોજસા ॥

તદાતસ્યભવેત્શ્લાઘામર્મનિદામહીતલે ॥ ૨૩ ॥

અર્થ-નારદ ગુની મારા કરતાં તેજે કરી ઘોટા છે માટે નીશ્ચય
તેને વરશે ત્યારે લોકમાં તેમની કીરતી થશે. ને મારી નીંદા થશે. ૨૩

યથાતંવાનરંપદ્યેત્તથાદેવવિધીયતાં ॥

તદામાંવૃણુતેનુનંયદાપદ્યતિવાનરં ॥ ૨૪ ॥

અર્થ-હે દેવ સ્વયંવરમાં આવેલા નારદને એ કન્યા વાનર રૂપે
ગુણે ત્યારે મને એ કન્યા વરે. ૨૪

શ્રુત્વોવાચહૃષિકેશઃસર્વમેવંભવિષ્યતિ ॥

નારદંવાનરાકારંપ્રેક્ષિષ્યતિમુલક્ષણા ॥ ૨૫ ॥

અર્થ-રશીકેશ ભગવાન અંગીરાનું વચન સાંભળી કેહેવા લાગ્યા
કે મુલક્ષણા કન્યા નારદને બાંદરા સરખા દેખશે. ૨૫

ગછવિમયશાકામંયદ્માવીતદ્મવિષ્યતિ ॥

વિસ્મિતોતઃપુરંગછન્કેશવઃક્રેશસૂદનઃ ॥ ૨૬ ॥

અર્થ-હે વીપ્ર તમારી ઈચ્છા પ્રમાણે જાએ જેમ થવાનું હશે તેમ
થશે એમ કહી કલેશ ગાંડનાર કેસવ ભગવાન ચિતાના અંતઃપુ-
રમાં પધાર્યા. ૨૬

અંગિરાપિક્રતંમેનેકાર્યયન્મનસેપ્સિતં ॥

વિશ્વોર્માયાદુસાધર્વાયયાસંમોહતેજગત્ ॥ ૨૭ ॥

અર્થ-અંબીરા મુની પણ પોતાના મનમાં ઇચ્છેલો મનોરથ સીદ્ધ થયો એમ માન્યું કેમકે વીસ્તુની માયા ધણી અલૌકિક છે કે જે કરી આપું જગત મોહ પામિછું છે. ૨૭

જગદ્વ્યૌવિધિસુતૌયયાસંમોહિતાવુમૌ ॥

તસ્માદ્વૈદુસ્તમામન્યેવિષ્ણોર્માયામહાત્મનઃ ॥ ૨૮ ॥

અર્થ-જે ભગવાનની માયાથી જગતને પુણ્ય અને પ્રભાના પુત્ર નારદને અંબીરા પણ મોહ પામ્યા. માટે મહાત્મા વીસ્તુની માયા ધણી દુઃસહ છે એમ માનુધું. ૨૮

પ્રસન્નાયસ્મૈસામવતિભવપતિસુભજિતાસમુક્તસ્વાલ્લોકેમનિવર
નવાકોપિતપસાવિધેઃ પુત્રોમાહાદ્વિપંદપદમેવાભિગમિતૈનરઃ
કોન્યોજિતુંભવતિક્ષમોવિજ્વજનર્તી ॥ ૨૯ ॥

અર્થ-જેને ભગવાન પ્રસન્ન છે તે આ જગતથી મુક્તયલો છે. જગત માત્રને વીસે ઓપી રહેલી ભગવાનની માયાને જીતવાને ઓળ સાધનાથી ભગવાનની ભક્તિ વગર કેણુ સમર્થ છે. ૨૯

॥ इति श्रीवायुपुराणेमारुतोत्पत्तोत्तोसप्तमोऽध्याय ॥ ૭ ॥

ઈતી શ્રી વાયુ પુરાણે મારુતોત્પત્તોત્તો સપ્તમો અધ્યાય.

અધ્યાય ૮ મો.

સૂતઃપ્રવચ—તર્તૌશરીષોનૃપતિઃસ્વયંવરક્રતેદા ॥

સમાહવ્યતિવિમેક્ષાનારદાંગિરસાવુમૌ ॥ ૧ ॥

સૂત કહે છે. અર્થ-ત્યાર પછી અંબરીશ નામે રાજા સ્વયંવરમાં પ્રભુમાં ઉત્તમ એવા નારદ ને અંબીરાને ઘોલાવ્યા. ૧

દેવાન્મુનીન્મનુષ્યાંશ્વસમાહવ્યતભૂપતિઃ ॥

સ્વયંવરદિદ્રક્ષાર્થંનારદાંગિરસોઃશુભં • ॥ ૨ ॥

અર્થ-અંબરીશ રાજાએ દેવ મુની મનુષ્યોને સ્વયંવર બોલા માટે ને નારદ તથા અંબીરાને પણ બોલા માટે ઘોસાવ્યા. ૨

સમાજગમુક્તદાસર્વેદેવાઃશાક્રચુરોષમાહ ॥

તસ્માદ્વિષ્ણુર્યવઃસૂર્યઃચંદ્રઃસર્વેઋષિર્દેવઃ ॥ ૩ ॥

અર્થ-જે વખત ઇંદ્રાદી ઈશ્વર દેવા પ્રભુ વીસ્તુ મહાદેવ અને સર્વ મહા મહીત સૂર્ય ને ચંદ્ર પણ આવ્યા. ૩

રાજાનોરાજપુત્રાશ્વરાજપત્ન્યોનિમંત્રિતાઃ ॥

સમાજગુઃસુમનસોદાસદાસીરન્વિતાઃ ॥ ૪ ॥

અર્થ—નીમંત્રણ કરેલા રાજાઓ ને રાજ પુત્રો રાજ સ્ત્રીઓ ત્યાં આવીઓ. દાસ દાસીઓ સહીત દેવ લોકો પણ ત્યાં આઠ્યા. ૪

સિદ્ધચારણગંધર્વાઃચક્ષરાક્ષસપન્નગાઃ ॥

પિશાચોરગનાગાશ્ચસમાજગુર્નિમંત્રિતાઃ ॥ ૫ ॥

અર્થ— સીદ્ધ, ચારણ; ગંધર્વ, ચક્ષ, રાક્ષસ, પન્નગ. પીસાચ, ઊરગ, નાગ, એ સર્વે રાજાના આમંત્રણથી ત્યાં આઠ્યા. ૫

દિવ્યાસ્તરણસંવાદિર્સિંહાસનવૃત્તેસ્થિતાઃ ॥

સર્વેવૈતેસભામધ્યેરજુર્વૈશ્વાનરોપમાઃ ॥ ૬ ॥

અર્થ—સર્વે લોકો સભાની મધ્યે સુંદર પાથરણાં અને સીંહાસન ઉપર બેસી જમ વૈશ્વાનર ઓળીની માફક શોભવા લાગ્યા ૬

સુલક્ષણાસસ્ત્રિયુતાસ્નાતાભૂષણભૂષિતા ॥

માગમત્સભામધ્યેમુનિનામપિમોહિની ॥ ૭ ॥

અર્થ— સુલક્ષણા પણ સ્નાન કરી સુંદર નવાં વસ્ત્રને અલંકાર પેહેરી ચાતાની સખીઓ સહીત મોટા મુનીને મળને પણ મોહ કરતી હોય તેવી રીતે ત્યાં આવી. ૭

તાંકણનૂપૂર્ણાંબાલાંવરમાલાસખન્વિતાં ॥

વિલોક્યમુમુદ્ધઃસર્વેદેવાઃશક્રપુરોમમાઃ ॥ ૮ ॥

અર્થ— પગમાં ઝાંઝર જેણે પેહેરેલાં ને વરમાળા હાથમાં લીધેલી એવી એ કન્યાને બેઈંઈંદ્રાદીક સર્વે દેવતાઓ મોહ પામ્યા. ૮

તત્રાગચ્છન્મહાતેજાચારદોદિવ્યદર્શનઃ ॥

મુષ્ણંશ્ચર્ણુપિલોકાનાંતેજસાશ્કરોપમાઃ ॥ ૯ ॥

અર્થ—તે જગ્યામાં હોય જેનું દર્શનજે ને મુશ્કેલી સરખી કાંતીવાળાને ચાતાના તેજ કરી સરવના રૂપને તોરડકાર કરતા એવા નારજુની પણ ત્યાં આઠ્યા. ૯

અંગિરાપિતથામૂતઃસર્વામરણભૂષિતઃ ॥

સમાજનાકસર્વેષાંમયયાછાદ્યમર્માઃ ॥ ૧૦ ॥

અર્થ—નારદની માફક અંગીરા રૂપિ પણ સર્વ આભરણે સુશોભિત થઈ ચાતાની કાંતીએ કરી સરવની કાંતીને ઠંકત થઈ ત્યાં આઠ્યા. ૧૦

તાવુખોવરયોર્ષોગ્યેદિન્યાસ્તરણસંવૃતે ॥

વેષ્ટિતૌત્તૌવિરેજુઃસસૂર્યચંદ્રાવિવાંષરે ॥ ૧૧ ॥

અર્થ— દી૦ષ મુદર પાથરણમાં ઘેરેલા તે નારદને અંગીરા જેમ આકાશમાં સૂર્ય ને ચંદ્રની માફક શાભાવવાલાગ્યા. ૧૧

વિલોક્યસર્વેદેવાધ્યાઃપ્રમયાછાદિનપ્રમાઃ

પ્રોચુઃપરસ્પરંદૃષ્ટાઃવિશેષોનાનયોન્વપિ ॥ ૧૨ ॥

અર્થ— નારદ ને અંગીરાના તેજથી ઠંડાયેલા સર્વે દેવાદી લોકો પરસ્પર હુર્ષ પામી કહેવા લાગ્યા કે આ નારદ ને અંગીરામાં કંઈ પણ વીશેષ નથી. ૧૨

કંવરિષ્યતિસુમગાસર્વલોકમનોહરા ॥

૯તાભ્યાંસમાનોનાસ્તિનાનયાસદ્રશીવધુઃ ॥ ૧૩ ॥

અર્થ— સર્વ લોકના મનને હરનારીને રૂડા ભાગ્યવાળી આ કન્યા કોને વરસે. આ નારદને અંગીરા સમાન બીજો કોઈ વર નથી ને આ સુલક્ષણ સરખી કન્યા પણ નથી. ૧૩

૯વંવદતિવૈલોકેતૃદ્વદાસીમનોરમા ॥

૯તૌવરૌમહાભાગેત્વદર્થસમુયાગતૌ ॥

યાભ્યાંસમાનોલોકેસિન્નમૂતોનભવિષ્યતિ ॥ ૧૪ ॥

અર્થ— એ પ્રમાણે લોકો વાત કરેછે તે વખત ઘણી મનોરમને ઘડી દાસી સુલક્ષણને કહેછે હે ભટ્ટા ભાગ્યવાળી આ બે વર તારે માટે આવેલા છે ને આ બે બરાબર કોઈ થયો નથી ને થશે પણ નહીં. ૧૪

તસ્માદેકંદૃષ્ટુમ્ભુમેતવભાગ્યાત્સમાગતૌ ॥

પ્રસન્નોમાનસૌપુત્રૌદેવદાનવશૂજિતૌ ॥ ૧૫ ॥

અર્થ— હે રૂડા ભાગ્યવાળી કન્યા તારા ભાગ થકી આવેલા પ્રસન્નાના માનસીક પૂત્ર દેવ ને દાનવે પૂજેલા આ અંગીરા ને નારદ છે. તેમાંથી એકને વર. ૧૫

તપસાવિધ્યયાક્રાંતાકુલેનાભિષ્મનેનચ ॥

નૈતાદૃશૌવરૌતન્વિત્રિષુલોકેષુવિચિતે ॥ ૧૬ ॥

તપ, વીધા, ક્રાંતી, કુળ, અને ડાપણે કરી ચુકત એવા આ બે છે. માટે હે રૂડા ગુણવાળી કન્યા તમારા લોકમાં આજો બીજો વર નથી. ૧૬

કિંવિલોકયસેવાલેવરંવરયશોભનં ॥

પદ્યંતોષેવુષાઃસર્વેદ્વયોરેકંમનોરમં ॥ ૧૭ ॥

અર્થ—હે બાળા તું શું જુએછે આ બેમાંથી મનને આનંદ આપનાર ને મુસોભોત એકને સર્વ દેવો દેખતાં તું ૧૨. ૧૭

દ્વયોર્મધ્યેત્વયાયેવૈવૃત્તઃસર્વત્તશોભનઃ ॥

સશ્લાઘ્યતેનરંદૈવૈઃપિશાચોરગરાક્ષસૈ ॥ ૧૮ ॥

અર્થ—આ બેમાંથી જે એકને તું વરીસ તેની દેવ મનુશ પી-શાય ઉરગ અને રાક્ષસ સર્વ વખાણ કરશે. ૧૮

एवंवदसांबहुशोनवृणोतियदावरं ॥

રાજાપ્રોવાચસુભગેવરંવરયશોભનં ॥ ૧૯ ॥

અર્થ—આવા રીતે ધણીવાર દાસીએ કહ્યું તોપણ વરને ન વરી ત્યારે રાજા કહેછે હે રૂડા બાગ્યવાળી કન્યા શ્રેષ્ઠ વરને ૧૨. ૧૯

इत्युक्तापियदाबालानवृणोतियदावरं ॥

વિપણવદનામૂલાસ્થિતાપવધરાતલે ॥ ૨૦ ॥

અર્થ—એ પ્રમાણે રાજાએ કહ્યું તોપણ વરને ન વરતાં એક પામેલા મોઢાથી નીચું બેઠું ઉભી રહી. ૨૦

उपविं सुतां दृष्ट्वा राजारुष्टो ब्रविदिदं ॥

કથંનવૃણુષેદુષ્ટેનાભ્યામન્યોવરોવરઃ ॥ ૨૧ ॥

અર્થ—નીચે મોઢે ઉભેલી કન્યાને બેઠું ધણે રોશ પામી રાજા બોલ્યો હે દુષ્ટ ક્યમ વરતી નથી, આ બેથી બીજે શ્રેષ્ઠ વર નથી. ૨૧

शुत्वारारुहिवचनंधात्रिकर्णेतदाशनैः ॥

રાજાદ્વાતિમાંકસાદ્વાનરાવન્પિશ્વિતઃ ॥ ૨૨ ॥

અર્થ—રાજાનું વચન સાંભળી કન્યાએ ધીમેથી ધાત્રીના કા-નમાં કહ્યું કે અરીવેકી આવા નરને મારા પીતા મને કયેમ આપેછે. ૨૨

एकोस्ति धानरवरो भल्लुकोस्ति वरो परः ॥

યંવૃણોમિદ્વયોરેકંરાજાદિશ્વતુસાંશ્રિતં ॥ ૨૩ ॥

અર્થ—એક મોઢા વાનરછે ને બીજે શીછ છે, મોઢે એ બે-માંથી સળા કહે તેને હું ૧૩. ૨૩

यंददाति पिता माता सहस्रदिवरो परः

મહલુકિધાનરિશ્વંમળાકર્તુનશક્યતૈ ॥ ૨૪ ॥

અર્થ—માને આપ એને આપે તેજ શ્રેષ્ઠ વર માનવો. રીંછડી કે વાનરીનું રૂપ લેવા હું સમરથ નથી. ૨૪

વાનરાણામનુષ્યાણાંસંબંધોનમયાશ્રુતઃ

કક્ષાદદાતિમાતાતોવાનરાયવિપશ્ચિતઃ ॥ ૨૫ ॥

અર્થ—વાનર ને માણસોના સંબંધ મેં કોઈ દાવસ સાંભળ્યો નથી. માટે અવેદી વાનરને મારા આપ કયમ આપવા ઇચ્છે. ૨૫

શ્રુતાતસ્યાસ્તુવચનંધાત્રીવિસ્મયસંયુતા ॥

પૃષ્ઠગતાભૂપાલંલગિતાશ્રવણંબુજે ॥ ૨૬ ॥

અર્થ—એ કન્યાનું વચન સાંભળી આશ્ચર્ય યુક્ત ધાત્રી રાજા પાસે જઈ રાજાના કાનમાં મેં લગાવી પુછવા લાગો. ૨૬

વિક્રતિર્દૃશ્યતેરાજન્બાલિકાયાનદુષણં ॥

દાતુમર્હસિરાજેદ્રકિંચિદ્બુધ્યાંવિમૃગ્યતા ॥ ૨૭ ॥

અર્થ—હું રાજા આમાં કંઈ વીચાર જણાયછે બાળકીને દોષ નથી, માટે કંઈ ખુદ્દિ વડે વીચાર કરી આપવા યોગ્ય છે. ૨૭

વિચારયતિભૂપાલેબ્રહ્માપ્રોવાચસત્વરં ॥

નવૃણોતિયદાબાલકથમાકારિતાબુધૌ ॥ ૨૮ ॥

અર્થ—રાજા વીચાર કરવા લાગ્યો તે સમય બ્રહ્મા કહેછે. જ્યારે આ કન્યા એમને વરતી નથી તો કયમ બોલાવ્યા. ૨૮

અનયોર્દૂષણંકિંદ્રદ્રઘ્નંવદતુપત્રિકા ॥

નવિભેષિમહીપાલબ્રહ્મણોક્તોપિતાનલાત્ ॥ ૨૯ ॥

અર્થ—એમનો કંઈ દોષ કન્યાના જોવામાં હોયતો કહે. હું પ્રત્યક્ષીયતી રાજા કોપ પામેલા બ્રાહ્મણ રૂપી અગ્નીથી તું ભય પામતો નથી. ૨૯

બ્રહ્મણોવાક્યમાકર્ણ્યરાજાપ્રોવાચકોપિતઃ ॥

યદિદંચંદુતંતસંવિશ્નુઃસંસેવિતોયદા . ॥ ૩૦ ॥

અર્થ—બ્રહ્માનું વચન સાંભળી કોપ પામેલો રાજા કહેછે, મેં જોઈ દાન,તપને હોમ કર્યા હોયને વીશ્નુની શેવા કરી હોય. ૩૦

તદાભવતુતસુલ્યૌયૌચપદયતિમેસુતા

તવપુત્રૌમહાત્માનૌદેવાનામપિસંમતૌ ॥ ૩૧ ॥

અર્થ—તોતુલ્ય એવા આ બન્નેને આ કન્યા દેખે કે તમારા પુત્ર દેવને પણ માનવા એવું મહારાજા. ૩૧

ઇત્યુક્તવતિભૂપાલેરુક્ષવાનરસિત્રિમૌ ॥

જાતૌસર્વસમાજેષુનારદાગિરસાવુમૌ ॥ ૩૨ ॥

અર્થ—એ પ્રમાણે રાજા બોલ્યો તે વખત નારદને અંગીરા સર્વ સમાજમાં શીંછ ને વાનર સરખા દેખાવા લાગ્યા. ૩૨

જાતૌમલ્લૂકષ્ટવગૈયદાતૌબ્રહ્મણઃસુતૌ ॥

સર્વેવિષણવદનાબભૂવુઃસુરમાનવાઃ ॥ ૩૩ ॥

અર્થ—જ્યારે બ્રહ્માના પુત્ર અંગીરા ને નારદ શીંછ ને વાનર રૂપે દેખાવા લાગ્યા ત્યારે દેવ ને મનુષ્યો ખેદ યુક્ત મુખવાળા થયા ૩૩

રુષ્ટોગિરામહચ્છાપંદદૌરાજ્ઞેમહાતપાઃ

રાજાજડમતિભૂયાત્કન્યાંહરતુરાક્ષસઃ ॥ ૩૪ ॥

અર્થ—મહા તપસ્વી અંગરાડપિ ક્રોધ પાંખી રાજાને ઓટા રાપ આપ્યો કે આ રાજા જડ બુધ્ધીવાળો થાઓને કન્યાને રાક્ષસ હરણ કરે. ૩૪

દત્તેશપેતદાલોકેદાહાકારોમહાનભૂત ॥

વિષણવદનાસર્વેવભૂવુઃસુરમાનવાઃ ॥ ૩૫ ॥

અર્થ—શ્રાપ દેવા વખતે લોકમાં ઓટા હાહાકાર થયો અને સર્વ દેવને મનુષ્યો ખેદ યુક્ત મનવાળા થયા. ૩૫

નતદાવભુવમુદિતોહિનરોનસુરાવરોમરુદુઃસુભૃશં ॥

સુભલક્ષણાપિહિરુરોદભૃશંહરણંનિશમ્યવચનાત્તિમુનેઃ ॥ ૩૬ ॥

તે વખત કાંઇપણ હુર્રી નહીં પામતાં મનુષ્ય દેવ સર્વ સ્ત્રીઓ અત્યંત રડવા લાગી. બુનીના શ્રાપથી રાક્ષસ હરણ કરશે તે સાંભળી સુલક્ષણા પણ થૂણું રડવા લાગી. ૩૬

નૃપતિર્જગામમનસાવચસાશરણંહરેર્યશ્ચરણંભજતાં ॥

નનુનારદોપિમનસાચહરંશૂળંગતોદુહિણમપ્યપરઃ ॥ ૩૭ ॥

અર્થ—રાજા પણ મનને વચને કરી ભગવાનના ચરણાર્પિતને સરણે થયા અને નારદ૩૨ી પણ મને કરી મહાદેવને શરણે ગયા. અને અંગીરા મને કરી બ્રહ્માને શરણે ગયા. ૩૭

નૃપનંદિનીજગપતેમહીર્ષીશરણંજગામમનસાવચસા

હરણંમયૈવયાદિરક્ષવરઃપ્રકરોતિચેન્મરણમેવવરં ॥ ૩૮ ॥

અર્થ—રાજકન્યા સુલક્ષણા જગત માત્રના મતી એવા ભગવા-

નનાં પટરાણી લક્ષ્મીજીને શરણે મન અને વચ્ચે કરી ગઇ. ને કે
હે માતા રાક્ષસના હુરણ કરવાથી મગ્ધ થાય તે ઝેડ છે. ૩૮

॥ इति श्रीवायुपुराणेमारुतोक्तौऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

ઈતી શ્રી વાયુ પુરાણે મારુતોક્તો ગુર્જર ભાષાયાં. ૮ અધ્યાય.

अध्याय ९ मो.

सूतउवाच—श्रुत्वाशापंजगन्नाथोभक्तानांभक्तवच्छलः ॥

रुद्रंसमिपेद्रुहिणंप्रोवाचमधुसूदनः ॥ १ ॥

અર્થ—સૂત કહે છે ભક્ત ભેને વહાલા છે એવા અને જગતના
સ્વામી એવા ભગવાન યોતાના ભક્તને થએલો શ્રાપ સાંભળી પાસે
રહેલા રૂદ્ર ને બ્રહ્માને કહેવા લાગ્યા. ૧

राज्ञःशापंगृहिष्यामिनारदांगिरमोर्युवां ॥

शापंगृह्णतदेवानांकार्यार्थंहिममाज्ञया ॥ २ ॥

અર્થ—મધુનામા દેવને મારનાર ભગવાન કહે છે રાજના શ્રા-
પને હું લઇશ ને તમે અંગીરસને ને નારદને શ્રાપ મારી આજ્ઞાથી
દેવના કામ માટે ચલુણ કરો. ૨

दशग्रीवोमहाबाहुःपौलस्त्यःसानुजोबली ॥

भविष्यतिदुराधर्षादेवदानवकंटकः ॥ ३ ॥

અર્થ—દશ માથાવાળો મોટા હાથવાળો મહાબળવાન પુલસ્ત
કુષિનો પુત્ર યોતાના નાનાભાઈએ સહીત દેવદાનવતે કાંટા રૂપી બ-
ણા દૂર્ધર્ષ એ થશે. ૩

पीडयिष्यतिભ્રેકાસ્ત્રીન્વરदानेनदर्पितः ॥

मानुषान्वानरान्चैवमनस्येवનइष्यति ॥ ४ ॥

અર્થ—વરદાને કરી ગર્વિષ થએલો રાવણ ત્રણ લોકમાં મનુસ્ય
વાનર ત્રણ લોકને પીડશે.

भक्षभूतानंहितान्मत्त्रामममायाविमोहितः ॥

तस्मात्तस्यवधार्थंहिमविष्यामिसुरैःसमं ॥ ५ ॥

અર્થ—મારી માયાએ કરી મોહ પામેલો રાવણ ભક્ષ ભુત એ-
વા વાનર ને મનુસ્યને પીડશે ત્યારે એના વધને અરથે દેવો સહીત
હું પ્રગટ થઈશ. ૫

देवानांकार्यसिद्ध्यर्थमानुषंरूपमाश्रितः ॥

कुलेरुषुधायेतिनाम्नादशरथारम्भजः ॥ ६ ॥

અર્થ—દેવ કાર્યની સીધીને અર્થે મનુશનું રૂપ લઈ રપુના કુ-
ળમાં દસરથના પુત્ર રામ એ પ્રકારે નામથી હું પ્રગટ થઈશ. ૬

અંજનીગૌતમસુતામાતુઃશાયાત્તભવિષ્યતિ ॥

વાનરીલોકવિખ્યાતાસર્વલોકૈકસુંદરી ॥ ૭ ॥

અર્થ—સર્વ લોકમાં ધણી સુંદર ગૌતમની પુત્રી અંજની નામે
માના આપથી લોકમાં પ્રસીધ્ધ એવી વાનરી થશે. ૭

તસ્યોદરેભવાન્જન્મમૃદીણ્યતિમયાજ્ઞયા ॥

હનૂમાનિતિવિખ્યાતોમારુતિર્મમવલ્લભઃ ॥ ૮ ॥

અર્થ—તે અંજનીના ઉદરમાં મારી આજ્ઞાથી તમે જન્મ ગ્રહ-
ણ કરશો. તે વાયુના પુત્ર મને ધણે વહાલો હનુમાન એ પ્રકારે પ્ર-
ખ્યાત થશે. ૮

અદિતિર્દેવમૃતાયાવિખ્યાતાભુવનત્રયે ॥

શક્રૈલોક્યમર્ત્યારંહૃવામર્ત્યારમન્ત્રવિત્ ॥ ૯ ॥

અર્થ—ત્રણ લોકમાં વીખ્યાત દેવની માતા અદિતી ત્રણ લોકનો
રાજા ઇંદ્રને બેઠ પોતાના સ્વામીને કહેછે. ૯

મમપુત્રોજગદ્દેષ્ટોજગદ્દેષ્ટાક્રતાસ્મ્યહં ॥

તસ્માત્ત્વમેવમદ્ગેહાદન્યાંમાવ્રજસુવૃત ॥ ૧૦ ॥

અર્થ—હું રૂડા વ્રતવાળા સ્વામી જગતમાં શ્રેષ્ઠ એવો મારો
પુત્ર થયો. તેણે કરી હું પણ જગત શ્રેષ્ઠ થઈ માટે તમે મારા ઘરમાં-
બીજી સ્ત્રી પ્રત્યે ન જાઓ. ૧૦

મત્સમાનાપરાકાચિદ્ધાયતિત્વમહામતે ॥

યસ્યાઃકુસિસમુત્પન્નઃસુરરાજોભવત્સુતઃ ॥ ૧૧ ॥

અર્થ—મહા બુદ્ધિના મારા સરખી બીજી સ્ત્રી તમારે નથી. કે
કે જેની કુખથી ઉત્પન્ન થએલો દેવનો રાજા ઇંદ્ર તમારો પુત્ર છે. ૧૧

તત્સર્પિતૃત્તભાવેનભવાન્શ્રેષ્ઠોજગત્રયે ॥

માનયંતિસુરાઃસર્વેતથાસર્પર્વયોમલાઃ ॥ ૧૨ ॥

અર્થ—ઈંદ્રના પીતા માટે તમે ત્રણ ત્રણ લોકમાં શ્રેષ્ઠ છો. સર્પના
દેવતાઓને સમ રૂપિઓ પણ તમને ધણા માનસે. ૧૨

મમપુત્રમભાવેનતસ્માતિષ્ઠમમગૃહે ॥

હત્યુક્તાન્નસુરેભિર્ગંધર્વદેવેભુવિન્દિમિલા ॥ ૧૩ ॥

અર્થ— મારા પુત્રના મહિમાએ કરી મારા ધરમાં તમે રહો
એમ કહી પત્રીત્ર હાસ્યવાળી દેવ માતા અદીતીએ પોતાના સ્વા-
મિનું વચ્ચે ગ્રાહ્યું. ૧૩

તદાપોવાચસમુત્તરીઃપિત્રાદન્નાયદામમ ॥

દક્ષેણવિનયંક્રતાતદૈવોક્તોસ્મિસુવતે ॥ ૧૪ ॥

અર્થ— હે રૂડા પ્રતિવાળી સ્ત્રી દક્ષ પ્રજાપતી એવા તારા
પીતાએ નમૃતાથી જ્યારે મને આપી ત્યારે મને આમ કહેલું છે. ૧૪
સર્વાસમત્વેવર્તવ્યાત્વયાવિદ્વન્મમાજ્ઞયા ॥

કસ્માસક્ષામ્યહંજાનન્ભાર્યાઃસર્વામમગ્રિયાઃ॥૧૫॥

અર્થ—હે વિદ્વત મારો આજ્ઞાથી મારી આવેલી કન્યાઓને
વીશે સમાન દ્રવીથી તમારે વર્તવું એમ કહેલું છે માટે મારે બ-
ધીઓ સમાન છે માટે હું કાને ત્યાગ કરું. ૧૫

ઉદ્વાહયભાર્યાયોમોહાદ્વિષમત્વેહિવર્તે ॥

નતસ્યદેવામૃદ્ધાંતિહવ્યંકવ્યંપિતુર્ગનાઃ ॥ ૧૬ ॥

અર્થ—જે પુરૂષ ઓઓને પરણી અજ્ઞાનથી વીષમ પણે વર-
તતા તેનું દેવતા અને પીત્રી લોક હૃદયને કંઈ લેતા નથી. ૧૬

તસ્માત્સમત્વેવર્ત્તામિભાર્યાઃસર્વાહિમેમતા ॥

નૈવાગ્રહઃપ્રકર્ત્તવ્યઃત્વયાઘ્યૈયથુચિસ્મિતે ॥ ૧૭ ॥

અર્થ— હે પવિત્ર હાસ્યવાળી મારે સધળી સરખી છે ને સધને
વીશે હું સમાન પણે વરતિશ. હાલ તારે આગ્રહ કરવો નહીં. ૧૭

મુચ્ચભદ્રેગમિષ્યામિદિત્યાપાર્શ્વેરતેછયા ॥

રુતુસ્તાતાસ્તિસાબાલાયાચિતોસ્મિતયાધુના॥૧૮॥

અર્થ—હે કંદ્યાણરૂપ સ્ત્રી મને છોડ હું દિતીની પાસે વીષયની
છત્રા માટે જઈશ. કારણ તે સ્ત્રી રતુસ્નાત થએલી છે તેણે મારી
ધણી પ્રાર્થના કરી છે. ૧૮

રુતુસ્તાતાંતુયોભાર્યાસનિધૌનોપગછતિ ॥

ઋણહસાસમંતસપાપમાહુર્મનીષિણઃ ॥ ૧૯ ॥

અર્થ— રતુસ્નાત એવી સ્ત્રીને જે પૂરૂષ પાસે ન જાયતા તેને
મર્ત્યહુત્યાનું પાપ લાગે છે એમ પડિતા કહેછે. ૧૯

તસ્માન્મુંચવિશાલાક્ષિરુતુદાનાયયાચિતઃ ॥

દિત્યાપાર્શ્વેવિશેષેનમમાસંતંહિવહ્નુમા ॥ ૨૦ ॥

અર્થ—હે વીસાળ નેત્રવાળી સ્ત્રી મને ખુકીદે. સુખ દાન માટે આંધેના કરેલો હું દીનીની પાસે ધણું કરી જઈશ. કાચુ મને ધણી વહાણી છે. ૨૦

શ્રુતામુનેસ્તુવચનંનિર્વધૃતકરોત્તદા ॥

શૃહિતાવસનંબાલાસ્થિતાગર્વેણમૂયસા ॥ ૨૧ ॥

અર્થ—મુનીનું વચન સાંભળી અદીનીએ ધણી હઠ કરી મારા અભિમાનથી રૂંડીનું વસ્ત્ર ઝાલી ઉઠી રહી. ૨૧

તદારુષ્ટોમુનિઃકોપાત્તામુવાચદુરાગ્રહાં ॥

મલ્લુકીભવદુર્બુદ્ધેમમસત્તાવસ્તંદીની ॥ ૨૨ ॥

અર્થ—ક્રોધ પામેલા મુનિ દુરાગ્રહી સ્ત્રીને કોપથી કહેવા લા-
ગ્યા હે દુષ્ટબુદ્ધિવાળી સ્ત્રી મારા સત્યનું ખંડન કરે છે માટે રી-
છડી થા. ૨૨

યસ્યેર્ષ્યાકરુપેદુષ્ટેતસ્યામેવમહાસુરૌ ॥

ઉત્પચેતેમહાત્માનૌમમવિર્ષસગુદ્રવૌ ॥ ૨૩ ॥

અર્થ—હે દુષ્ટ જેની તું અરીશા કરે છે તેને મારા વીરિથી મહા-
શૂરા એવા ફેર્યો ઉત્તમન થશે. ૨૩

તવપુત્રાત્દુરાધર્ષાત્ક્રોધ્યમુવનત્વયં ॥

શૃદ્ધીપ્યતોમહાવિર્યોદેવદાનવપૂજિતૌ ॥ ૨૪ ॥

અર્થ—તારા પુત્ર પાસેથી ત્રણ લોકનું રાજ્ય લઈ લઈ પાતે
અહણ કરે એ અને મારા વીરિથી ઉત્તમન થએલા ફેર્યો દેવને દા-
નવથી પૂજશે. ૨૪

શ્રુતાશાપેમુનેસ્તસ્યત્રસ્તાસાપાદ્મ્યોપતત્ ॥

ક્ષમસ્ત્વિદ્વક્ષાતાશાપિત્વંયન્મયાધુના ॥ ૨૫ ॥

અર્થ—તે ક્રમ્પ પ મુનીને આપ સાંભળી ત્રાસ પામેલા અદી-
તી મુનીના પગમાં માથું ખુકી કહે છે મેં, જો, તમને કહ્યું તે અ-
જ્ઞાનથી કહ્યું, હે વિદ્વન મારા અપરાધને ક્ષમા કરો. ૨૫

કથંભવામિમલ્લુકીગિરિદુર્ગસમ્પ્રશયા ॥

યથાનિવર્તેતેક્ષાપસ્ત્રયાવિદ્વત્વિધિયતાં ॥ ૨૬ ॥

અર્થ—હે સ્વામિ પર્યંતમાં રહેનારી રીંછડી હું કેમ શાઉં
જેમ મારા આપ સાંતી થાય એ પ્રમાણે તમે કરો. ૨૬

કર્પાંકુરમાહામાઙ્ગપ્રજ્ઞાનાઃકરુણાકરાઃ ॥

સ્ત્યુક્ત્વાપારુદ્ધાલાપાદયોઃપતિતાચિરં ॥૨૭॥

અર્થ—હે મોટી બુધીવાળા સ્વામી મારા ઉપર કૃપા કરે. કેમ-
કે બ્રહ્મણે મણા દયાવાન હોય છે એમ કહી મુનીના પગમાં માથું
મુકી મણીવાર મુધી રડવા લાગી. ૨૭

વનિતાંપાદયોદૈર્ઘ્યવારુદંતિપ્રમદોત્તમાં ॥

શ્રોવાચસ્તુસ્ત્વાધાતારદેવકાર્યાર્થસિદ્ધયે ॥ ૨૮ ॥

અર્થ—યોતાના પગમાં પડેલી સ્ત્રીઓના મધે ઉત્તમ દેવ
માના અદીતિને બેઠ દેવ કાર્યની સીધી માટે ધાતાર બ્રહ્મણી સ્તુતિ
કરી કેહે છે. ૨૮

પ્રાપ્તસેત્વંપરંરૂપંપૂર્વેપિત્રાવિનિર્મિતં ॥

પુત્રોપિતવદેવેદ્રોભવિષ્યતિપુનઃપુનઃ ॥ ૨૯ ॥

અર્થ—હે સ્ત્રી પુરે તારા પીતાએ નીમણ કરેલા રૂપને તું પા-
મીશ અને તારો પુત્ર પણ દેવના રાજ વારંવાર થશે. ૨૯

સ્ત્યુક્ત્વાકરુણ્યપઃશીઘ્રંદિસામવનમૈયિવાન્ ॥

મલ્લુકીસાધુનાજાતામહેદ્રાચલપર્વતે ॥ ૩૦ ॥

અર્થ—એમ કહી કસ્યપ રૂપી તત્કાળ દીતીના ઘર પ્રત્યે ગયા.
અદીતી દેવની મા રીંછ થઈ મહેદ્રાચળ પર્વતમાં જઈ રહી. ૩૦

પુત્રમંગિરસંશાપાદુરાધર્ષાદ્વિમોચય ॥

રુષ્યોભવવિધેશીઘ્રંદેવકાર્યાર્થસિદ્ધયે ॥ ૩૧ ॥

અર્થ—હે બ્રહ્મા અંગીરસ નામના તમારા પુત્રને દુસહ એવા
આપથી તમે મુકાવો ને દેવના કામની સીધીને અર્થે તમે રીંછ
રૂપ થાઓ. ૩૧

કરુણ્યપસ્યમહચ્છાપાત્મોચ્યતાંદેવમાતરં ॥

લક્ષ્મીસુલક્ષણાશાયંમૃદિષ્યતિદુરાસકં ॥ ૩૨ ॥

અર્થ—કસ્યપના મોટા આપથી દેવની માને મુકાવો અને લ-
ક્ષ્મી સુલક્ષણના દુરાસદ આપને ગ્રહણ કરેશ. ૩૨

માનુર્શવિગ્રહંકસાવર્ષમાતંમમાઙ્ગય ॥

રાવણસ્વગ્રહેવાસંકરિષ્યતિસુલક્ષણા ॥ ૩૩ ॥

અર્થ—મનુશને કેહ સર્વ મારી આજ્ઞાથી વસ્ત્ર છઠાડા મુધી
સુલક્ષણા રેહેશે. ૩૩

પૌલસ્યસ્વબંધ્યાવત્ફરિષ્યામિતવાજ્ઞયા ॥

તાવત્કાલંભવિષ્યામિજહ્વુદ્ધિરહંસદા ॥ ૩૪ ॥

અર્થ-જ્યાંસૂધી પૌલસ્ત (રાવણનો) વધ કરીશ ત્યાંસૂધી હું પણ જડ બુધી થઈ રહીશ. ૩૪

इत्युपजाजगृहेशायमंबरीषस्यकोशवः ॥

नारदस्तथारुद्रोविधातांगिरसस्तथा ॥ ૩૫ ॥

અર્થ-એમ કહી અંબરીશ રાજાનો આપ ભગવાને લીધાને નારદનો શાપ રૂદ્રે ને અંગીરાનો શાપ બ્રહ્માએ લીધો. ૩૫

लक्ष्मीसुलक्षणाशार्पजगृहेभक्तवच्छला ॥

गृहीत्वापाणिनाबालामानयत्स्वंनिवेशनं ॥ ૩૬ ॥

અર્થ-ભક્ત જેને વહાલા છે એવાં લક્ષ્મીજી સુલક્ષણાનો શાપ લઈ પોતાનો હાથે કરી આલો પોતાની જગામાં લઈ ગયા. ૩૬

सखींस्वकीयांचक्रेतानाम्नादेवींसुलक्षणां ॥

यस्यगेहेभवेच्छक्ष्मीतस्यगेहेसुलक्षणा ॥ ૩૭ ॥

અર્થ-સુલક્ષણાને પોતાનાં સખી૩૫ લક્ષ્મીજીએ કરી પોતાની પાસે રાખ્યાં. જેને ઘેર લક્ષ્મી રહે છે તેને ઘેર સુલક્ષણા પણ વાસ કરી રહે છે. ૩૭

तेसर्वेशापमुक्तानृपविधितनयाःसंजहर्षुःसमेताःलोकाःसैंद्रामु-
नींद्राहरिहरसहीताःपूजिताप्रितियुक्ताः ॥ जग्मुस्तेस्वान्हिगेहान्
मुनिवरनिकराःस्वाश्रमानेवमुक्षान्यातासर्वेमनुष्याःनिजनिजभ-
वनस्नातकाद्यामुहृष्टाः ॥ ३८ ॥

અર્થ-અંબરીશ રાજા, નારદ, અંગીરા, શાપ થકી મુક્ત થઈ હૃદય પામી પોતાના સ્થાનમાં ગયા. હવે સખળા મુનીઓ પણ પોતાના આશ્રમે ગયા. અને ઈંદ્રાદીક સર્વ દેવતાઓ પણ પ્રીતી યુક્ત થઈ રાજાએ સતકાર કરેલા પોતાના સ્વર્ગ લોકમાં ગયા. અને સખળા મનુષ્યો હૃદય પામી પોત પોતાને ઘેર ગયા. ૩૮

॥ इति श्रीवायुपुराणेमारुतोत्पत्तौनवमोऽध्यायः ॥ ૯ ॥

ઈતિ શ્રી વાયુ પુરાણે મારુતોત્પત્તૌ નવમોઽધ્યાય

અધ્યાય ૧૦ મો.

શ્રુત્વાસૂતસ્યવચનંશૌનકાધામુનીશ્વરાઃ ॥

પૃષ્ઠુર્વિસ્મયાવિષ્ટાઃપુનઃસૂતંમહામર્તિ ॥ ૧ ॥

સૂતનું વચન સાંભળી શૌનકાદી મુનીઓ આશ્ચર્ય યુક્ત થઈ
ફરીથી મહા બુદ્ધીવાન સૂતને પૂછે. ૧

શૌનકઃ—સૂતસૂતમહાપ્રાજ્ઞકથયસ્વયથાતથં ॥ ૨ ॥ ગૌત
મસ્યસુતાકસ્માદંજનીલોકવિશ્રુતા ॥ વાનરતંકથપ્રા
સાત્રસ્યવંશસુમુદ્રવા ॥ ૩ ॥

અર્થ—શૌનક કહેછે.—મોટી બુદ્ધીવાળા હે સૂત! હે સૂત! જાત-
મની દીકરી લોકમાં વીખ્યાત અંજની બ્રાહ્મણના વંશમાં ઉત્પન્ન
થએલી વાનર યોનિને કથમ પામી.

મારુતિઃકથમુત્પન્નૌરુદ્રાંશ્યોલોકવિશ્રુતઃ ॥

હનૂમાનિતિયંપ્રાહુરામિમિશ્રંમહાબલં ॥ ૪ ॥

અર્થ—લોકમાં વીખ્યાત રૂદ્રના અંશથી હનુમાન કથમ ઉત્પન્ન
થયા, જેને મહા બળવાન તથા રામના મિત્ર કહેછે. ૪

તસ્યોત્પત્તિવિશેષેણકથયસ્વવિચક્ષણા ॥

વાનર્યામારુતઃકસ્માદુત્પત્તિરભવલુપ્તા ॥ ૫ ॥

હે વિચક્ષણ તેની ઉત્પત્તિ વિશેષ કરી કહે. શુભ એવી હનુ-
માનની ઉત્પત્તિ વાનરો જાતીમાં કેમ થઈ. ૫

શ્રુત્વામુનિનાંવચનંરોમહર્ષણનંદનઃ ॥

પ્રોવાચમૃણતોવાઙ્મીશ્રુયતાંવિમલાંકથાં ॥ ૬ ॥

અર્થ—મુનીનું વચન સાંભળી રોમહર્ષણના પુત્રને વાણીનીએ
રાખનાર સૂત પુરાણી નમ્ર થઈ નિર્મળ કથા કહેવા લાગ્યા. ૬

અહિલ્યામાનસીપુત્રીબ્રહ્મણોતિગુણાંકરા ॥

નતાદ્રશીત્રિલોકેષુશ્રેષ્ઠાકાચિદ્રાંગના ॥ ૭ ॥

અર્થ—બ્રહ્માના મનથી થએલા પુત્રી અહુદ્યા નામની મણી
ચુલવાન થઈ એનાં સરખા ત્રણ લોકમાં કોઈ શ્રેષ્ઠ સ્ત્રી નથી. ૭

રૂપયૌવનસંપન્નાંદૃષ્ટ્વાતાંસુમનોહરાં ॥

દિક્પાલાવિબ્નુસહિતાપાચનાંચક્રિરેવિધિં ॥ ૮ ॥

અર્થ—૩૫ને યુવાવસ્થાએ યુક્તને મનને હરનારી તે કન્યાને
એઈ વિસ્તુનું મહિત સધળા દોગ તળે બ્રહ્મા પાસે કન્યાની માગ-
ણી કરવા લાગ્યા. ૮

વિધિઃપ્રોવાચતન્સર્વાન્પરિક્રમ્યધરાતલં ॥

શીઘ્રમાયાતિમેપાર્શ્વતસ્સૈકન્યાપ્રદીયત ॥ ૯ ॥

અર્થ—ઈંદ્રદી સર્વ દેવને બ્રહ્મા કહેછે જે આ પ્રથવીની પ્રદ-
ક્ષિણ કરી મારી પાસે જાસદી આવે તેને આ કન્યા આપવી. ૯

શ્રુત્વાસુરગણાઃસર્વેયાનાન્યરુદ્ધસત્તરાઃ ॥

યયુઃપ્રક્રમિતુંદેર્વધરાત્રૈલોક્યમાતરં ॥ ૧૦ ॥

અર્થ—ઈંદ્રદી સર્વ દેવો બ્રહ્માનું વચન સાંભળી પોતાના
વાહન ઉપર બેસી ત્રણ દેવકની માતા ૩૫ પ્રથવીની પ્રદક્ષિણ
કરવા ચાલ્યા. ૧૦

ગૌતમોપિતદાગલ્યબ્રહ્માર્ણસમચાચત ॥

કન્યાંકમલગર્ભામમંહિલ્યાંલોકમુંદરી ॥ ૧૧ ॥

અર્થ—ગૌતમ ૩૨શી પણ બ્રહ્મા પાસે આવી લોકમાં શ્રેષ્ઠ
કમળ ગર્ભ સર્ખો કાંતીવાળી અહુલ્યા નામની કન્યાની મા-
ગણી કરવા લાગ્યા.

બ્રહ્માપ્રોવાચયઃપૂર્વપરિક્રમ્યધરાતલં ॥

સમામછતિવેગેનતસ્મૈદેયામુતામયા ॥ ૧૨ ॥

અર્થ—બ્રહ્મા કહેછે જે પ્રથમ પ્રથવી પ્રદક્ષિણ કરી મારી
પાસે આવે તેને આ કન્યા હું આપીશ. ૧૨

ગૌતમોપિસમાકર્ણ્યપરિક્રાંતુંધરાતલં ॥

યયાવપ્યજિવેગેનકન્યાપાણિગ્રહેહયા ॥ ૧૩ ॥

અર્થ—ગૌતમ ૩૨શી પણ આ વાત સાંભળી કન્યા પસંદવા માટે
આતી વેગથી પ્રથવી પ્રદક્ષિણ કરવા ચાલ્યા.

ગછન્માર્ગેમાહાબુદ્ધિઃધેનુંપરમશોભર્તા ॥

પ્રસૂતિસમયેપશ્યદ્ધરાહર્ષાપુરોદિર્તા ॥ ૧૪ ॥

અર્થ—માહાબુદ્ધિવાન ગૌતમ ૩૨શી માર્ગમાં જતાં પૂર્વે કહેલી
પ્રથવી ૩૫ પ્રસૂતી કાળને વીશે ૫૨મ શ્રેષ્ઠ એરી આપને દીઠી. ૧૪

ધાત્રાસર્પસ્તપ્તેનદેવકાસેસ્તૌતસદા ॥

ગૌતમસર્પપરિક્રમ્યધરાતલં ॥ ૧૫ ॥

અર્થ—અહમ્મ પોતાના મુખથી વેદ શાસ્ત્રને પ્રમુતીમાં કહે
હું છે કે પ્રમુતીકાળમાં ગાય પ્રથવી ૩૫ છે. એવું જણા ગાયની
પ્રદક્ષિણ કરી. ૧૫

મહાળોતિકાગલપ્રોવાચમ્પતસ્તદા ॥

ધરામયાપરિક્રાંતાતવવાકયાજગત્પતે ॥ ૧૬ ॥

અર્થ—અહા પાસે જાતમ રશી આવી નમૃ થઈ છેલ્લા લાગ્યા
હે જગતપતી તમારા વચનથી પ્રથવી પ્રદક્ષિણ કરી હું ત-
મારી પાસે આગ્યો. ૧૬

દેહિકન્યાંબિધાનેનતવવાકયંરુતંભવેત્ ॥

પ્રદક્ષણિકતાધેનુઃપ્રસૂતિસમયેધરા ॥

ધરારૂપાસદૈવોક્તાભવદ્વિઃકવ્યનિશ્ચયે ॥ ૧૭ ॥

અર્થ—તમારૂં વચન સત્ય કરવા માટે આ કન્યા મને વીધીથી
આપી કે તમે શાસ્ત્રમાં કહેલું છે કે પ્રમુતી કાળમાં ગાય પ્રથવી ૩૫ છે. ૧૭

પરિક્રમતિયોધેનુંપ્રસૂતિસમયેનરઃ ॥

ધરાતેનપરિક્રાંતાસશૈલબનકાનના ॥ ૧૮ ॥

અર્થ—જે મનુશ પ્રમુતી કાળમાં ગાયની પ્રદક્ષિણ કરે તેણે
વનને પર્વતો સહીત પ્રથવી પ્રદક્ષિણ કરી એમ જાણવું. ૧૮

પ્રસૂતિસમયેધેનુંવક્રાંતાધરણીસમાં ॥

યોદદાતિનરઃપાત્રેતેનદત્તાવસુંધરા ॥ ૧૯ ॥

અર્થ—અહા મુખી ગાય સારા સંક્રમણ દીવસે પાત્ર બેઈ જે
દાન કરે તેણે આખી પ્રથવીનું દાન કર્યો બરોબર છે. ૧૯

વેદેપુરાર્ણસિદ્ધાંતેક્રતોયંનિશ્ચયઃપુરા ॥

તસ્માદ્દેહિમુતાંધાતસ્તવચેતસીરોચતે ॥ ૨૦ ॥

અર્થ—હે પીતામહ વેદ પુસ્તકને સીધાંતને વિશે આવો નિશ્ચય
છે માટે તમારી મશ્હુ હોય તો આ કન્યા મને આપો. ૨૦

મૌતમસ્યવચઃશ્રુતામ્મહાપ્રોવાચસત્તરં ॥

પ્રમાણમેતદ્વચનંધરાક્રાંતાલયાધ્રુવં ॥ ૨૧ ॥

અર્થ—જાતમનું વચન સાંભળી નેમથી અહા છેલ્લું. એ ત-
મારૂં બિલકું પ્રમાણ છે ને તમે જાણી પ્રથવી પ્રદક્ષિણ કરી. ૨૧

વેદાઃસત્તાઃહરેર્વાક્યંમમવાક્યંયદાભવેત્ ॥

તદાભવતુભૂપૃષ્ઠતૈવવપદપદ્ધતિઃ ॥ ૨૨ ॥

અર્થ—વેદ એ સત્ય હોયને હરીનું વાક્ય ત્યાં. માફ વચન
સત્ય હોય તે પ્રથવી ઉપર તમારા પગની પદ્ધતી થાય. ૨૨

મમૈવપાદયોઃપૂર્વાવિદ્યતેધરણીતલે ॥

પશ્યતિઃસર્વદેશેષુદ્રષ્ટંદિવ્યેનચક્ષુષા ॥ ૨૩ ॥

અર્થ—પ્રથમ આ પ્રપવીમાં મારા પગની પદ્ધતી દીવ્યજ્ઞાને
કરી સર્વ દેશમાં બેયલી છે. ૨૩

જલધારાક્રતાપૂર્વપરિક્રમણહેતુના ॥

સાપિસંદૃશ્યતેઘાતઃપાદયોઃપદ્ધતેસમં ॥ ૨૪ ॥

અર્થ—હેબ્રાહ્મણ પ્રથમ પ્રદક્ષિણા માટે જળધારા કરી તે પણ
પગની પદ્ધતી બરાબર જણાય છે. ૨૪

एतत्सुखाविधिर्ज्ञात्वास्वयંદિવ્યેનચક્ષુषા ॥

દદૌકન્યાંવિધાનેનગૌતમાયમહાત્મને ॥ ૨૫ ॥

અર્થ—એમ સાંભળતે બ્રહ્મા યોતાના દીવ્ય જ્ઞાનથી બેઈ મ-
હાત્મા ગૌતમને યોતાની કન્યા વીધીથી આપી. ૨૫

समागताःसुराःसर्वेपरिक्रम्यधरातलं ॥

દદશુગૌતમંસર્વેઘૃતપૂર્વમહિલ્યયા ॥ ૨૬ ॥

અર્થ—સર્વ દેવો પ્રથવી પ્રદક્ષિણા કરી બ્રહ્મા પાસે આંચા
ત્યારે અહુર્યાને પરણેલા ગૌતમકુશીને બેચા, ૨૬

देवराजःसमायातोपूर्वमेवयइच्छया ॥

તાંઘૃતાંદક્ષેવાલાંગૌતમેનમહાત્મના ॥ ૨૭ ॥

અર્થ—દેવના રાજા ઈંદ્ર પણ દેવ ઇચ્છાથી પ્રથમ આંચો તેણે
મહાત્મા ગૌતમે વરેલી બાળાને દીધી. ૨૭

शक्रःप्रोवाचद्रुहिणंपूर्वमस्मिन्समागतः ॥

પરિક્રમ્યધરાદેવીંગૌતમાયકિમર્પિયતા ॥ ૨૮ ॥

અર્થ—ઈંદ્ર બ્રહ્માને કહે છે હું પ્રથવી પ્રદક્ષિણા કરી પ્રથમ
આંચોને કન્યા ગૌતમને કયમ આપી. ૨૮

भुक्ताशक्रस्यवचनंब्रह्मप्रोवाचसत्वरं ॥

પરિક્રાંતાધરાદેવીંગૌતમેનમહાત્મના ॥ ૨૯ ॥

અર્થ—ઈંદ્રનું વચન સાંભળી બ્રહ્મા વેગથી કહેછે. મહાત્મા ગઉતમે પ્રથમ પ્રદક્ષિણા કરી. ૨૯

યદાદૃષ્ટાસ્તિસકલેધરાપીઠેસ્વચ્છુષા ॥

ગૌતમસ્યૈવપદયોઃપદ્ધતિઃસજલાયદા ॥ ૩૦ ॥

અર્થ—આ સઘળી પૃથ્વી ઉપર મારા જ્ઞાતથી ગૌતમનાં પગ-લાંમાં સજળ સહીત પદ્ધતી બેઠ એ કન્યા આવી. ૩૦

તદાત્વયાનવક્તવ્યંકથંદત્તામુલોચના ॥

પરિક્રાંતાધરાનેનત્તત્તઃપૂર્વશચિપતે ॥ ૩૧ ॥

અર્થ—આ રૂપાં નેત્રાળી કન્યા ગઉતમને ક્યમ આપી એવું બોલવું, કેમકે હું શયિના પતી તારાથી પ્રથમ આ ગઉતમે પૃથ્વી પ્રદક્ષિણા કરી છે. ૩૧

તસ્માદ્દત્તામયાવાલાગૌતમાયુમહાન્મનં ॥

શકઃપ્રોવાચવચનંમયાદૃષ્ટામહાત્મનઃ ॥

પદયોઃપદ્ધતિઃસમ્યક્સજલાકુસુમાન્વિતા ॥ ૩૨-૩૩ ॥

અર્થ—તે માટે મેં મહાત્મા ગૌતમને કન્યા આપી. ઈંદ્ર કહે છે મેં મહાત્મા ગૌતમનાં પગલાંમાં જળસહી પુષ્પયુક્ત પદ્ધતી બેઠ ૩૨-૩૩

સમ્યક્તંત્રયાઘાતવિચાર્યમનસાંતરે ॥

ગૌતમાયમુદાદત્તાલોકશ્રેષ્ઠાનિતાંવિની ॥ ૩૪ ॥

અર્થ—હું બ્રહ્મા તમે મનમાં વીચારી સાડું કર્યું જે સુંદર કટી પશ્ચાદ ભાગવાળી અને લોકમાં શ્રેષ્ઠ એવી આ કન્યા ગઉત-મને આપી. ૩૪

ઇત્યુક્તાપ્રયયૈનાંક્રંતુરાષાટકામસંયુતઃ ॥

ગૌતમોપિપ્રિયાંલબ્ધાસ્થાશ્રમંમુદિતોયયૌ ॥ ૩૫ ॥

અર્થ—એ રીતે કહી શત્રુના વેગને સહન કરનાર ઈંદ્ર કામ યુક્ત થઈ સ્વર્ગમાં ગયો. અને ગઉતમ રૂપિણ અહુલ્યાને પામાં હૃષી પોતાના ઘેર ગયા. ૩૫

સુરરાજોપિસંતપ્તોકાર્મેનાતિબલિયસા ॥

પર્યબૈવાંતરંનિસંસ્થિતશ્ચાશ્રમમંડલે ॥ ૩૬ ॥

અર્થ—અતી બળવાન કામદેવથી તાપ પામેલો દેવનો રાજા ઈંદ્ર રૂપિના આશ્રમમાં આવી નીત્યધરમાં જવાનો અવકાશ બોળેછે.

ગૌતમાદેવસંજાતાકન્યાકમલલોચના ॥

મૃતાનંદાદયઃપંચપુત્રાઃશ્રેષ્ઠાવભૂવહ ॥ ૩૭ ॥

અર્થ—ગડિતમ થકી કમળ સરખાં નેત્રવાળી એક કન્યા થઈ
અને નંદને આદી લઈ શ્રેષ્ઠ પાંચ પુત્રો પણ થયા. ૩૭

ગૌતમેનવિનાહિલ્યાંનાપચ્યત્પાકશાસનઃ ॥

ગૌતમોપિસદાહિલ્યાંનેત્રમુંચતિશંકિતઃ ॥ ૩૮ ॥

અર્થ—ગડિતમવના ક્ષણમાત્રપણ અહુલ્યાને એકલી ઈંદ્રે બેઠ
નાહી. ગડિતમ રૂપિપણ ઈંદ્રથી શંકા પામી ક્ષણમાત્ર પણ અહુલ્યાને
છુટી કરતા થા. ૩૮

પ્રાઢાંજનીસદાપાર્શ્વમાતુસ્તિષ્ઠતિશંકિતા ॥

પિત્રાસ્તિકથિતંપૂર્વદેવરાજવિચેષ્ટિતં ॥ ૩૯ ॥

અર્થ—મોટી એવી અંજની પણ પોતાની મા પાસે શંકીત
થઈ રહેછે. કેમકે પોતાના આપે દેવતા રાજા ઈંદ્રનું ચેષ્ટીત કહેલુંછે. ૩૯

एकस्मिन्दिवसिकामाद्राविनार्थेनમોहितः ॥

નામ્રચક્રસ્વરૂપેણાપ્યશંત્સીત્પશ્ચિમાંનિશાં ॥ ૪૦ ॥

કર્કટસ્યનમાકર્પ્યગૌતમોમુનિસત્તમઃ ॥

પ્રકુહ્યપયયૌસ્નાતુંભાગીરથ્યાસ્તપોવનં ॥ ૪૧ ॥

અર્થ—કે ઇક સમયથવાકાળ વડે માહુ પામેલો ઈંદ્ર કુકડાના
સ્વરૂપે કરી પાછલી રાતે બોલવા લાગ્યો. કુકડાને શબ્દ સાંભળી
મુનીશ્રેમાં ઉત્તમ એવા ગડિતમરૂપિ બગી ભાગીરથીમાં સ્નાન કર-
વા સારૂ ગયા. ૪૦-૪૧

સ્નાતુંગતેમુનૈસક્રઃસમાગચ્છન્મનેર્મ્મહં ॥

ગૌતમંપમાસ્છાયતપોદ્યોક્તિતવિગ્રહં ॥ ૪૨ ॥

અર્થ—ગડિત મુની ગંગાજીમાં નહાવા ગયા ત્યારે ઈંદ્ર ગડિત-
મનુ રૂપે લઈ મુનીના આશ્રમમાં પેઠા. ૪૨

સમાગતંમુનિદ્વષ્ટવાપ્રોવાચોતિમુદાન્વિતા ॥

કથમેવાગતંશિષ્યમસ્ત્રાત્વૈવમહામુને ॥ ૪૩ ॥

અર્થ—પાછા આવેલા મુનીને બેઈ હુર્ષ થુકત એવાં અહુલ્યા
કેહેછે. હે માહુમુની તારા વચ્ચે કિંતવણથી કમમ આગ્યા. ૪૩

શક્રઃપ્રોવાચસુખમેમાર્મેસંગહતામમા ॥

નિશ્વનંપ્રકુર્વાણસ્ત્રાપ્તચુડોબલોકિતઃ ॥

તદામમાપિસંજાનાત્વસંગાયમામિનિ ॥ ૪૪ ॥

અર્થ—ઈંદ્ર કેહે છે હે મોઝા ભાર્યબાળી શ્રી મુર્મીમાં આવતાં

મેં વીપય કરતો કૂંકડાને દીધો, ત્યારે મને પણ તારા સંગને અરથે પ્રીતી થઈ. ૪૪

મૈથુનંદેહિસુભગેમૈથુનાર્થસવાગતઃ ॥

શ્રુતાહિલ્યાતદોવાચપાશ્ચાતેરજનિભવે ॥

બ્રહ્મયોમુદ્ધુર્તોભવતાંમૈથુનાયત્રિગહિતઃ ॥ ૪૫ ॥

અર્થ- હે રૂડા ભાગ્યવાળી સ્ત્રી હું મૈથુનને અરથે આલોહું માટે મને આપ એમ સાંભળી આહુલ્યા કેહે છે પાછલી રાતે આ બ્રહ્મા મુદુરતછે ને એ મુદુરતમાં તમે વીપય નીંદીત કરેલો છે. ૪૫

ઈંદ્રઃપ્રોવાચરજનીવર્ત્તેવહ્ન્યાશુભે ॥

તસ્માન્નિધુવનંદેહિકામાત્તાથશુચિસ્મિતે ॥ ૪૬ ॥

અર્થ- હે શ્રેષ્ઠ સ્ત્રી હવ્નુ ધણી રાત છે. માટે હે પવાન હું- સ્યવાળી સ્ત્રી મને કામથી પીડાયલાને વીપય આપ. ૪૬

યદ્યેવંતર્હિતેભાર્યામુંક્ષ્વસ્વામિન્યમ્ ॥

ઇત્યુક્તોભોકુમારેભેતામહિલ્યાંમનસિન્તાં ॥ ૪૭ ॥

અર્થ- આહુલ્યા કેહે છે બે એમ હોવાતા હું તમારી સ્ત્રી હું થયા સુખ મને ભાગતા. એમ કેહેવાથી મનસ્વી આહુલ્યાને આ- રંભ કર્યો. ૪૭

મુજ્યમાનાતુસાજ્ઞાતાવલિષ્ટંમુનિમંચિમં ॥

કોસિદુષ્ટપરક્ષેત્રપ્રવૃત્તોસિપ્રિયાક્રતે ॥ ૪૮ ॥

અર્થ- વીશય કરતાં ઘણો બળવાન અને મુની અગ્રણ્ય વૈષ લીધેલો બાણી કેહેછે કે હું દુષ્ટ કોણછું ને પારકા ક્ષેત્રમાં સ્ત્રી અર્થે કયમ આંચો છું. ૪૮

સસંકથયુનોચેત્ત્વાંશપ્સામ્યચદુરાશયં ॥

શ્રુતાપ્યાહિલ્યાવચનંશક્રઃપ્રોવાચસત્વરં ॥ ૪૯ ॥

અર્થ- સત્ય કેહે નહીંતો દુષ્ટ મનવાળા તને હું સાપ દેઈશ. આહુલ્યાનું વચન સાંભળી ઈંદ્ર ઉતાવળથી કેહેછે. ૪૯

દેવરાજોસ્મિસુભગેત્વદર્થધરણીતલં ॥

પરિક્રાંતોસ્મિલવ્યર્થસત્યંકર્ત્તુચિન્નિષ્ઠયં ॥ ૫૦ ॥

અર્થ- હે રૂડા ભાગવાળી સ્ત્રી હું દેવતાઓના રાજા ઈંદ્ર છું. અને તારે અરથે આ પૃથ્વી પ્રદક્ષિણા મેં કરી. ૫૦

તત્ત્વત્સમાસ્તિસર્લ્લોકેનપાતાલેનધરાતલે ॥

તસ્માત્ત્વદર્થમાયાતોમાંક્ષમસ્વસુમધ્યમે ॥ ૫૧ ॥

અર્થ— તારી બરોબર કાઢપણ સ્ત્રી સ્વર્ગ, પાતાળ અને પૃ-
થ્વીમાં પણ નથી. તેમણે તારે અર્થે આવેલો છું માટે રૂડા મધ્ય
ભાગવાળી સ્ત્રી મને ક્ષમા કર. ૫૧

ઉદ્દાહિતાયદાસુભ્રુછલનેવસુમધ્યમા ॥

તદાપ્રભૃતિમેકામોદહસેવહિમાનસં ॥ ૫૨ ॥

અર્થ— હે રૂડી ભૃગુટીવાળી સ્ત્રી છળે કરી તારા પીતાએ જ્યારે
ગડિતમને આપી ત્યારે કામ મારા મનને બાળે છે. ૫૨

અઘ્યાસૌગમિતઃશાંતિત્વત્સંગેનશુચિસ્મિતે ॥

તૈલોકયાધિપતિસ્તદ્યસંજાતોવરવણિની ॥ ૫૩ ॥

અર્થ— હે પવીત્ર હાસ્યવાળી સ્ત્રી જે વગ્ને વરનારી આજ
તારા સંગે કરી કામ શાંતી થયો ને ત્રણ લોકનો રાજાપણ આજ
હું થયો. ૫૩

તસ્માત્ક્ષમસ્વસુભગેમમપૂર્ણામનોરથાઃ ॥

તત્સમાનાપરાકાચિદ્વિદ્યતેહિનિતંબિની ॥ ૫૪ ॥

અર્થ— હે રૂડા ભાગ્યવાળી મારો અપરાધ ક્ષમા કર ને આજ
મારા મનોરથ પરીપૂર્ણ થયા. કારણ તારા બરોબર સુંદરી કહી
પશ્ચાદ્ ભાગવાળી કાઢપણ સ્ત્રી છે નહી. ૫૪

જ્ઞાત્વાશક્તંનદાપ્રોચેદેવરાજરતિંશુભાં ॥

શીઘ્રંભુક્ત્તાવૃજવિભોજ્ઞાત્વાશપ્સતિમેપતિઃ ॥ ૫૫ ॥

અર્થ— ઇન્દ્રને જાણખી અહુદ્યા કહેછે હે દેવના રાજા હે
સમર્થ આ શ્રેષ્ઠ વીષયને ભોગવ. જલદીથી જાઓ નહીંતો મારા
સ્વામી જાણશેતા તમને શ્રાપ દેશે. ૫૫

इतिश्रुत्वावाक्यंसुरपतिमनोતીવ્રमुदितं ॥

भयंस्त्वत्ताभव्यामुनिवरप्रियांभोगमकरोत् ॥

द्वयोःप्रीतिर्जज्ञેरतिरससुखंचानुभवितुंसुराधीशस्तुष्टः

परिरमणिरंगेनसुभृशं ॥ ૫૬ ॥

અર્થ—એ રીતે અહુદ્યાનું વચન સાંભળી દેવના રાજા ઇન્દ્રનું
મન ધ્રુવું હૃદય પામ્યુંને બલ્ય ઝોડી દઈ મુનીઓમાં શ્રેષ્ઠ એવા ગડિ-
તમની સ્ત્રી સાથે ભોગ કરવા લાગ્યો. ને અન્ન-એ અન્ય પ્રીતી થઈ.
અને રતી રસના સુખને ભોગવી અહુદ્યાના અંગ સંગે કરી બહો પ્ર-
સન્ન થઈ વીષય સુખ ભોગવ્યું.

इतिश्रीवायुपुराणेमारुतोत्पत्तोदशमोऽध्यायः ॥१०॥

છતી શ્રી વાયુ પુરાણે ગુર્જર ભાષામાં દસમો અધ્યાય, ૫૬

અધ્યાય ૧૧. મો.

સૂતરવાચ—તામ્રચુડધર્મિશ્રુત્તાગૌતમોગાત્જલાધિકાં ॥

યોજનાર્ધ્યસુરનદિસ્તાતુંપ્રીતિપુરઃસરં ॥ ૧ ॥

સૂત કહેછે કુકડાને શબ્દ સાંભળી અડધા યોજનને છેટે ધણાજ જાવાળી ગંગાજમાં નહાવા માટે પ્રીતીથી ગયા. ૧

•તત્રગત્વાયદાયક્યસ્સુપ્તામેવત્રિલોકાં ॥

ચિંતયન્મનસાર્કિંચિત્કિમદ્યાપિનબુદ્ધતે ॥

નૂનંરાત્રિઃપૃથુતરાભવિષ્યતિન્સંશયઃ ॥ ૨ ॥

અર્થ—ત્યાં જઈ ત્રણ લોકમાં રહેનારી ગંગાને સૂતેલી જોઈ મન સાથે વીચાર કર્યો કે હજી કયમ જાગતી નથી. હજી ઘણી રાત છે એમાં સંદેહ નહીં. ૨

•ભ્રમાયભ્રમેણોક્તંવાતામ્રચૂડેનશક્ષિતં ॥

રાત્રૌસ્તાનંપ્રશંસંતિનૈવશાસ્ત્રવિદોજનાઃ ॥ ૩ ॥

અર્થ—કુકડો બોલ્યો તે મને ભ્રમ કરવા સાડ નથા એને મોહી થયો. રાત્રીને વીશે સ્નાન કરવું વીદ્યવન પુરૂષો વખાણતા નથી. ૩

વિચાર્યૈવંસ્વભવનમગમન્મુનિસત્તમઃ ॥

પુનરૌતિનકસ્માત્સસ્તામ્રચુડોવિમોહિતઃ ॥ ૪ ॥

અર્થ—મુનીઓમાં શ્રેષ્ઠ ગઉનમૂર્તી એમ વીચારી યાતાના ઘરમાં આઠ્યા ને કહેછે કે આ મોહીત થએલો કુકડો દૂરીથી કયમ બોલતા નથી. ૪

•સમાગતંમુનિદૃષ્ટ્વાકૌશિકોતિભયાકુલઃ ॥

મૂલવકારિવપુંધૃત્તાનિશ્ચક્રામમુનેઘૃહાત્ ॥ ૫ ॥

અર્થ—આવેલા મુનીને જોઈ ભયાતુર થએલો ઇંદ્ર બિલાડી સરખું શરીર કરી મુનીના ઘરમાંથી બહાર નીકળ્યો. ૫

દૃષ્ટ્વોતુંકન્યકાંપૃછત્કથમોતુમમાશ્રમે ॥

સમાગછાદિપર્યંસાસ્તવપુત્રિદુરાશયઃ ॥ ૬ ॥

અર્થ—બિલાડાને જોઈ અજાણીને કહેછે કે મારા ઘરમાં બિલાડું ક્યાંથી. હું પુત્રી તારા દેખતાં દુષ્ટ હયવાળો આ કાણ આઠ્યો. ૬

•શ્રુતાપિતુર્વચસ્તથ્યમંજનીભયવિદ્વલા ॥

પ્રોવાચનોહિમાર્જારોવિચતેકોપિદેવતા ॥ ૭ ॥

અર્થ- સત્ય એવું બાપનું વચન સાંભળી ભયથી વીહવાળ થએલી અંજની કહેછે એ ખીલાડો નહોત્ય કાઈક દેવતા છે. ૭

શ્રુતાંજનીવચસ્તથ્યંચિતયન્ગૌતમસ્તદા ॥

જ્ઞાતાગનંતુરાસાહમશપત્કામમોહિતં ॥ ૮ ॥

અર્થ- સત્ય એવું અંજનીનું વચન સાંભળી ગડિતમને વીચાર કરતાં મલમ પડ્યું કે કામથી મોહીત થએલા છંદ્રને બેઈ સાપ દીધો. ૮

યસ્માત્મુરાણામધીપોભૂત્વાકર્મવિગઢિતં ॥

તસ્માત્પતેતાંવૃષ્ણાંતવવાસવભૂતલે ॥ ૯ ॥

અર્થ- હે છંદ્ર તું દેવતા રાજા થઈ નીંદીત કર્મ કર્યું માટે તારા વૃષ્ણ પ્રથવીમાં પડો. ૯

ઉક્તમાતેતવૃષ્ણાંપતિર્તાંધરજીતલે ॥

ત્રીડિતોવાસવઃકિંચિદગમત્ત્વંધમાદને ॥ ૧૦ ॥

અર્થ- કહેતા માત્રમાંજ વૃષ્ણ પ્રથવીમાં પડ્યા. હવે કાઈક લજ પામેલો છંદ્ર ગંધમાદન પર્વતપર ગયો. ૧૦

ગૌતમઃસ્ત્રાંપ્રિયાંપ્રાહકસ્તેપાર્શ્વમુપાગતઃ ॥

મુક્તસ્તયાદુરાચારોવંચયિત્વાધૃશંહિમાં ॥ ૧૧ ॥

અર્થ- ગડિતમરૂંથી પાતાની સ્ત્રીને કહેછે તારીપાસે કોણુ આ-
વ્યો હતો. ને મને બેતરી તે દુરાચારી કાની સાથે સભોગ કર્યો. ૧૧

શ્રુતાતિવિસ્મિતાંકિંચિત્પ્રોવાચાતિવિચક્ષણા ॥

તમેવાચમયામુક્તોનાન્યઃકશ્ચનમાનવઃ ॥ ૧૨ ॥

અર્થ- આધુ વચન સાંભળી વાસ્તવ પામેલો અને ઘણો વી-
ચક્ષણ આહુદયા કહેછે તમારા સાથેજ મેં ભોગ કર્યો. બીજો કાઈ
આહુ આવ્યો નથી. ૧૨

તમેવસર્વજાનાસિનાન્યવત્જ્ઞાનદુર્બલઃ ॥

તયાહંયાચિતાનાથમૈથુનાયપતિવ્રતા ॥ ૧૩ ॥

અર્થ- તમે સધળું જાણોછો. બીજાની માફક જ્ઞાન દુર્બળ નથી
પતિવ્રતા એવી મને તમે મૈથુન માટે કહ્યું. ૧૩

નોતરંકથિતુંશક્તાતવરુપવિમોહિતા ॥

સકામંયાહિમર્ત્તારંનિવેધયતિદુહદા ॥ ૧૪ ॥

અર્થ—તમારા ૩૫થી મોઢ પામેલી હું ઉત્તર આપવા સમર્થ નથી કારણકે કામના ઇચ્છાવાળા સ્વામીને જે સ્ત્રી ના કહે તે કુળ જાણી. ૧૪

વ્યાલીભવતિસાદુષ્ટાભવતઃસંશ્રુતંમયા ॥

તથાપિકથિતંબ્રહ્મનબ્રાહ્મ્યમુહર્તેહિવર્તે ॥ ૧૫ ॥

અર્થ—પોતાના સ્વામીને કહેનારી તે સ્ત્રી સર્વથી થાયછે એવું તમારાથી એ સાંભળ્યું છે. તોપણ મેં કહ્યું છે સ્વામી આ બ્રહ્મ મુદુરત છે. ૧૫

લયોક્તંવર્તેરાત્રિસ્તદાત્માહિસમર્પિતઃ ॥

કામશ્વાષ્ટમુણઃપુંખ્યોનારીણાંવર્તેધ્રુવં ॥ ૧૬ ॥

અર્થ—ત્યારે તમે કહ્યું કે હજી રાત્રી છે ત્યારે મારો આત્મા મેં તમને અર્પણ કર્યો સ્ત્રીને પુરૂષ કરતાં આઠ ઘણો કામ રહેછે. ૧૬
યદાયાચાતભર્ત્તાસ્ત્વાંભાર્યાંભોક્તુંમમુદ્યતઃ ॥

નેતિભાપતિરુચ્યર્થપ્રસન્નાતિવચેતસા ॥ ૧૭ ॥

અર્થ—જ્યારે પોતાના સ્વામી સ્ત્રીને ભાગવવા બોલાવે ત્યારે પ્રસન્ન થીતથીના નહીં કહેવું. ૧૭

લયામક્તાસ્મિવિપ્રર્પેધન્યાહંભક્તિવત્સલા ॥

મર્ત્તઃસંગાત્પરંસામ્યંનાન્યંકિંચિત્તુયોપિતાં ॥ ૧૮ ॥

અર્થ—હું બ્રહ્મણમાં શ્રેષ્ઠ સ્વામી તમને ઘણી વહાલા એવી મને તમેજ ભાગવી છે સ્ત્રીઓને સ્વામીના સંગથી કંઈપણ વધારે સુખ નથી. ૧૮

નમૂષણેસ્તથામશ્યૈભોગૈર્નાવિધૈશુભૈઃ ॥

યથાતુષ્યતિમર્ત્તરંભુક્ત્વાતિવપતિવ્રતા ॥ ૧૯ ॥

અર્થ—પતિવ્રતા સ્ત્રી જે પ્રમાણે પોતાના સ્વામી સાથે ભોગ કરી સુખ પામેછે તેમ ધરેણાં, આવના પદાર્થો વીગરેથી પ્રસન્ન થતી નથી. ૧૯

જ્ઞાત્વાસંમિયાવાક્યંમુનિઃપ્રોવાચસીસ્મિતં ॥

નાહંજારઃસમાયાતોમમરુપેણશોભને ॥ ૨૦ ॥

અર્થ—સ્ત્રીનું કહેવું સત્યજાણી હાસ્ય સાથે ગડિતમમુની કહે છે હું રૂડી સ્ત્રી હું તારી પાસે આઠથી નથી માફ રૂપ લઈ જાર પુરૂષ આઠથી. ૨૦

સકથનલયાજ્ઞાતોપુત્ર્યાજ્ઞાતઃકથંહિસઃ ॥

ઈત્યુક્તાસાયુનઃપ્રોચ્છણુસ્વામિનમમોદિતં ॥ ૨૧ ॥

અર્થ- તે જાણને પુત્રીએ આલખ્યો છતાં તે ક્યમ ન આજ-
ખ્યો એમ કહ્યું તો ફરીથી કહે છે હે સ્વામી માફ કેહેવું સાંભળો. ૨૧

સકામમેક્ષ્યમત્તારિસકામાસ્યાત્મુલોચના ॥

વિચારયતિનોર્કિંચિદ્રતિરાગવિમોહિતા ॥ ૨૨ ॥

અર્થ- કામ સહીત સ્વામીને જોઈ મુલોચનાપણ સકામા થાય
અને ૨ની રાગથી મોહ પામેલી કંઈપણ વીચાર ન કરે. ૨૨

વિચારાદેવજાનંતિબ્રહ્માદ્યાઃસેશ્વરાઃસુરાઃ ॥

તસ્માદ્વિચારિતંનૈવમયાર્કિંચિન્મહામુને ॥ ૨૩ ॥

અહાને આદી લઈ મોટા દેવો વાચારથી જાણેછે માટે હે માહા
મુની મેં કંઈ વીચાર્યું નથી. ૨૩

તસ્માત્ક્ષમસ્વભોબ્રહ્મનસદારક્ષ્યાહિયોષિતઃ ॥

અજ્ઞાનાદ્યકૃતંપાપંસોદુમહેસિસાંપ્રતં ॥ ૨૪ ॥

અર્થ- હે અહન મારા અપરાધને ક્ષમા કરો. સ્ત્રીઓતો સદા
રક્ષણ કરવા યોગ્યજે અજ્ઞાનથી કરેલું પાપ તમે સહન કરવા યોગ્યછો. ૨૪

પ્રાયશ્ચિતંવ્રતંવાપિદેહિજારસમુદ્ભવં ॥

ત્વયેદિતંકરિણ્યામિયદુક્તંબ્રહ્મવાદિના ॥ ૨૫ ॥

અર્થ-જનરથી થએલું પ્રાયશ્ચિત વ્રત મને કહો. અહ વેત્તા
એવા તમારા કેહેવાથી હું તે વ્રત કરીશ. ૨૫

एतच्छ्रुत्वामુनिस्तथ્યસ્નાતુભાગીરથીયયૌ ॥

નાપરાધોસ્તિભાર્યાયામમરૂપવિમોહિતા ॥ ૨૬ ॥

અર્થ- એવું સત્ય વચન સાંભળી મુની ભાગીરથી ગંગામાં
નહાવા સાફ ગયા. મારા રૂપથી મોહ પામેલી સ્ત્રીના કંઈપણ અ-
પરાધ નથી. ૨૬

જુગુપ્સિતંક્રતવતીનાપરાધોર્કિંતુના ॥

અપરાધીમયાસપ્તોવૃષણાભ્યાંવિયોગતઃ ॥ ૨૭ ॥

અર્થ- નીંદીત કર્મ કર્યું પેણ એનો કંઈ અપરાધ નથી. અપ-
રાધી ઈંદ્રને મોટા શાપ આપવાથી વ્રષણ વગરના થયો. ૨૭

इसेवमनसाध्यात्तागतःस्नातुंसुरાપર્ગા ॥

સક્તાકોપંપ્રિયામૃતંબ્રાહ્મણઃકોમલાંતરઃ ॥ ૨૮ ॥

અર્થ- આ પ્રમાણે મન સાથે વીચારી પ્રીયા થકી ઊત્પન્ન થ-
એલા ક્રોધને છોડી ગંગામાં સ્નાન કરવા ગયા, કેમકે બાહ્યજનું
હૃદય બહુ કામળ હોય છે. ૨૮

ગતેસ્નાતુંગંગાંમુનિવરવરેકોપસીહતાસુતાંપ્રોત્તદુષ્ટેકિમિદમધુ-
નાતેવ્યવસિતં ॥ સુતાંમાતારક્ષેત્તજનનીમપિપુત્રિપ્રથુતરાત્તયાહંત્રૈ
લોક્યેકુલયુગલમધ્યેકલુચિતા ॥ ૨૯ ॥

અર્થ- મુનીઓમાં શ્રેષ્ઠ એવા ગર્હિતમ ગંગામાં નહાવા સાઝ
ગયા ત્યારે કોપ યુક્ત એવી અહુદ્યા પોતાની પુત્રીને કહેછે. હે
કુષ્ટ તારો શી વીચાર છે. પુત્રીનું મા રક્ષણ કરે અને મોટી દીકરી
માનું રક્ષણ કરે. ૨૯

લયાનૈવોક્તંસ્થાન્મુનિવરપુરઃ પાપિણીયદાતદાનોવૈવિંઘ્યાત્તદિ-
વિભુવિનરોનાગનીકરઃ ॥ મદીયંયત્પાપંત્રિભુવનજનેષ્વેવવિદિતં
સુરાધિશેષેષેમુનિવરવરેણૈવદુહદે ॥ ૩૦ ॥

અર્થ- હે પાપણી તે જે મુનીના મોઢા આગળ આ વાત ન
કહી હોતતો સ્વર્ગને મૃત્યુ લોકમાં કાઈપણ જાણત નહીં. હે કુષ્ટ
હૃદયવાળી મુનીએ ઇંદ્રને શાપ દીધો તેથી જે માફ પાપ ત્રણ લોકમાં
વીદીત થયું. ૩૦

इति श्रीवायुपुराणेमारुतोत्पत्तावेकादशोऽध्यायः ॥ ૧૧ ॥ -
છતી વાયુ પુરાણે ગુર્જર ભાષામાં ૧૧ અધ્યાય

અધ્યાય ૧૨ મો.

સૂતરવાચ—માતુર્વચનમાકર્ણ્યપ્રત્યુવાચાંજનીતદા ॥

નાપરાધોસ્તિમેમાતઃપ્રષ્ટેપ્રોક્તંયથાતથા ॥ ૧ ॥

અર્થ- સૂત કહેછે, માનું વચન સાંભળી અંજની સામુ કહેવા
લાગી હે મા મારા અપરાધ નથી. અને પુછવાથી મેં જેમ હું તેમ
કહ્યું. ૧

પ્રષ્ટાસંતુયામ્રુતેસાવ્યાલીદ્વિમુક્તીભવેત્ ॥

તસ્માદુક્તંમયાસંતંકિંમાંગર્હસિદુહદે • ॥ ૨ ॥

અર્થ- હે કુષ્ટ રહ્યવાળી મા પુછવાથી જે જીવું કહે તે બે મો-
ઢાવાળી શાપણ થાય, માટે મેં સાચું કહ્યું છે તો તું કેમ નીંદેછે. ૨

લયાજ્ઞાતોસુરાધિશોનકથંહિતિરસ્કૃતઃ ॥

લદાજ્ઞયાદ્દંભુક્ત્તાત્મામેવદુહદેચિરં ॥ ૩ ॥

અર્થ- હે કુષ્ટ તે ઇંદ્રને ઝાળખે. છતાં કયમ તીરસ્કાર ન
કર્યો. તારી આજ્ઞાથી તારી સાથે એણે ભોગ કર્યો. ૩

કથંગર્હસિમાંમાતઃકોપરાધોમયાક્રતઃ ॥

લયાનશક્તોદેવેદ્રઃકર્મકૃત્તાવિગર્હિતા ॥ ૪ ॥

અર્થ— હે મા મને કેમ નીંદેછે, માશ શા અપરાધ છે. નીંદાત એથી તે ઇન્દ્રને કયમ શાપ ન દીધો. ૪

માર્નિદસિનતેયોર્ગ્યકૃલેજાતાસિકૃત્સિતે ॥

કૃત્તાકર્મનતેશ્રેયોભવિષ્યતિનસંશયઃ ॥ ૫ ॥

અર્થ— મને નીંદે છે એ તને ચોગ્ય નથી. તું નહારા કુળમાં ઉત્પન્ન થયેલી છું, આ કશી તારૂં શ્રેષ્ઠ નહીં થાય એમાં શંકા નથી. ૫

શ્રુત્તાંજન્યાવચઃશ્રદ્ધાપ્રોવાચારુણલોચના ॥

સ્ત્રીચરિત્રંનજાનાસિતસ્માત્સવાનરીભવ ॥ ૬ ॥

અર્થ— અંજનીનું વચન સાંભળી ક્રોધ પામેલીને લાલ નેત્રવાળી અહુટ્યા કહે છે. તું સ્ત્રી ચરીત્ર જાણતી નથી માટે વાનરી થા, હે મૂર્ખ તું મોટા નાના પાણું જાણતી નથી. ૬

શક્તમાત્રાંનિજરૂપંસક્તાભૂદ્વાનરાક્રતિઃ ॥

પિતુઃપાર્શ્વમુપાગમ્યસ્વવૃતાંતંનિવેદયત્ ॥ ૭ ॥

અર્થ— શાપ દેતા માત્રમાં જ યોતાની આકૃતી છોડી વાનરી થઈ યોતાના પાપ પાસે આવી સર્વ વાત કહી. ૭

મૌત્રાંશક્ત્તાસ્મિભોતાતઃકગછામ્યાદિશસ્ત્રમાં ॥

લત્પુત્રિવાનરીભૂત્તાકથંસ્થાસ્વામિભૂતલે ॥ ૮ ॥

અર્થ— હે પીતા માએ મને શાપ દીધો હવે હું ક્યાં જઈ મને આજ્ઞા કરો તમારી પુત્રી હું વાનરી થઈ આ પ્રથવીમાં કયમ રહીશ. ૮

સ્થાનંદર્શાયમેતાતઃકરિષ્યામિમહત્તરં ॥

તપઃસર્વસ્યલોકસ્વશ્રેયસ્કામાહિતૈર્ષિણી ॥ ૯ ॥

અર્થ— હે પીતા સરવ લોકના હીતને ઇચ્છનારી ને કહ્યાણી ઇચ્છાવાળી હું તપ કરું એવું મોટું સ્થાન મને દેખાડો. ૯

પિતાપ્રસન્નૈઃપ્રદદૌવરંતસ્યૈમહત્તરમ્ ॥

વાતાત્તવસુતઃશ્રીમાનરુદ્રાંશઃસંભવીષ્યતિ ॥ ૧૦ ॥

અર્થ— પ્રસન્ન થયેલા ગુણને તેને મોટું વરદાન આપ્યું કે હે પુત્રી જણી શાભાવાળા વાયુ થકી મહાદેવના અંશવાળો તારે પૂત્ર થશે. ૧૦

તેનત્સર્વલોકેષુપુત્રેણચ્યાતિમેષ્યસિ ॥

રામમન્તઃસમેધાવીદેવકાર્યાથસાધકઃ ॥ ૧૧ ॥

અર્થ— તે પુત્રવડે તારી સર્વે લોકમાં કાર્તી થશે અને એ તારા પુત્ર રામનો ભક્ત થશે પુત્રીવાન દેવનાં કામ કરનારો થશે. ૧૧

મહાબલોમહાવીર્યોદેવદાનવદપ્યહા ॥

રાવણસ્યવધાર્યાયવિષ્ણુર્માનવરૂપધૃક્ ॥ ૧૨ ॥

અર્થ— મહા બળવાન મહા પરાક્રમી દેવ દાનવના ગર્વને હરનાર થશે, રાવણના વધને અરથે વીરુનું મનુષ્ય રૂપ ધારણ કરશે. ૧૨

ભવિષ્યતિરઘોર્વશેરામનામન્નાતિવિશ્રુતઃ ॥

દર્શનાત્તસ્યતેમુક્તિર્ભવિષ્યતિસુલોચને ॥ ૧૩ ॥

અર્થ— એ રઘુરાજના વંશમાં રામનામથી વીખ્યાત થશે. અને તેના દર્શનથી હે પુત્રી તારી મુક્તી થશે. ૧૩

ઇતોગછમયોદિષ્ટંવાયઢાચ્યમંમહત્પુરં ॥

તત્રાસ્તિવિપુલાવાપિવાઢવાદિસન્નિર્મિતા ॥ ૧૪ ॥

અર્થ— અહીંથી મારી આજ્ઞાપડે વાયડનામના મોટા શહેરમાં જા, ત્યાં મોટી વીરાળ વાડવાદીત્યની કરેલી વાવ છે, ૧૪

વાઢવાદિસતનયાવાયઢાચ્યાદ્વિજાતયઃ ॥

તત્રતિષ્ઠંતિવિદ્વાંસોવાયઢાચ્યાવણિગાણાઃ ॥ ૧૫ ॥

અર્થ— વાડવાદીત્યના પુત્રો ધણા વીરવન વાયડા પ્રાણીઓ તે ત્યાં વસેછે અને વાયડા વૃણીક લોકોપણ ત્યાં વસે છે, ૧૫

તવસેવાંકરિષ્યંતિતપસ્યાઃપરમંતપઃ ॥

તત્રગછસ્રરિષ્ટેષ્ટાબાણગંગેતિવિશ્રુતા ॥ ૧૬ ॥

અર્થ— પરમ તપને કરનારી તારી સેવા તે કરશે માટે ત્યાં જા, અને નદીઓમાં શ્રેષ્ઠ એવી બાણગંગા ત્યાં છે. ૧૬

તત્તોયેસતતંસ્નાત્વાફલાહારાતપઃકુરુ ॥

શીઘ્રંતેતપસઃસિદ્ધિર્ભવિષ્યતિનસંશયઃ ॥ ૧૭ ॥

અર્થ— તે બાણગંગામાં સ્નાન કરી ફળાહાર કરી તપ કર; તત્કાળ ત્યાં તપની સીધો છે એમાં સંદેહ નહીં. ૧૭

ઇત્યુક્તાપિતરંનત્વાગતાસામરુધન્વયોઃ ॥

સંધૌવાણનદિતીરેવાયઢાચ્યમંમહત્પુરં ॥ ૧૮ ॥

અર્થ—એ પ્રમાણે કહેલી અંજની વ્યાપને પગે લાગી મરૂધન્ય
દેશના સાંધાપર વ્યાણ નદીને તીરે વાયડપુરમાં ગઈ. ૧૮

તત્રગત્વાતપસ્તેવેફલમૂલજલાશના ॥

વાનરીરૂપસંછિન્નાગૌતમસ્યસુતાપરા ॥ ૧૯ ॥

અર્થ—ત્યાં જઈ ફળ મૂળને જળનું પ્રાસન કરી વાનરીરૂપે ગ
ઉત્તમની શ્રેષ્ઠ પુત્રી ત્યાં રહી. ૧૯

સૂતરવાચ—ગૌતમોપિતદારુષ્ટઃકાંતાપાર્શ્વમુપાગમત્ ॥

કથંશસ્તાહિતનયામદગ્રેસસખાપિણિ ॥ ૨૦ ॥

અર્થ—સૂત કહેછે ધણા ક્રોધ પામેલા ગૌતમ સ્ત્રી પાસે આવી
કહે છે મારી આગળ સત્ય બોલનાર સ્ત્રીને તે ક્યમ શ્રાપ દીધો. ૨૦

યસ્માલ્પ્તાહિતનયાત્વયાદુષ્ટેનચેતસા ॥

તસ્માત્ત્વંભવદુર્મધેશિલારૂપાનિતંત્રિની ॥ ૨૧ ॥

અર્થ—હું સ્ત્રી દુષ્ટ રદ્યવાળી તે પુત્રીને શ્રાપ દીધો માટે તું
હે દુષ્ટ પુત્રીવાળી પથરા ૩૫ થઈને ૫૩. ૨૧

યદાદાશરથીરામોકૌશિકેનાભિયાચિતઃ ॥

હત્વાસુબાહુસમરેહ્યાગમિષ્યતેતિકં ॥ ૨૨ ॥

અર્થ—જ્યારે દસરથના પુત્ર રામચંદ્ર ને વીશ્વામિત્ર માગવા
આવશે ત્યારે સુબાહુ નામે રાક્ષસને મારી તારી પાસે આવશે, ૨૨

તત્પાદરજસાસ્પૃષ્ટાપુનસ્ત્વંપ્રમદોત્તમા ॥

ભવિષ્યસિદુરાચારેમમાંતિકમુપેષ્યસિ ॥ ૨૩ ॥

અર્થ—રામચંદ્રના ચરણાર્પિતની રજ જ્યારે તને અડકશે
ત્યારે હું દુરાચારી તું ઉત્તમ સ્ત્રી થઈ મારી પાસે આવીશ. ૨૩

ઇત્યુક્તાસાશિલારૂપાનઘૃષ્ટેષ્ટાવભૂવહ ॥

ગૌતમોપિમૃદ્ધંલક્ષ્મ્યાનિર્ગતોગંધમાદનં ॥ ૨૪ ॥

અર્થ—એમ કહેવા માત્રમાંજ ચેષ્ટા રહીત પાપાણ ૩૫ થઈ
પડી. ગઉતમ પણ થોતાનું ઘર છોડી ગંધમાદન પર્વતમાં ગયા. ૨૪

તત્રગત્વાતપસ્તેપેપરમેણસમાધિના ॥

પંચનંદાદયઃપુત્રાઃવિદેહનગરંયયુઃ ॥ ૨૫ ॥

અર્થ—ત્યાં જઈ પરમ સમાધીએ કરી તપ કરવા લાગ્યા. તંદા-
દી પાંચ ગૌતમના પુત્રો વીદેહ રાજાના શહેરમાં ગયા. ૨૫

સુતામાતૃર્વિવાદેનગૃહનંદ્રમહામુનેઃ ॥

ગૌતમસ્યનતસ્માદ્વિવાદંકુર્યાત્કથંચન ॥ ૨૬ ॥

અર્થ- મા દીકરીના વીવાદે કરી મહામુની ગડિતમનું ઘર નાશ પામ્યુ, માટે ડાઘએ ક્યારેપણ વીવાદ કરવો નહીં. ૨૬

સુતાપ્રૌઢાયદાગેહેમાતુરેવહિતૈષિણી ॥

•તસ્યાઃસમંનવિવદેદ્યામાતાગુણગર્ભિણી ॥ ૨૭ ॥

અર્થ- જ્યારે ઘરમાં માને હીત ઇચ્છનારી મોટી દીકરી હોય તેની સાથે શુણ્યાન માએ વાદ કરવો નહીં ૨૭

નવદેત્કદાપિતનયાંનપતિંસુહજનમતિવરુષા ॥

નશપેત્કદાપિકલહેનયુતાંનિજદેહજામાપિસુતાંદુહદાં ॥ ૨૮ ॥

અર્થ- ક્યારે પણ અતીશયથી પૂચ્છને પૂચ્છીને યોતાના સ્વા-
મીને અને યોતાના શ્નેહી સાથે બોલવું નહીં. અને કલેશ યુક્ત
યોતાની પુત્રી યોતાથી ઉત્પન્ન થએલી નહારી હોય તેપણ શ્રીય
દેવો નહીં. ૨૮

॥ इति श्रीवायुपुराणेमारुतोत्पत्तौद्वादशोऽध्यायः १२ ॥

ઈતી શ્રી વાયુપુરાણે ગુર્જર ભાષાયાં ૧૨ મો અધ્યાય.

અધ્યાય ૧૩ મો.

શૌનકઽવાચ—રુદ્રાંશઃકથમુત્પન્નોમારુતિઃપ્સવગાધિપઃ ॥

તપસ્તપસ્યામંજન્યાંદેવકાર્યાથસિદ્ધયે ॥ ૧ ॥

અર્થ- શૌનક પૂછેછે રૂદ્રના અંશથી વાનરના રાજા હનુમાન
દેવના કામ માટે તપ કરતી અંજનીથી કયમ પ્રગટ થયા. ૧

एतत्सर्वविशेषेणसૌતેકથયविस्तरात् ॥

नतृप्यामोवयंसर्वेकथांश्रुत्वा मनोरमां ॥ ૨ ॥

અર્થ= હે સૂત પુરાણી એ સર્વ વીસ્તારથી અમને સાંભળા-
વો મનોરમ તમારી કથા સાંભળી અમે સંતોષ પામતા નથી. ૨

श्रुत्वातेषांहिवचनंरोमहर्षणनंदनः ॥

प्रोवाचप्रणतोवाङ्मीश्रुयतांहिसुविस्तरं ॥ ૩ ॥

અર્થ-તેમનું વચન સાંભળી રોમ હર્ષણના પુત્ર સુત નઅ
થઇ વાણી નીમે રાખી કહેછે, હે પ્રાણેશ વીસ્તાર સહિત હું ક-
હું તે સાંભળી, ૩

પુરાદેવાસુરૈઃસર્વૈર્મથિતઃકલશોદધિઃ ॥

તદારત્રાનિજાતામિસર્વાણિસુધયાસમં ॥ ૪ ॥

અર્થ—પુર્વે દેવને દેત્યોએ ક્ષીર સાગર સમુદ્ર મંથન કર્યો ત્યારે અમૃત સહીત સર્વ રત્ન ઉત્પન્ન થયાં. ૪

રત્રાન્યન્યાનિદેવાનાંહસ્તપ્રાપ્તનિચામવન્ ॥

તદાસુધાયાઃકલશંજગૃહુર્દાનિવોત્તમાઃ ॥ ૫ ॥

અર્થ—સઘળાં રત્નો દેવતાઓના હાથનાં આવ્યાં ત્યારે દેત્યોએ અમૃતનો કળસ લઈ લીધો. ૫

તદાવિષળાસ્તેસર્વેવૃક્ષવર્દવતાગણાઃ ॥

કિંકર્ત્ત્ત્વ્યંયતોનિતંદૈતૈયૈરમૃતંભૃશં ॥ ૬ ॥

અર્થ—ત્યારે સર્વ દેવતા દુષ્પ પામવા લાગ્યા. હુંવે આપણે શું કરવું. આપણા હાથમાંથી દેત્યોએ અમૃત લઈ લીધું. ૬

તદાસસ્યરુસ્તેસર્વેવરેણ્યંવરદંવિભું ॥

વિષ્ણુશરણ્યંદેવાનાંસુરાણામર્થસાધકં ॥ ૭ ॥

અર્થ—ત્યારે એ સઘળા દેવતાઓ વરદાનને આપનાર અને સમર્થ સરણે આવેલીનું રક્ષણ કરનાર તથા દેવતાના અર્થને સીધ કરનાર એવા ભગવાનને સંભાર્યા. ૭

પાદુરાસિત્તદાવિષ્ણુર્દેવદેવોજગત્પતિઃ ॥

કિંકાર્યકથ્યતાંદેવાઃસાધયિષ્યામિમાચિરં ॥ ૮ ॥

અર્થ—દેવના દેવ જગતના પતિ એવા ભગવાન ત્યાં પ્રગટ થઈ કહેકહે હે દેવો! તાર ન લગાડતાં તમારું કામ કહો તે હું કરીશ. ૮

દેવાઃપ્રોચુઃસુધાનીતાદૈતૈર્વલ્લ્વત્તરૈઃ ॥

તાંયુદ્ધાણજગન્નાથતવદાસાઃસદાસુરાઃ ॥ ૯ ॥

અર્થ—દેવ કહેકહે હે જગતના નાથ બ્રહ્માને દેત્યોએ અમારા હાથમાંથી અમૃત લઈ લીધું. તે અમને અપાવો અમે તમારા દાસ છીએ. ૯

સ્ત્યુક્તોમોહિનિરૂપંકજાતીવમનોહરં ॥

ગતસ્તેષાંહિનિકટંચાલયંતીકરાંબુજં ॥ ૧૦ ॥

અર્થ—દેવતાએ એ રીતે કહેલા ભગવાન મનાહુર માહુલી રૂપ લઈ હાથમાં કમલ લઈ હલાવતા તે દેત્યો પાસે ગયા. ૧૦

તાંવિલોક્યામુરાઃસર્વેમુમુહુર્વાતિકોવિદાઃ ॥

દદુઃસુધાયાઃકલશંહાસ્યાલોકેનમોહિતાઃ ॥ ૧૧ ॥

અર્થ— તે મોહુની રૂપને બેઈ અગ્રીવિકી એવા સર્વ દર્શતો
મોહ પામવા લાગ્યા અને મોહુનાના હાસ્યને કરાક્ષે કરી મોહ પા
મવા અમૃતનો કળસ આપ્યો. ૧૧

મોહિનીપાયયત્સર્વાનદ્વિધાપંક્તિસ્થિતાન્મુરાન્ ॥

અમૃતંસર્વદેવાનામમુરાણાંચવાહુર્ણી ॥ ૧૨ ॥

અર્થ—દેવને દૈત્યની બે પંક્તિઓ પડેલા તેમાં દેવને અમૃત
અને દૈત્યને વાઝગી મદારા પાત કરાવ્યું. ૧૨

પિયમાનેમૃતેદૈવૈરાદુરેવાક્રતિસ્તદા ॥

સમાગસ્યનિષ્ણોભુત્સૂર્યચંદ્રમસોતરે ॥ ૧૩ ॥

અર્થ— દેવલોક અમૃત પીવા લાગ્યા. ત્યારે રાહુ દેવના વેશ
લઈ સૂર્યને ચંદ્રમાની મધ્ય બેઠા. ૧૩

પિયમાનેમૃતેદૈસૂર્યચંદ્રેણસુચિતઃ ॥

દૈસોસ્થયંદુરાધર્ષોમાદેહ્યર્સેકિલામૃતં ॥ ૧૪ ॥

અર્થ— જ્યારે રાહુ અમૃતપાત કરવા લાગ્યા ત્યારે સૂર્યને
ચંદ્રે ભગવાનને સૂચના કરી આકુરાધર્ષે દૈત્ય છે માટે એને અમૃત
પાત ન કરાવો. ૧૪

ઉક્તમાત્રેશિરઃછિન્નરાહોરમૃતભોજિનઃ ॥

તદાયુદ્ધંસમમચ્છદૈયાનાંત્રિદશૈઃસમં ॥ ૧૫ ॥

અર્થ— એમ કહેતા માત્રમાંજ અમૃતપાત કરનાર રાહુનું મ-
સ્તક છેદ્યું ત્યારે દેવત્વ સાથે દૈત્યોનું મોહું યુદ્ધ થયું. ૧૫

નિહિતાસ્ત્રિદશૈર્દૈયાવિષ્ણુનામ્ભવિષ્ણુના ॥

જગમુઃપાતાલનિલયંનિશ્વસંતોભયાન્વિતાઃ ॥ ૧૬ ॥

અર્થ— દેવતાઓએ તમરે એવા બીરુનુંની સાહેનાથી હુણેલા
દૈત્ય પાતાળમાં ભય યુક્ત અને નાસવાસ નાખતા ત્યાં ગયા. ૧૬

ત્રિદશાઃપ્રયથુર્નાકંમિદ્ધકાર્યામૃતાશનાઃ ॥

વિષ્ણુર્જગામર્વકુંઠંક્રત્વાકાર્યદિર્બૌકસાં ॥ ૧૭ ॥

અર્થ— અમૃતનું પાત કરનાર સીદ્ધ જનાં કામ થયાં છે એવા
દેવતા સ્વર્ગમાં ગયા અને ભગવાન દેવનું કામ કરી વૈકુંઠમાં ગયા. ૧૭

રુદ્રઃશ્રુત્વાઽસુરારિઘ્યોમોહિનીરુપમદ્રુતં ॥

જગમવિષ્ણુનિલયંસમંપર્વતકન્યયા ॥ ૧૮ ॥

અર્થ—મહાદેવે દેવો થકી ભગવાનનું અલ્ભૂત મોહની રૂપ સાંભળી પાર્વતી સહીત વીરનું લોકમાં ગયા. ૧૮

સમાગતંશિવંદ્રષ્ટ્વાપરમેણસમાધિના ॥

પૂજયિત્વાપપૃષ્ઠાશુજાનન્નાપિજગદ્રુહં ॥ ૧૯ ॥

અર્થ—આવેલા મહાદેવને જોઈ પરમ સમાધીએ કરી મહાદેવની પૂજા કરી જાણે છે તોપણ પૂછવા લાગ્યા. ૧૯

રુદ્રઃપ્રોવાચરુપાણીમયાદ્રષ્ટાનિતેવિમ્બો ॥

દેવકાર્યાથસિધ્યર્થમ્ભૂમાવતરતઃસદા ॥ ૨૦ ॥

અર્થ—ત્યારે મહાદેવ કહે છે. હું વીજો દેવના કાર્ય માટે પૃથ્વીમાં અવતાર લેનારા તમારાં રૂપ મેં ઘણાં જોયાં. ૨૦

અવતારામયાદ્રષ્ટાસર્વેકુર્માદયશ્વતે ॥

યોષિદ્રુપંકતંતાથદૈસદાનવમોહનં ॥ ૨૧ ॥

અર્થ—હું પ્રભુ તમારા કુર્માથી અવતાર પણ મેં ઘણાં જોયાં. પણ દેવને દાનવને મોહ કરનાર તમારું મોહની રૂપ મેં જોયું નથી. ૨૧

તદર્શયમમૈવાગ્યપરંકૌતુહલંહિમે ॥

તદર્શનાર્થમાયાતંત્રિદ્વિમાંસંજગત્પતે ॥ ૨૨ ॥

હું જગત પતી તે મોહની રૂપ જોવા મને ઘણું ઉત્સાહ છે અને તે મોહની રૂપના દરસન અર્થે આવેલો મને જાણો. ૨૨

શ્રુત્વાભવસ્યતદ્વાક્યંસિતંક્રત્તાજમત્ગુરં ॥

પ્રત્યુવાચપરંપ્રીતઃશ્રુયતામિતિશંકર ॥ ૨૩ ॥

અર્થ—મહાદેવનું વચન સાંભળી જગતના ગુરુ ભગવાન હારી કરી પરસન થઈ કહે છે હું શંકર તમે સાંભળો. ૨૩

ગતમૃતેસુરકરાદુપાયોવિહિતોમયા ॥

સુધાંશિર્ગ્રસમાદાતુંસ્ત્રીરૂપંવિહિતંમયા ॥ ૨૪ ॥

અર્થ—દેવના હાથમાંથી અમૃતનો કળસ જ્યારે ગયો ત્યારે મેં ઉપાય કર્યો. ઈર્ષ્યાના હાથમાંથી જલદીથી અમૃત લેવા સ્ત્રીરૂપ મેં કર્યું. ૨૪

इत्युक्तं तद्वेदे वोदशाभिष्यामिषेषुः

यदृष्ट્वाभीहितसर्वदेसदामकराससाः ॥ २६ ॥

અર્થ- તે ૩૫ હું દેખાડીશ. જે ૩૫ જેઠ દેત્ય દાનવ રાક્ષસ
મોહુ પામ્યા. એમ કહી ભાગવાન અંતરધ્વજન થયા. ૨૫

विलोकयति देवेशे ज्यंबको गिरिकन्यया ॥

द्रुदर्शविप्रपિनेत्रાંભૂતપર્યાવનશાસ્ત્રિર્વ ॥ ૨૬ ॥

અર્થ- દેવના ઇશ મહાદેવ પારવતી સહુત આર તરફ જોતાં
ધારા વનમાં ૩૫ને યુવાવસ્થાએ કરી શાલનારી બાહ્યાવસ્થાવાળી
સ્ત્રીને દીઠી. ૨૬

नैतादृशि दृष्ट्वा पूर्वाकाचिदन्यानि तं विनी ॥

रोमहर्षसमाविष्टो बभूव परमेश्वरः ॥ ૨૭ ॥

અર્થ- પરમ સમર્થ એવા મહાદેવ કહો છે આવી સુંદર નીતબ્ધ
ભાગવાળી સ્ત્રી મેં કાઢી દહાડો જેઠ નથી. એમ કહી રોમાંચીત થયા. ૨૭

क्रिडंतिकंदुकैर्बालां विलोकयितुमन्वयात्

पार्श्वस्थं प्रेयसिंहित्वा पंचबाणशराहतः ॥ ૨૮ ॥

અર્થ- કુકાએ કરી ક્રીડા કરતી તે બાળાને જેઠ પાસે રહેલાં
પાર્શ્વનીને છોડી કામના બાણથી હુણાયલા મહાદેવ તેની પા-
છળ ચાહ્યા. ૨૮

समागतं शिवं द्रष्ट्वा क्रिडतिकनको ज्वला ॥

स्त्रीभावं लज्जीताचक्रेशीघ्रं त्रुटितमेक्षला ॥ ૨૯ ॥

અર્થ-આવેલા મહાદેવને જેઠ સૂવર્ણ સરખી ઉજવળને ક્રીડા
કરતી તે સ્ત્રી સ્ત્રીભાવે કરી લાજ પામી એખણ છુટીમઈ. ૨૯

प्रभंजनोपितस्त्रालेखवौ विस्फोरयन् वनं ॥

वसनं सासमाधातुं नाशक्रीखवनादितां ॥ ૩૦ ॥

અર્થ-તે સમય વાયુપદ્ય સર્વ વનને હલાવવા લાગ્યો. વાયુથી
ખોડેલી તે સ્ત્રી વચ્ચે પેહેરવા સમયે થઈ નહીં. ૩૦

वायुनापहृते दुरंलज्जितातिमनो हस ॥

लीनासावृत्तखंडे पुहर्भीखाचरां गता ॥ ૩૧ ॥

અર્થ- વાયુથી ખોડાયેલી અને લાજ પામેલી તે મનને હરનારી
તે સ્ત્રી ઝાડના સમુદ્ધમાં મહાદેવની બીજથી સંતાઈ ગઈ. ૩૧

વિવસ્ત્રાંવનિતાંદિધ્યાહરઃકામેનમોહિતઃ ॥

મુહિતાલિંગનંશક્રેસુધીનજબનસ્તર્ની ॥ ૩૨ ॥

અર્થ—વસ્ત્ર વગરની તે સ્ત્રીને ભેઈ કામથી મોહીત થએલા મહાદેવમાં શ્વેલ છે કટીપશ્ચાદ ભાગ તથા સ્તન બેના એવી સ્ત્રીને આલીધન કરવા લાગ્યા. ૩૨

વલાર્ધિર્ગસવાહુભ્યોપલાયનપરામ્ભવત્ ॥

પલાયિતામપ્યપલછંકરોપિચિમોહિતઃ ॥ ૩૩ ॥

અર્થ—બાજ થકી બે હાથમાંથી નીકળી દોડવા લાગી. એહ પામેલા મહાદેવપણ પાછળ દોડ્યા. ૩૩

યતોયતોસાન્નમતિમોહિનીચિત્તમોહિની ॥

વન્ન્રામતત્રતુષ્ઠૈવશંકરોપિચિમોહિતઃ ॥ ૩૪ ॥

અર્થ—ચિત્તને મોહ કરનાર મોહની રૂપે ભગવાન જ્યાં જ્યાં દોડ્યા. ત્યાં ત્યાં મોહ પામેલા મહાદેવ પણ પાછળ ભ્રમવા લાગ્યા. ૩૪

હસ્તપ્રાપ્તામિવચતાંમન્વાનઃપ્રમોક્તર્મા ॥

વન્ન્રામવિપિનેવાલાંગજોગજવધૂમિવ ॥ ૩૫ ॥

અર્થ—હાથમાં આવી હોય એમ માની તે ઉત્તમ સ્ત્રી પાછળ ધારા વનમાં હાથી હાથણી પાછળ ભમે તેવી રીતે ભ્રમવા લાગ્યા. ૩૫

મોહાશ્વસ્કંદતદ્રેતોશંકરસ્યમહત્તરં ॥

જમુદેવપણિનાશર્વોઘ્રીઢીતોતિષ્ઠંતદા ॥ ૩૬ ॥

અર્થ—મોહ થકી તે મહાદેવનું મોહું વીર્ય સ્ખળીત થયું ને મહાદેવ પ્રણાક લાજ પામી હાથમાં લીધું. ૩૬

સ્કન્ધરેતીસમાશ્વાયચિષ્ણુશ્ચાંતર્દધૈતદા ॥

શિવોપિલજ્જિતોરેતઃપાર્શ્વસ્થંમારુતં ॥ ૩૭ ॥

અર્થ—વીર્ય સ્ખળીત થએલા મહાદેવને ભેઈ વીર્યનું અંતર-ધ્યાન થયા. લાજ પામેલા મહાદેવે પણ વીર્ય પાસે રહેલા વાયુ દેવને આપ્યું. ૩૭

ગણમારુતશિઘ્રંસંવાયહારણ્યમહત્પુરં ॥

તત્તાસ્તેઘૌતમમુતાવાનરીરૂપધારિણી ॥ ૩૮ ॥

અર્થ—હે મારુત વાયડનામના મોટા શહેરમાં જલદીથી જા. જ્યાં મહિતમની ઠીકઠી વાનરીનું રૂપ લઈ રહેલી છે. ૩૮

નાન્યાધારીયતુંશક્તામમરેતોનિતાંબિની ॥

સાતિવતપસાયુક્તાવાયદૈઃપુજિતાદ્વિજૈઃ ॥ ૩૯ ॥

અર્થ- વાયડ બ્રાહ્મણોએ પુજેલીને ધણી તથાચુકત મારા વી-
ધને ધારણ કરશે. એ વગર બીજા કોઈ સમર્થ નથી. ૩૯

તસ્યામુત્પશ્યતેશ્રીમાન્વાનરોલોકવિશ્રુતઃ ॥

ઇનુમાનિતિવિરુયાત્તોમમતુલ્યપરાક્રમે ॥ ૪૦ ॥

અર્થ- તે અંજનીને ઘેટ મોટા વીખ્યાત મારા સરખો પરાક્રમી
હુનુમાન નામનો પૂત્ર ઉત્પન્ન થશે. ૪૦

પુત્રસ્તવમહાતેજાલોકેરુયાતોભવિષ્યતિ ॥

તસ્યોદરેમહદ્વિર્યમુંચવાયોમમાજ્ઞયા ॥ ૪૧ ॥

અર્થ- હે વાયુ મારી આજ્ઞાથી તે અંજનીના ઘેટમાં વીધ
મૂક. તેથી લોકમાં તારા પૂત્ર કહેવાશે. ૪૧

શ્રુત્વાશિવસ્વચ્ચનંમારુતોતિમુદાન્વિતઃ ॥

પ્રયયૌવાયડપુરંચત્રાસ્તેજનીવાનરી ॥ ૪૨ ॥

અર્થ- મહાદેવનું વચન સાંભળી. હૃદયે ચુકત એવો વાયુ જ્યાં
વાનરી રૂપે અંજની રહ્યાં છે. તે વાયડપુરમાં ગયો. ૪૨

સતુતાંવિલોક્યવનિતાંવનજાક્ષિતપસાતિરંજિતતનુંતનુમધ્યાં ॥

નનુગૌતમસ્વતનયાંગુણગર્ભાપ્રસમિદ્યવાયુકુસુમેષુધરોમુત્ ॥ ૪૩ ॥

અર્થ- ક્રમણ સરખાં નેત્રવાળી તથે કરી શરીર જનું કામળ
છે અને ધણી ગુણવાળી અહિમની પુત્રી અંજનીને જોઈ વાયુ મંદ
મંદ વાવા લાગ્યો. ૪૩.

કૃતપઃકૃતોતવચપુઃસુભગેકિમુલ્લસસેધિકતરંતવસા ॥

સુરતંમદેહિસુભગેપવનંનનુવિધિમામિતિવચોપ્યવદત્ ॥ ૪૪ ॥

અર્થ- હે રૂડા ભાગ્યવાળી આ દુષ્કર તપ ક્યાં અને આ
તાડ કામળ શરીર ક્યાં. તથે કરી શું પામવા ઇચ્છે છે. મને સંજો
ગ આપ. હું આવેલો વાયુદેવ છું તે જાણ એમ વાયુદેવ બોલ્યા. ૪૪

તવતાન્વિચારુતનયોભવિતાપ્લવગાધિપોતિબલવાનધિકઃ ॥

નનુતસ્યવિર્યમશિલંઘણિતુંમમંવંતિદેવનિકરાવિબુધાઃ ૪૫ ॥

અર્થ- હે સ્ત્રી વાનરને શાબ્દ ધણો બળવાન પૂત્ર તને થશે
જેના પરાક્રમે ગણના દેવ ને પડીતો પણ સમર્થ નહીં થાય. ૪૫

હનુમાનિતિશ્રીચિત્તપૌરુષવાન્મધિતામચેનસદ્ગોચુવનો ॥

દશકંઠનાગનચિધૌમગધાન્મધિવિશ્વતિસકલદેવગણૈઃ ॥૪૬॥

અર્થ—હનુમાન એ પ્રકારનો મહા પરાક્રમી પુત્ર મહાદેવ પુત્ર બળવાન થશે જેની સહાયતાથી ભગવાન સર્વ દેવો સાથે રાવણના નાશને માટે સમર્થ થશે. ૪૬

અથમંતવોદરમવોદિમવોદિજાયતેતવમવેદિમથા ॥

રઘુનાથસાક્ષકરણેહિવિધિવિહિતોસ્તિરાવણવધાયપુરા ॥૪૭॥

અર્થ—પ્રથમ તારે ત્યાંજ આ જન્મછે અને રાવણના વધ માટે રામચંદ્રની સહાય કરવા પ્રથમ આ વીધી કહેલો છે. ૪૭

તપસઃફલંકિમપરંદિમવેદિકુક્ષિમોભવતિદેવિમૃદઃ ॥

મનસાપિયત્પચરણંજલમેત્સમ્ભવેત્સુતઃકિમધિકાંદિપરં ॥૪૮॥

અર્થ—હું દેવી આથી બીજું તપનું મોટું ફળ શું જ મહાદેવ તારી કૃપામાં જન્મ લેશે, જેનું ચરણ કમળ રામણમાં પણ આવડું નથી એથી બીજું અધિક શું. ૪૮

કુરુમાનિનીમવચોતિથુમંભવિતાતવૈવતનયોતિવલી ॥

ઇતિતદ્વચોદિતકરંદ્વદયેવનિતાદધૌપવનસંગવરાં ॥ ૪૯ ॥

અર્થ—હું માનની આતી શ્રેષ્ઠ એકું માત્ર વચન માન અને તને બળવાન પુત્ર થશે આવું વાચનું હીતકારી મનમાં વાચારી વાયુ-સંગાતે સંગ કર્યો. ૪૯

પવનોપિચારુતનયાંચતુરાંબુભુજેમન્નપ્રિયવિધૌવિબુધઃ ॥

પવનાદધારસકલાભયદંશિવયિર્યમેવવનિતોત્ક્રિતા ॥૫૦॥

અર્થ—વાયુ દેવતા પણ સુદૃઢ નેમવાળાંને, ધક્કી ચતુર સ્ત્રીને ભગવાન લાગ્યા. મહાદેવને ધક્કો પ્રીત એવું વાચુ થકી સર્વને અભય આપનારું મહાદેવનું વીર્યને ઉત્છાહ પામી ધારણ કર્યું. ૫૦

॥ ઇતિશ્રીવાયુપુરાણેમારુતૌત્પત્તૌત્રયોદશોઽધ્યાયઃ ॥ ૧૩ ॥

૫૦મી શ્રી વાયુપુરાણે ગુર્જર ભાષામાં ૧૩ અધ્યાય.

અધ્યાય ૧૪ મૌ.

સૂતરવાચ—દધારપવનાત્તર્ગર્ભમંજનિમૈતર્માંગજા ॥

વાલાર્કસદશંબાલંબલમિત્તદર્શનંબલે ॥ ૧ ॥

સૂત કેહેછે ગડિતમના અંગથી ઉત્પન્ન થએલી અંજનીએ બાળસૂર્ય
સરખો કાંતીમાનને ઇંદ્ર સરખો બળવાન ગર્ભ પવન થકી ધારણ કર્યો ૧

દશમેમાસિસુભગાશુભવેપવનાત્મજં ॥

કાત્તિકસ્યાસિતેપક્ષેચતુર્દશ્યારવેદિને ॥ ૨ ॥

અર્થ—દસ માસ પુર્ણ થયા ત્યારે કાર્તિક વદી ૧૪ ને રવીવારે
૩૬૧ ભાગવાળી અંજનીએ રૂડો પુત્ર ઉત્પન્ન કર્યો. ૨

જાતમાત્રઃકિલોત્સંગેસ્થિતોબાલાર્કસંઘ્રિભઃ ॥

દર્દર્શાસ્કરંદેવમુંદ્યતંપ્રમયાયુતં ॥ ૩ ॥

અર્થ—ઉત્પન્ન થતામાં જ બાળામાં બેઠેલો ને બાળ સૂર્યસર-
ખો કાંતીવાન પુત્ર ઉદય પામતા બધા કાંતીવાળા સૂર્યનારાયણને બેંચાડ
ફલંમલાતિબલવાન્પુપ્લુવેપવનાત્મજઃ ॥

સહસ્રાંસારથંવક્રેક્ષેન્તુકામોવૈગૃહ્યત ॥ ૪ ॥

અર્થ—બધો બળવાન વાયુનો પુત્ર સૂર્યનારાયણના બીંબને
ફળમાનો કુદવા લાગ્યો અને સૂર્યને ૨૬ વાંકો નાખવા વારંધ
કરવા લાગ્યો. ૪

રથેઘૃહીતેવિભ્રાંતાઃસર્વેવૈદેવદાનવાઃ ॥

કોયંકુતઃસમાયાતોરથંઘૃહ્ણાતિમેકથં ॥ ૫ ॥

અર્થ—૨૬ જ્યારે ગ્રહણ કર્યો ત્યારે દેવદાનવને કાંતી થઇ
કે આ કાણે ને ક્યાંથી આવ્યોને મારા રથને કયામ પકડેછે. ૫

इत्येवंभास्करोजल्पत्किंचिद्भयसमन्वितः ॥

तदासुरेश्वरःक्रुद्धःशुक्लातस्यचविक्रमं ॥ ૬ ॥

અર્થ—એ પ્રમાણે કંઈ ભયચક્રત સૂર્ય બોલ્યા ત્યારે તે બાળક
નું પરાક્રમ સાંભળી દેવનો રાજા ઇંદ્ર કોપ્યો. ૬

• જઘાનકુલિઞ્ઞૈનાશુહનુંતસ્યહનુમતૈઃ ॥

વજ્રપ્રહારાભિહૃતોનિયપાતમહિતલે ॥ ૭ ॥

અર્થ—વજ્રે કરી તે બાળકની હાથપીમાં પ્રહાર કર્યો. વજ્રના
પ્રહારથી હણાયેલો બાળક પ્રથવીપર પડ્યો. ૭

મૃતકલ્પોમહાવીર્યોજાતમાત્રોતિકોમલઃ ॥

નાલમત્પતિતઃસંજ્ઞાવજ્રઘાતેનમુઞ્ઞિતઃ ॥ ૮ ॥

અર્થ—ઉત્પન્ન થતામાં જ વજ્રના હણવાથી મુર્છા પામેલો મ-
હા પરાક્રમી તથા અતી ક્રોધાળ એવો પુત્ર જન્મ ૩૫ થઇ પડી
બેભાન થયો. ૮

માતરિશ્વાસમાલક્ષ્યપતિતંતનયંહિરવાત્ ॥

ગૃહીતૈવાનયત્શીઘ્રમંજન્યાનિકટેશુભં ॥ ૧ ॥

અર્થ- આકાશમાંથી પડેલા ધાતાના પુત્રને જોઈ વાયુ દેવતાએ તત્કાળ લઈ અંજના પાસે મૂક્યો. ૯

મૃતકલ્પંસુતંવિક્ષ્યતદાગૌતમર્નદિની ॥

રુરોદસુભૃશંબાલામારુતસ્પ્રપડ્યતઃ ॥ ૨૦ ॥

અર્થ- અનકપ પુત્રને જોઈ ગઊતમનો પુત્રી વાયુના દેવતાં અત્યંત રડવા લાગી. ૧૦

હાપુત્રક્રિક્રંતાતચાપલ્યાત્પવનાક્રતે ॥

કિંકરિષ્યામ્યહંબાલાવિપિનેપુત્રશૃદ્ધિની ॥ ૨૧ ॥

અર્થ- હે પુત્ર હે બાપ હે વાયુ સરખા આકૃતીવાળા ચપલ-તાથી તે આ શું કર્યું હે દીકરા બાળકની ઇચ્છાવાળી અને બાળા એવી હું આ ઘાટા વનમાં શું કરીશ. ૧૧

પાપિષ્ઠસ્વશ્ચીશસ્યવાલેબાલાર્કસંન્નિભે ॥

હસ્તોપવર્તિતૌહંતુંપિતુઃસર્વ્યનંચિતિતં ॥ ૨૨ ॥

અર્થ- અરે બાળસૂર્ય સરખા કાંતીવાળા બાળકપર પાપીઠ એવા ઇંદ્રે મારવાને હાથ પ્રવૃત્તાવ્યા. પણ એના બાપનું સખ્ય-પાણું વીચાર્યું નહીં. ૧૨

મરિષ્યામિવિનાપુત્રત્વયાર્હવનગહવરે ॥

મુનેરપિવચસ્તથ્યંનજાતંમમભાગ્યતઃ ॥ ૨૩ ॥

અર્થ- હે દીકરા તારા વગર આ ઘાટાવનમાં હું મરીશ. મારા ભાગ્યના દોશથી ગઊતમ મુનીનું વચનપણ સાચું ન થયું. ૧૩

પુત્રસ્તવમાહાભાગેરામ્સાહંકરિષ્યતિ ॥

તરિત્વાસાગરંઘોરંસાતાશુદ્ધિનયિષ્યતિ ॥ ૨૪ ॥

અર્થ-હે મોટી ભાગ્યવાળી પુત્રી તને મોટા પરાકરમી પુત્ર થશે તે રામચંદ્રની સહાય કરશે અને ઘોર સમુદ્રને તરી સીતાની શોધ લાવશે. ૧૪

સમુલાંવાટિકાંભંવત્પ્રાદગ્દ્રાલંકામહાપુરિં ॥

અક્ષાદીનરાક્ષસાન્હતાપુનરેષ્યતિરાઘવં ॥ ૨૫ ॥

અર્થ- મુળ સહીત સપળી વાડી બાગી, મહાપૂરીલંકાને બાળી યક્ષાદી રાક્ષાસો ને મારી ફરીથી રામચંદ્ર પાસે આવશે. ૧૫

તદસંસ્કૃતંધાત્રામમભાગ્યાન્મનોરથાઃ

સર્વેન્નિઃફલતાંયાતાયેકતાપુત્રગર્ભગે ॥ ૧૬ ॥

અર્થ— એ સર્વ મારા ભાગ્યે મંથ્યા કર્યું ને પુત્ર જ્યારે ગર્ભમાં હતો. ત્યારે જો મનોરથ કર્યાહુ તે સ્વપ્ના શ્રેયઃ થયા. ૧૬

इत्युक्त्वाश्रुमुखीबालारुरोदसुभृशंतदा ॥

• रुदितांप्रियसीवीक्ष्यमातरिश्वातिरोषितः ॥ ૧૭ ॥

અર્થ— એમ કહી નેત્રમાંથી અશ્રુ પડતી બાળા અત્યંત રડવા લાગી. રડતી એવીને ધણી વહાલી અંજનીને જોઈ વાયુ ધણી ક્રોધ પામ્યો. ૧૭

रुदितामृचिरंकालमात्मानंसर्वतोहरत् ॥

ऐकीभूत्वात्रिभुवनात्प्रियापार्श्वेस्थितःशुचन॥ ૧૮ ॥

અર્થ— ધણીવારમુઠી રડી યોતાના આત્માને ચારે પાસથી હરી ત્રણ લોકથી એક રૂપ થઈ અને યોતાની પ્રીયા પાસે શોક કરી બેઠો. ૧૮

बाडवादिसतनयैर्वायुहारुयैद्विजोत्तमैः ॥

आश्वासमानःसुभृशंप्रभुत्वेनैवपुजितः ॥ ૧૯ ॥

અર્થ— વાડવાદીત્યના પુત્ર વાયુડા બ્રાહ્મણોએ ધણી આશના-વાસના કરી અને યોતાના સ્વામીની ધણી પૂજા કરી. ૧૯

ऐकीभूतेतदावातेसर्वेलोकासवासवाः ॥

निरुत्स्वासापरामाप्तिमधिजग्मुमहर्षयः ॥ ૨૦ ॥

અર્થ— વાયુ એક રૂપ થયો ત્યારે ઈંદ્રાદીક સર્વે લોકો અને એટા રૂશીઓ સ્વામી વધર થઈ ધણી પીડા પામવા લાગ્યા. ૨૦

सर्वेतेसदनंगत्वाब्रह्मणःसमवेदयन् ॥

वायुरोधःसहेंद्राणांकथंजातोजगत्पते ॥ ૨૧ ॥

અર્થ—એ સર્વે બ્રહ્માના સ્થાનમાં જઈ સર્વે કુપ્ત હોવા લાગ્યા કે હે જગત્પતિ ઈંદ્રાદી સર્વે લોકને વાયુનો રોધ ક્યમ થયો. ૨૧

• क्षिप्रंविचारयप्रभोयावज्જોનપ્પતિપ્રजाः ॥

नष्टेलोकेपुनःसृष्टिःकर्त्तव्यातेभविष्यति ॥ ૨૨ ॥

અર્થ— હે વીજુ જલદી વીચાર કરો કે બ્રહ્મણે નાશ પામે નહીં અને લોક નાશ પામશે તો રૂશીથી તમારે રાવી કરવી પડશે. ૨૨

इंद्रेणनिहतोबाहुःपवन्स्त्वमहात्मनः ॥

तस्मात्तेनक्रતોરોધસ્ત્રયાસ્તામસામ્પતં ॥ ૨૩ ॥

અર્થ—મહાત્મા વાયુને બાળક ઇન્દ્રે માર્યો તેથી તેણે રાધ ક્યો છે માટે ચાલો આપણે હુલા ત્યાં જઈએ. ૨૩

इत्युक्त्वादेवतैःसार्धंवायदाख्यंमहत्पुरं ॥

जगामसत्रिजयनकेशवेनसमान्वितः ॥ ૨૪ ॥

અર્થ— દેવતાઓ એમ કહી. મહાદેવ ભગવાન તથા બ્રહ્મા એ સહીત વાયડ નામના મોટા પુરમાં ગયા. ૨૪

रुदंतपपनंतत्रप्रोचुर्देवासहेश्वराः ॥

प्रसारयनिजंदेहंवरंवरयशोभनं ॥ ૨૫ ॥

અર્થ— રૂદન કરતાં વાયુને બેઈ બ્રહ્માદી સર્વ દેવો કહેવ લાગ્યા કે તારા દેહને શેલાવ અને મુંદર વરદાન માગ. ૨૫

श्रुत्वातेषांहिवचनंवायुप्रोवाचसत्वरं ॥

वरंदास्यथचेम्महंवाचयामिबरोक्षમં ॥ ૨૬ ॥

અર્થ— દેવાનું વચન સાંભળી બલદીથી વાયુ બોલ્યો. જો- ને વરદાન આપવા ઇચ્છતા હોતો શ્રેષ્ઠ વરદાન માગુ. ૨૬

चिरंजीवीभवेत्पुत्रोममलोकेपिविश्रुतः ॥

वज्रांगोवज्रहननात्त्वय्यथતેનકદાચન ॥ ૨૭ ॥

અર્થ— મારો પુત્ર ચીરંજીવીને લોકમાં વીખ્યાત થાય. અને વજ્રના સરપુ એનું શરીરને વજ્રના હુણવાથી પણ વ્યથા પામે નહીં. ૨૭

ब्रह्मास्त्रेणनवध्येतरुद्रास्त्रेणतयापुनः ॥

देवानामर्षदैसानानैषાસૈવ્યેષતેમુતઃ ॥ ૨૮ ॥

અર્થ—મારો પુત્ર બ્રહ્માસ્ત્ર તથા રૂદ્રાસ્ત્રે કરી હુણાય નહીં. દેવ ને દૈત્યના અસ્ત્રે કરી હુણાય નહીં. ૨૮

नामिर्दहतिनोतोयंकेदयसेवमेमुतं ॥

नैवशुष्केनैचદ્રૈર્નૈદિવારજનીમુસે ॥ ૨૯ ॥

અર્થ—મારા પુત્રને અગ્ની બાળે નહીં અને બળમાં કુપે નહીં. મુઠા તથા લીના પદાર્થથી હુણાય નહીં. દીવસે ને રાત્રીએ પણ મરે નહીં. ૨૯

नहंतुशक्यतेदेवैर्दानैर्वैश्वराक्षसैः ॥

नासुरैःपुनर्मैत्रिगैःपर्वतैर्मानवोत्तमैः ॥ ३० ॥

अर्थ— माना पुत्रने दुष्टका देव, दानव, यक्ष, राक्षस, असुर, पन्नग, नाग, पर्वत मनुष्य समर्थ थाय नहीं, ३०

तदोत्पत्तिदशाःसर्वेसर्वमेवंभविष्यति ॥

सहाय्यरघुविरस्यतपुत्रःकरिष्यति ॥ ३१ ॥

अर्थ— सर्व देव आद्या के अे प्रभासे थक्षे. दे देव तारे पुत्र रामचंद्रनी सहाय करे. ३१

हनूमानितिपुत्रस्तवनामभविष्यति ॥

विख्यातंत्रिषुलोकेषुसचासिद्धिफलप्रदः ॥ ३२ ॥

अर्थ— दे वायु तारे पुत्रनु नाम हुनुमान अे प्रकारे तेषु लोकमां वीज्यातने सीद्धी कृण आपनाइ थसे. ३२

इत्युक्तवतिदेवेशेहनूमान्मारुतात्मजः ॥

गर्जनेनोत्थितःशीघ्रंवालभास्करसंक्षिप्तः ॥ ३३ ॥

अर्थ— अेम देवताना धरि अक्षा डेहेछे अेटलाभां वायु पुत्र हुनुमान आणसूर्य सरयो कांतीवाणो गर्जना करी छुथो. ३३

वायुःप्रसन्नोलोकानारोधंमुंचतमुदायुतः ॥

सर्वेप्रसन्नामुदिताबभुवुर्देवदानवाः ॥ ३४ ॥

अर्थ— प्रसन्न थअेतो वायु सर्वे लोकना रोध ने सूकी वावा लाग्यो ने सधना देवने दानवे दुर्ध पात्रवा लाग्या. ३४

क्षेत्रायप्रददुःसर्वेदेवाशक्रपुरोगमाः ॥

वन्विशेषतःप्रताःविधिविष्णुमहेश्वराः ॥ ३५ ॥

अर्थ— धंशही सर्व देवताअेअे पुत्रने रडेवाने जगा आपी ने अक्षा अेरनुने महुादेवे प्रसन्न अर्थ वषां वरदान आप्यां. ३५

अत्रजिब्रजमाश्रमस्त्रांजनेन्यःप्रतापवान् ॥

तस्मात्संजिघिनीनामावपिलोकेभविष्यति ॥ ३६ ॥

अर्थ... महुाप्रतापी अंजनीना पुत्र आ जमाअे जवनपक्षाने पात्रयो माटे आ वाव सल्लवीनी डेहवासी. ३६

वायुहास्येपुरेयेवैवाप्यामगसमज्जतं ॥

करिष्यंतिनरालोकेतेसर्वेस्वर्गभाजिनः ॥ ३७ ॥

अर्थ— वायुपुरमां आपी के लोक आ आपमां रतान करी ते सर्व पापथी मुक्ति, स्वर्गमां लक्ष्. ३७

વાયદાસ્યાન્દ્વિજાન્યેવૈભોજનૈભોજયિષ્યતિ ॥

દારિદ્ર્યનમવેત્તેષાંપુત્રપૌત્રાદિકંમવેત્ ॥ ૩૮ ॥

અર્થ— એ જગાએ આવી વાયડા બ્રાહ્મણને જમાડશે તેમનું દરિદ્ર નાશ પામશે ને પુત્ર પૌત્રાદીક ઘણી વૃદ્ધી પામશે. ૩૮

દેવાસવાસવાયત્રવાયુરોધવિવર્જિતાઃ ॥

તસ્માદત્રસમાયાતારોગૈર્મુક્તાધ્રુવંનરાઃ ॥ ૩૯ ॥

અર્થ— ઈંદ્રાદીક સર્વ દેવતાઓ વાયુના રાધ થઈ મુકાયા માટે જે રાગી માણસો આ ઠેકાણે આવશે તે રાગથી મુકાશે. ૩૯

કાર્તિકસ્યાસિતેપક્ષેચતુર્દશ્યારવિર્દિને ॥

યેર્ચયિષ્યંતિતૈલેનહનૂમંતંમહાબલં ॥

અર્થ— કાતક વદ ૧૪ ને રવીવારે જે માણસો મહાખળવાન એવા હનુમાનની તેલ ઘટે પુજા કરશે. ૪૦

તેષાંપુત્રાશ્વપૌત્રાશ્ચત્વદ્વિમેષ્યંતિપુષ્કલાં ॥

ઇત્યુક્તાત્રિદશાઃસર્વેવાઙ્ઘૃવાયડાભિષૈઃ ॥

પૂજિતાઃપ્રિતિયુક્તાસ્તેયયુઃસ્વસ્વંનિવેશનં ॥ ૪૧ ॥

અર્થ— તેને પુત્ર પૌત્ર ઘણી વૃદ્ધી પામશે એમ કહી સર્વ દેવતા વાયડા બ્રાહ્મણની પુજા સ્વીકાર કરી પ્રીતી ચુકત થઇ પોતાના સ્થાનમાં ગયા. ૪૧

ભાસ્કરોમિસમાગસહનૂમંતંમહાબલં ॥

સૂગ્રિવસચિવંચક્રેબહુમાનપુરઃસરં ॥ ૪૨ ॥

અર્થ— સૂર્યનારાયણ ત્યાં આવી મહાખળવાન હનુમાનને ઘણું માન આપી સુગ્રીવના પ્રધાન કર્યા. ૪૨

રાવણવૃધંકાંક્ષનંકિષ્કંધાંનગરૂંનયત્ ॥

રામસાક્ષમન્વિછન્નપ્રવગાનામધીશ્વરાં ॥ ૪૩ ॥

અર્થ— રાવણની વધની ઇચ્છાવાળા હનુમાન કીરકુંધા નગરીમાં ગયા અને રામચંદ્રની સહાયની ઇચ્છાથી વાનરના રાજ સુગ્રીવને મળ્યા. ૪૩

અંજનીશાપર્નિર્મુક્તારામદર્શનતોમવત્ ॥

નિહતેરાવણેદુષ્ટેપ્રાપ્તરાજ્યેવિભિષણે ॥ ૪૪ ॥

રામચંદ્રના દરશનથી અંજની શ્રાપથી મુક્ત થઇ અને દુષ્ટ રાવણને મારાથી લીલીપણને રાજ મળ્યું. ૪૪

एतत्सर्वसमाख्यातंयत्प्रष्टोहंपुराद्विजाः ॥

હનૂમંતોમહત્જન્મકથિતંહિયથાશ્રુતં ॥ ૪૫ ॥

મુત કહેછે હે બ્રાહ્મણે જે તમે પુછ્યું તે કહ્યું અને હનુ-
માનનો જન્મ પણ મારા સાંભળેલા મુજબ મેં કહ્યો. ૪૫

યંશ્રુત્વાસર્વપાપેભ્યોમુજ્યતેસર્વપાતકૈ ॥

વ્યાધિતોમુચ્યતેરોગાત્પનાર્થિધનવાનમથત્ ॥ ૪૬ ॥

અર્થ- જ્યો હનુમાનના મહાત્મને સાંભળે તે પાતકથી તથા
રોગથી મુક્તિ અને ધનની ઈચ્છાવાળો ધન પામે. ૪૬

શ્રુત્વેત્થંસૂતપુત્રાન્મુનિવસનિકરાઃપૂજયાંચક્રિરેતં ॥

મક્ત્વામર્તમસન્નાઃપુનરપિમુકયામષ્ટકામામસિદ્ધાં ॥

લઘ્વંશક્રેળપુંસ્લંપુનરપિમુદિતઃકેનજાતઃ

ક્રપાબ્ધેસંદેહંચિત્તસંસ્થંનિરસયનિશ્ચિલંતત્પદાબ્જનતાસા ॥ ૪૭ ॥

અર્થ- આ પ્રમાણે મુત યુરાણીથકી કૈશ સાંભળી પ્રસન્ન થઈ
શ્રદ્ધાએ કરી બહીક મુતની પુજા કરી કૃતીથી કથા પુછવા લાગ્યા
કે હે કુમારીધી ઈશ્વરને પુરૂષપાણ કૃતીથી ક્યમ પ્રાપ્ત થયું એ અ-
મારા મનમાં સંદેહ છે તેને મટાડે ને અમે તમારા ચરણકમળમાં
નમસ્કાર કરીએ છીએ. ૪૭

॥ इति श्रीवायुपुराणेमास्तुतोत्पत्तौचतुर्दशोऽध्यायः ॥ ૧૪ ॥

ઈતીશ્રી વાયુપુરાણે મુર્ત્તર બાષાયાં. ૧૪

ગરબો.

દવાન્કાંના નાથરે જાદવરત્ન કુંદનપુરમાં પધારજેરે એ રામ.
કુલદેવાની મુર્તિરે દીતીમાં કરજે હુમારી સહાયતારે. ૧૬
કુલદેવાને હું નમુરેએ લાગ પાયરે. દીતીમાં.
કરજેડી વિનતી કરે, તમ સર્વે હુમારી કાયરે; દીતીમાં. ૧
રૂપી કરયપ એ પાણી પ્રીતથીરે, પાસે તમારૂ વચનરે; દીતીમાં.
વૈકુંઠના યે ચોળીયારે, જય વિજય દેહે કવચનરે. દીતીમાં. ૨
સનક સનાતનના આપથીરે, અવતરે આતમ ઘેરે; દીતીમાં.
હીરણ્યકસપને હિરણ્યક્ષરે, હૈત થયા એની ઘેરે. દીતીમાં. ૩
આ દાંતજ દેવને પિડતારે, કુખી થયા એવા જનરે; દીતીમાં.
પિંડાયલા વિષ્ણુ સરણેરે, આવી કહેધરે મનરે દીતીમાં. ૪
બ્યારાહા રૂપે બિમ્બરે, આબ્યા હીરણ્યક્ષના પાસરે; દીતીમાં.
સનાતનથી કાહ્યકીરે, તતકાળ કિધો એનો માંસરે. દીત. ૫

હીરણા કરચુ બળવંતારે, ચાલ્યો મંદાચલ પર્વતરે; દી૦	
તીવ્ર તપ તેણે કરચુરે, વર લેઈ થવા તર્પતરે; દી૦	૬
અમાએ વરદાન આપીયુરે, જાને કાળ જીતી આવો ઘેરરે; દી૦	
સ્વર્ગમાં જઈ ઇંદ્રાસ્નેરે, વસ કિંધા એતિ ઘેરરે; દી૦	૭
વિષ્ણુ સર્ણ ગયા દેવતારે, વિશ્ણુએ કિંધી સહાયરે; દી૦	
એ દેતના પુત્ર પ્રેક્ષાદજીરે, દુઃખ બાણ સેહે કાયરે; દી૦	૮
વિષ્ણુ ભગત પ્રેક્ષાદજીરે, તેને સહાયકરી જડુનાથરે; દી૦	
વિષ્ણુએ દેતને મારીયોરે, નરસીંહી રૂપને હાથરે; દી૦	૯
પુત્ર નહાંમના સ્થાપયોરે, રૂદન કરચુ તમે માયરે; દી૦	
રૂપી ક્ષણતે સાંભળીરે, દુઃખિત કરો પોતે કાયરે; દી૦	૧૦
રૂપિપ્રતે તમે યોલીયારે, નઃ પુત્રનુ દુઃખ સહેવાયરે; દી૦	
તમે ઈંદ્ર સરીખા પુત્રનીરે, વ્રતી ધરો હીતી માયરે; દી૦	૧૧
રૂપિયે વ્રત બતાવીયુરે, તે અપુર્ણ કરચુ કહેવાયરે; દી૦	
વાટિકા વંનવિશે વસિરે, વર્ષ એક કરી કષ્ટ કાયરે; દી૦	૧૨
વાટિકા વંન રળીયાંમાણરે, પવિત્ર ભોમ કહેવાયરે; દી૦	
આરે દિશા કુંડ સોભતારે, મધ્ય માત્રોકાસહ વાંચરે; દી૦	૧૩
બાણગંગા હરદોશનિરે, સનાન કરે દુઃખ જાયરે; દી૦	
અમા પુત્ર અમી રૂપિરે, તેના સુત વાયુ કહેવાયરે; દી૦	૧૪
તપ કરી વરદાન માગીયુરે, સૂઝા નીપળવા કાજરે; દી૦	
વાડવે વરદાન મેળવીરે, સૂઝા કરી દેવ કાજરે; દી૦	૧૫
માં પવિત્ર ભોમ વ્રત કરીયુરે, સદ્ગુણ થયાં સહુ કાજરે; દી૦	
દાસ લલુની વીનતીરે, કૃપા કરો તમે આજરે; દી૦	૧૬

—ૐ૮૦૭ૐ—

શ્રી વાયુદેવની ઉત્પત્તીનો ગરવો.

સાડે સાંડરે મુરત હોહર, મુખ્ય ઝલખેલુ; એ રાગ.	
ધન થી વાયુદેવતા માહારાજ, વસો મારો રૂદયામાં રેક;	
વાયડ ક્ષેત્રમાં જન્મ ધરીયો; દિતી તમારી માતરે;	
કસ્યપ રૂપી જે ખીતા તમારો ઈંદ્ર તમારો બાત. વસો મારો	૧
કૃપા કરો મુને બાણી આપો, દાસ તમારો જાણીરે;	
ઉત્પત્તી તમ તણી જે ગાવું, પ્રેમ મણો મન આણી, વસો	૨
જન્મ થવાના વરષ એક પેટલા, વ્રત આરંભ્યું માતરે, વ૦	
કષ્ટ કરીને રૂત આરંભ્યું, રીઝવા કમલા કાંત; વ૦	૩
ઈંદ્ર રાખ્યો ચિંતા ભાગી, કો બળીયો પુર્વ પ્રમાણરે;	
પ્રગટરીતો રાજ્ય ત રેહરી, તેથી કરે મર્મ હાંધ. વ૦	૪

દીતી પાસે ઇંદ્રજ આઠ્યો, તુ મુજ માત સમંદરે;	
મા તાહરી સેવા હું કરૂં તો, પામુ ઇશ્વર પદ. વસો	૫
હિરણ્યકેશને હીરણ્યકંસપ, મર્યા વીરણને હાથેરે;	
તેમાં મુજ અપરાધ નથી કાંઈ, રાખો મુજને સાથે. વ૦	૬
દિતીએ ત્યાં ઇંદ્રને રાખ્યો, સેવા કરવા કાજરે;	
સેવા કર્તા વિશ્વનાથને, રાખો કહ્યું અમ લાજ. વ૦	૭
દિતી માતના વૃતમાં કાંઈ, ખામી પડી એક રચરે;	
ઇંદ્રએ ત્યાં રૂપ પલટાવી, કીધાછે પરપંચ. વસો	૮
દીતીમાતના ઉદર મધે, પ્રવેસો સુર રાયરે;	
ગરભ જોઈ વિચાર કરેછે, ઇશ્વર અશી કાય. વ૦	
ઇંદ્રે ત્યાં સહસ્રજ મારી, ગરભ ભાગ કિધા સાતરે;	
સાત ગર્ભનાં સાતે બાળક, ચ્યાર લુબ્ધજગતાત. વ૦	૧૦
તે દેખીને સુર અકળાયો; શત્રુ વધ્યા કંઈ ધાતરે;	
સહસ્ર મારીકરીથી કિધા, બેતાગીશને સાત, વ૦	૧૧
આગણપચાસે વાયુ રૂપે; પ્રગટા જુગદાધારે;	
તે દેખીને ઇંદ્રજ કાપ્યો, બોલ્યા વાયુકુમાર. વ૦	૧૨
સુરેશાય તમે સેને કાપ્યો, હમે તમારા બાંતરે;	
શત્રુ નહી થઈએ તમારા, કસ્યપ અમારા તાત. વ૦	૧૩
હેવું સુણીને ઇંદ્ર ત્યાંથી, આઠ્યા દિતીના પાસરે;	
હાથ જોડીને પ્રણામ કરેછે, માતા વૃત તપાસે. વ૦	૧૪
દિતીમાતને બાળક પ્રગટા, ચાલીસ બે ને સાતરે;	
તે બાળક દસ દસ વર્ષના, આનંદ કરે મદમાત. વ૦	૧૫
ઇંદ્ર પ્રતે દિતી બોલ્યા, બાળક રણમાં રેહશેરે;	
એ બાળકતો દેવ રૂપછે, ત્રાપ છાંયકેમ સેહેસે. વ૦	૧૬
કાણ પુંજશે કાણ નહવડાવશે, કાણ નૈવેદ્ય ધરાવશેરે;	
કાંન એમની આશના કરશે, કા નહી લાડ લડાવશે. વ૦	૧૭
હેવું સુંભળી ઇંદ્રે વિચારયું, બ્રહ્માને બોલાવુંરે;	
સ્તુતી કરી તપ બ્રહ્મા આઠ્યા; વાયુને સીસ નમાઠ્યું. વ૦	૧૮
ઇંદ્ર દિતીએ બ્રહ્માજીને, કહ્યો સકળ વીસ્તારે,	
આ બાળકની સેવા માટે, સૃષ્ટી કરે વિસ્તાર. વ૦	૧૯
એક સમે આહી વાડવડી, તપશ્ચર્ય વૃત કર્તારે;	
તપ કરતાં બ્રહ્માંડ ડોલાઠ્યું, આઠ્યા વિષ્ણુ કર્તા. વ૦	૨૦
વરદાન માગ્યું વાડવે હું, સૃષ્ટી કરૂં નીરમાણરે;	
તે સૃષ્ટી આહારી કહેવાય, કરે આ વાઘ્યમાં રતાન. વ૦	૨૧
તથાસ્તુ કહી વિષ્ણુ આલ્યા, આઠ્યા વેદકું ધામરે;	
આ સમાચાર બ્રહ્માજીએ, ઇંદ્રને કહ્યા આ ઠામ. તી	૨૨

વાડવ તેડાવિ જામા કેહેછે, સૃષ્ટી કરે નીરમાણરે;
 હેવું સાંભળી વાડવે ત્યાં, દરબ લેઈ ધર્યું ધ્યાણ. વ૦ ૨૩
 તે દર્મથી સૃષ્ટી ઉપની, જામણ ખાજ હજારરે;
 તેથી બે ધણા વણીક કરીયા, વાચડ પુરમાં સાર. વ૦ ૨૪
 છત્રીસ હજારની સંખ્યા બાંધિ, સધળાં નાનાં બાળરે;
 વાચડા બ્રાહ્મણ વાચડા વાણિયા, બેસી કરેછે ખ્યાલ. વ૦ ૨૫
 જામાજી તવ વિચાર કરેછે, આશુ કરશે સેવરે;
 અંજલી છાંટી જવાન કિંધા, થયા પરશન દેવ. વ૦ ૨૬
 બાદરવા મુદી શાષ્ટીને દીવસે, પ્રગટા વાયુદેવરે.
 તેજ દીવશે વાચડા પ્રગટા, કરવા તમારી સેવ. વ૦ ૨૭
 વાચડા જામણ પુજા કરશે, વાણીયા કરશે દર્શનરે;
 તે સર્વેના ઉપર પ્રભુ. ધણા થશે પરસન. વ૦ ૨૮
 ચૈત્રમુદ સષ્ટીને દીવશે, પારણે જીલા દેવરે;
 આબે આછવ વાચડા માણે, કરે તમારી શેવ. વ૦ ૨૯
 વરણન કર્તા પાર ન આવે વિધી પુરવક આજરે;
 સંજોધે મેં વરણન કરીયું, વાચડા વણિકને કાજ. વ૦ ૩૦
 લલુ પીતાંબર વિશા વાચડા, વડોદરાના વાસિરે;
 વાયુપુરાણનો સાર લેઈને, ગરબો રચ્યો તપાસી.
 વસો મારા રૂદયામાં. ૩૧

ગરબો.

ચાલની ચાલની ચાલનીરે, બેની એકાવાર વાચડ ચાલનીરે. એટક ૧
 વાટિકા વનનિ શાભાતે ન્યારી, દેવ તે ભોંમિ રશાળનિરે, બેની ૦૨
 વાટિકા વનમાં મોટા જે મુની, વાડવે કર્યું તપ ભાળનીરે. બેની ૦૩
 વાટિકા વનમાં માતા દીતીએ. તપ કર્યું વૃત પાળનીરે. બેની ૦ ૪
 વાટિકા વનમાં પુત્રી ગર્ભિતમની, અંજનિતે વૃત સંભાળનીરે. બેની ૦ ૫
 વાટિકા વનમાં વાઝ જે મોટી, જાને બીજા અંજરાળનીરે. બેની ૦ ૬
 વાટિકામાં નદી બાણગંગા છે. માહાત્મ ભરી મોટા ઢાળનીરે. બેની ૦ ૭
 ંયાપિકામાં જે મૂતા વસંતી, દરશન કરીએ દરશાળનીરે. બેની ૮
 એ ભોમીછે વૃજનાતે જીવી, તાંહુંજઈ દુખ યાલનીરે. બેની ૯
 શ્રી વાયુદેવતાના ચરણને સેવી, ધેરમણી ઉરમાળનીરે. બેની ૦ ૧૦

વાચડાની વિખ્યાતિનો (ગરબો.)

કંઠણ થયારે માધવ મથુરા જઈ, કામળ ન લખ્યો કટકરે એ રાગ.
 વાચડની વિખ્યાતી કહું છું, શાંભળ સૈયર માહારીરે;
 વાટિકાનું ધાંમ કેહેવાયછે, એ તીરથ મનુહારીરે. એટક

ચ્યારે દિશાએ ઝાડી રચી છે, પુર તણી બલહારીરે;
 રૂપી વાડવે ત્યાં તપ કર્યું છે, સૃષ્ટીની પળવા ધારીરે. વાયડની ૨
 ભ્રમા વીજ્ય રવીઆદે, વર આપવા ત્યાં આપ્યારે;
 વાડવનું તપ જોઈ વહેછે, તમે કરી મન ભાપ્યારે. વાયડની ૩
 ચ્યારે દિશાએ કુંડ રચ્યા છે. પુર્વે રવી કુંડ ભારીરે;
 દક્ષિણ દિશાએ રૂદ્ર કુંડ છે, ઉત્તરે ભ્રમકુંડન ભારીરે. વાયડની ૪
 પશ્ચિમ દિશાએ વીજ્ય કુંડ છે, અધર્મજીવ આધારીરે; ૩
 સરસ્વતીને ગંગા યમુના, ગ્રેદાવરી મુખ કારીરે. વાયડની ૫
 ચ્યારે સરીતા મહત્ત્વ સહીતે, આવી વસી નીજ ઠામેરે;
 ઠાપીકામાં માતા વસેછે, સૃષ્ટી જોઈ મુખ પામેરે. વાયડની ૬
 એ ભોમીમાં અંજની માએ, આવી કીધો વીરાસંમેરે;
 તેમની ઈચ્છા પુરણ થઈ છે, સફળ થયાં સૌ કામેરે. વાયડની ૭
 હનુમાન એ રૂદ્ર અંશથી, મુત અંજનીના થાવારે;
 વાયુદેવ ધેર પુત્ર થઈને, ઉડ્યા રવીકળ સાવારે. વાયડની ૮
 બાણ ગંગાની નદી આવેછે, વાયદપૂર વસેલુરે;
 દિતીમાયે વૃત કરીને, ફલ લીધું સહુ પેલુરે. વાયડની ૯
 વાયુદેવ ત્યાં પ્રગટ થયા છે, સૃષ્ટીનું મુખ લેવારે,
 હનુમાન જે રામ ભગત છે, વાયુદેવ મુત એહેવારે. વાયડની ૧૦.

વિનંતિ.

તમામ દેશાવરોના વાયડા સમસ્તને નમ્રતા પુરવક કરવાની કે
 આ વાયુપુરાણ નામનો ગ્રંથ સમપુરણ રીતે વાંચી તેમાંની માહી-
 તી મેળવેથી આ નીચે મેં લખી જણાવેલા કારણો ખરા પ્રકારના
 છે. હેવુ ધ્યાનમાં આવશે.

૧ ભાદવા શુદ્ધ ૬ તથા. ચઈતર સુદ ૬ આ બે તીથીયો.

માહા આજીવની જાણી દરસાલ આનંદ યુક્ત રહેવું અને તે દીવ-
 સોમાં રૂદ્ધી ૧ થી શ્રી વાયુદેવને સારી સામગ્રી તથા સારા વસ્ત્ર
 આભુષણ સહીત મનોરથ કરવા તથા આજીવનો તીથીમાં આ વાયુ
 પુરાણનો કથા શ્રી વાયુદેવના મંદીરમાં જામણના મુખથી સાંભલવી
 એ સીવાય બીજા નિયમો અસહ્ય થી ચાલતા આવેલા હોય તે પ્ર-
 માણે આપદે વરતતા જવું.

૨ શ્રી વાયુદેવનાં દરવણ હુમેશાં કરવાનો નીયમ રાખવો. ક-
 દાચ મુશાફરીના થોગ ન બનેતો તેમનું એકા ગ્રહથી સમરણ કરવા
 ચુકવું નહીં. જે જગાયે વાયુદેવનું મંદિર આપણા લોકોએ ફલદેવ
 જાણી કર્યું હશે. ત્યાં દેવનો પુજા તથા નેવેલનું ખરચ હુમેશાં
 ચલાવી દેખરેખ રાખતા જવી.

૩ વાયડગાંમ એ આપણું મુળ વતન છે એ વીધે અખ્યાય ૨

જાના સ્લોક ૨૦ માં નીલિય કરેલો છે એને એ બોમી દેવ લોકોએ પવીત્ર જાણી કેટલાંએકના શ્રાપ મુક્ત થવા તે જગ્યામાં જઈ તપ તથા વ્રત કરવા બતાવ્યું છે એ વીંશી અધ્યાય ૧૨ માંના સ્લોક ૧૪ માં નીલિય કરેલો છે માટે બનીસકિતો દરસાળ પોતાની ન્યાતના જથ્થા સાથે ત્યાં જવું અવસ્ય છે. ત્યાં જઈ અધ્યાય ૫ ના સ્લોક ૪૨ માં લખ્યા મુજબ ભ્રમભ્રમ કરાવવું તથા એક મોટી વાંચ છે તેના અંદર માતાજી સાક્ષાત દેવી રૂપે હુરનીશ રહે છે. (જને તે ગાંમનાં લોકો હું, બુદ્ધ્ય, માતા કેહેછે તે.) તેથી એ વાંચના આ-જળ હવત કરાવવા અને એ વાંચમાં નાવાનું ધણુંજ મહાત્મ છે. આ વીંશી અધ્યાય ૨ માંના સ્લોક ૨૧માં કહેલો છે. માટે દર શાલ ત્યાં જઈ ઉપર મુજબ વીંધી પુર્વક કરવું આપણને અવસ્ય છે આ-પણ પૈકી અમદાવાદના દસા વાચડા આસો સુદી ૬ ઉપર જઈ ઉપર મુજબ વરતે છે. તે પેદલાથી. પાટણના દશા તથા. વીંશા વાચડા તથા ગંધણપુરના વીંશા વાચડા ત્યાં જઈ ઉપર મુજબ ચર્ચવર શુદી ૬ ને પુરાણ મુક્ત તીથીએ જઈ પુરાણ મુક્ત વીંધીથી વરતે છે. ગદ સાલથી ચત્ર સુદી ૬ એ તીથી ઉપર મારી જ્ઞાતના વીંસા વાચડા ત્યાં ગયાહતા. માટે ભાઈએએ આપણા કટ્યાણ્ય ત્યાં જઈ ઉપર મુજબ વિધીથી વરતવું. આ મોડુ પરમધાંમ યાત્રા કરવા લાયક છે.

૪ અધ્યાય ૫ માંના સ્લોક ૫૧માંથી એમ નીકલેછે કે વાચડા વા-ણિયા જે વેહેપાર કરે તેમાંથી દસમે ભાગ અગર વીસમે ભાગ કાહાડી વાચડપુરની વાંચમાં (દુરસ્તી વિગેરેના અર્થમાં) વાપરવો આ ઉપર લક્ષ રાખી જે પ્રમાણે બની શકે તેવી રીતે કંઈ ભાગ નીરાલો રાખી શકવો. પ્રસંગે કાંઈ વેલ્લયે વાંચમાં અરસ્ય કરવો પડે તો તે વખતે તેમાંથી આપવા ગાઠવણ કરવી.

૫ અધ્યાય ૬ નાં સ્લોક ૧૫ માંથી એમ નીકલેછે કે કન્યાદાન સોવણના શ્રદ્ધા પુર્વક આલુણ સહિત જે કરે તેની સાત પેઠીના પીત્ર લોકો સ્વર્ગે જાય અને કન્યાદાન દીધા પછી જે તે કન્યાના ધરનું કાંઈપણ ઉપયોગમાં લેયતો તેની તથા જે કાંઈ કન્યા વીક્રય એટલે કન્યા પરણાવાનો ઠરાવ કરી તેના બજારમાં રૂપીયા લેયતો તેયોની તથા કન્યાના ધરનું પાણી દીખીત લેયતો તેયો સર્વેથી મુક્તી ન થતાં તેમની સાત પેઠીના પીત્ર લોકો સ્વર્ગથી નર્કે જાય છે.

૬ આ પુસ્તક જે હમેશા નાહીને તેમાંના સ્લોક વ્યારિકાના પાઠ કરશે. એકદમ ન થાયતો પાંચ પાંચ સ્લોકોના પાઠ કરશેતો તે-ની સાત પેઠીના પીત્ર નર્કે ગયા હશેતો સ્વર્ગે જશે.

આ મારી વિનંતીને ધ્યાનમાં લેઈ વર્તસોતો કુલકુલ ધર્યાથી ધન સંતાનના મુખથી વૃદ્ધિ તથા મુક્તીને પામસો.

અમરતલાલ પીતાંબર
વીંશાવાચડા.

સમાપ્ત.

પ્રથમથી ગ્રાહક થનાર મુદ્દસ્થોનાં નામ.

નામ.	પ્રતો.	નામ.	પ્રતો.
વડોદરા.		દસા વાયડા વડોદરાના.	
રા. પરી. મનસુખરામ ગીરધરલાલ	૨	રા. પરી. મગનલાલ ભવાનીદાસ	૧
રા. પરી. વીઠલદાસ વૃજલાલ	૨	રા. પરી. અમરતલાલ ભવાનીદાસ	૬
રા. શા. મોહલાલ ધેત્રાભાઈ	૧	રા. પરી. મથુરદાસ ગીરધરલાલ	૧
રા. પરી. હરીલાલ કાલાદાસ	૧	રા. શા. સુનીલાલ લલુભાઈ	૧
રા. દોસા. પીતાંબર ગોકળદાસ	૧	રા. શા. ગીરધરલાલ લલુભાઈ	૧
રા. સા. મણીલાલ ત્રોડમલાલ	૧	રા. શા. હીરાલાલ હરીલાલ	૧
સંખેડા.		વિશા વાયડાની ન્યાત ખાતે પાટણ.	
રા. શેઠ. પ્રાણવલ્લભ મુલજી	૧	રા. ગાંધી. તીર્થભલાલ વખતરામ	૧
રા. દેશઈ. ગીરધરલાલ વીઠલદાસ	૧	રા. પરી. નાગરદાસ રણછોડદાસ	
વડોદરા.		આણુવાળા.	
રા. પરી. માણેકલાલ રણછોડ	૧	ગાંધી માનચંદ કેવળદાસ	૧
રા. દોશી. આપુ મકનદાસ	૧	મોદી. ભીખા નરસીદાસ.	૧
રા. દોશી. છગનલાલ જમનાદાસ	૧	રા. ગાંધી. મોહનલાલ નથુ	૧
રા. શા. કેસવલાલ રામદાસ	૧	રા. મોદી. ભીખા મુળચંદ	૧
રા. દોશી. દામોદર હરજીવન	૧	રા. ઉજ્જવચંદ કિશોરચંદ	૧
અમદાવાદ.		રા. ગાંધી. છગનલાલ ભદુ	૧
રા. વકીલ. ગોવીંદલાલ ગીરધરલાલ	૨	રા. મોદી. આપુલાલ કીકા	૧
વડોદરા.		રા. ગાંધી. હીમતલાલ ધેલા.	૧
રા. શા. માણેકલાલ લલુભાઈ	૧	રા. મેલાચંદ માનચંદ	૧
રા. શા. મીઠીલાલ આપુ	૧	રા. મોદી. હીમચંદ હરજીવન	૧
રા. ભટ. દામોદર જગનાથ અવધીય		રા. ગાંધી. લલુભાઈ ભગવાનદાસ	૧
ટોલકીયા આમણ.	૧	રા. ગાંધી. નહાલચંદ ધેલાભાઈ	૧
વ્યાસજી ગોરધન કાલીદાસ ભટ		રા. ગાંધી. વીઠલદાસ મગનલાલ	૧
મેવાડા આમણ.	૧	રા. ગાંધી. ગોરધન કીકા	૧
રા. આપુ વીરવનાથ નાંપુ આમણ	૧	રા. વાયડા બ્રાહ્મણ જોસી ગોપાળજી	
રા. વાયડા બ્રાહ્મણ વેણીરામ	૧	ગણુપતરામ	૧
રા. વાયડા „જેશંકર કીલા	૧	ડીસા કામ્પ.	
રા. પુરાણી. વસંતરામ કુબેરજી અ-		રા. રા. પરી. નાંહાલચંદ ઉમેદરામ.	
વધીય ટોલકીયા બ્રાહ્મણ	૧	ડીસા કામ્પમાં ત્રીજેરી કામદાર	૨
		રા. ગાંધી. કુબેરજી રૂપરામ	૧
		રા. રા. નેહાલાલ કુબેરજી ડીસાકાંપ-	
		માં કામેત્રી હાકીસના. કા.	૧

નામ.	પ્રતો.
રા. ગાંધી. જીમનલાલ ઉમેદરામ	૧
રા. મોદી. અમૃતલાલ ત્રીકમલાલ	૧
રા. જમનાદાસ અંબારામ	૧
રા. મોદી. બાપુલાલ નાહાનચંદ	૧
રા. મોદી. ગણપતરામ ગુલાબરામ	૧
રા. ગાંધી. બેહેચરદાસ ધોરબન	૧

૬૫૦ વાચડા પાટણના.

રા. શા. ગોપાલદાસ રણછોડદાસ	૧
રા. શા. લલુ મયારામ	૧
રા. શા. મથુરાલાલ નરસઈદાસ	૧
રા. શા. પરી. ચુનીલાલભાઈ નરભેરામ	૪
રા. પરી. ગોપાળદાસ ભુદરદાસ	૧
રા. શા. મણીલાલ વનમાળીદાસ	૧

પાટણ.

રા. પરી. ભાઈચંદ બેહેચર	૧
રા. પરી. પરસોતમદાસ બેહેચર	૧
રા. પરી. બાપુલાલ ગુલાબચંદ	૧
રા. મોદી. મોહનલાલ હરગોવન	૧
રા. પરી. મોતીલાલ દલછારામ	૧
રા. શા. ચુનીલાલ દામોદરદાસ	૧
રા. પરી. માણિકલાલ હીમતલાલ	૧
રા. શા. ગારધરલાલ ભુદરદાસ	૧
રા. પરી. દલપતરામ દલછારામ	૧
રા. શા. હરીવલભદાસ અંબારામ	૧
રા. શા. ભીખા હરગોવન	૧

કડી.

રા. શા. પુરસોતમ હીરાચંદ	૧
રા. શા. હરગોવન હીરાચંદ	૧

નામ.	પ્રતો.
------	--------

વીસાવાચડા મુરત.

રા. રા. પરી. લાલભાઈ લખમીદાસ	૪
રા. શા. શાંભળભાઈ સુદરદાસ	૧
રા. શા. નરભેરામ નારણદાસ	૧
રા. શા. ગુલાબદાસ નરશંકરદાસ	૧

મુરત.

રા. શા. નગીનભાઈ ઘેલાભાઈ	૧
રા. વાચડા બ્રહ્મણ ગોર. જીણા	૧
રા. ગાંધી વ્રીજભુખણ ગુનાબદાસ	૧
રા. શા. ગુલાબદાસ હરીવલભદાસ	૧
રા. શા. દુવારકાંદાસ લાલદાસ	૧
રા. શા. બેહેચરભાઈ ગણેશદાસ	૨
રા. શા. ધરમદાસ વીજભુખણદાસ	૧
રા. શા. કીસનદાસ જુલાભાઈ	૨
રા. શા. તુવશીદાસ હરજીવનદાસ	૧
રા. શા. કલ્યાણદાસ વ્રીજભુખણદાસ	૧
રા. શા. વીઠલદાસ જીનીનદાસ	૧
રા. શા. ઠાકોરદાસ દયારામ	૧
રા. શા. મંછારામ ખુશાલ	૧
રા. શા. લલુભાઈ કાશીદાસ	૧
રા. શા. ભુખણભાઈ કશનદાસ	૧
રા. શા. નાહાનાભાઈ ભાઈદાસ	૧
રા. શા. જ્યકીશનદાસ પરસોતમ	૨
રા. શા. લાલભાઈ ખાલાભાઈ	૧

મુરત.

રા. વાચડા બ્રહ્મણ ગોર નરભેરામ	
કરસરામ	૧
રા. શા. વીઠલભાઈ ખાલાભાઈ	૧
રા. શા. ભગવાનભાઈ ગોરાભાઈ	૧

શુદ્ધિપત્રક.

આ ગ્રંથની મુળ ટીકા ઉપરથી છાપતાં કેટલીક જગાએ અપભ્રંશ થએલો છે તે સુદ જનોએ ધ્યાન આપી દોશ સુધારી વાંચવા મહારી બીનંતી છે ને આશા રાખુ છું કે નીચેની નીશાનીઓ ઉપર ધ્યાન આપશો.

પાત્ર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.	અધ્યાય.	શ્લોક.	કેઇ જગાએ.
૨	સંસતકં	સંસકૃત	૦	૦	પ્રસ્તાવનામાં.
"	થાપી.	થાય.	૦	૦	સ્તુતીના ગરબામાં.
૧	સોમ.	લોમ.	૧	૧	ટીકામાં.
૮	તે.	તેમ.	૨	૧૩	"
૧૧	સ્વાશીનાથ	સ્વામીનાથ	"	૩૩	"
૧૨	બલ.	જલ.	૩	૩	"
૧૩	અત્ર	અત્રી	૩	૧૧	"
૧૮	વાગ્યા	લાગ્યા	૩	૪૫	"
૨૦	વેરાંનજી	વેનરાજી	૪	૭	"
૨૨	સવ	સર્વ	૪	૨૧	"
૨૨	અમીરૂંધી.	અત્રીરૂં	૪	૨૫	"
૫૨	દ્રવીથી	દ્રણીથી	૯	૧૫	"
૬૦	આવી	આપી	૧૦	૩૦	"
૮૦	પાલસુર્ય	પારસુર્ય	૧૪	૧	"
૭૧	સ્ત્રીને	પુત્રીને	૧૨	૨૦	"
૮૦	ને	તે	૧૪	૩	"
૮૨	સવી	સથી	૧૪	૨૨	"
૮૩	ને	મને	૧૪	૨૬	"
૮૬	માંસરે	માંસરે	• •	• •	ગરબા પેલાની પાંચમી કડીમાં.
૮૭	વસુ	વાષ્ટેવ	•	•	ગરબા પેલાની કડી ૭
૮૭	વાયુ	વાડવ	• •	•	ગરબા પેલાં કડી ૧૪
૯૦	આવેછે	ત્યાં વહેછે.	•	•	ગરબા ત્રીજાની કડી આઠ પછી બીજી લીટીમાં.
૯૧	બ્યાટીકા	યા: ટીકા	•	•	વીનંતીમાં ૬ પારીઆદમાં.

શુદ્ધિપત્રક કરનાર શેવક,

અમૃતલાલ પીતાંબરદાસ.

સુચના.

તમામ ભાઈઓને ખબર આપવાની કે આ વાયુપુરાણ નામનો ગ્રંથ ટીકા સાથે આ પુસ્તક જેને લેવાની હચ્છા હશે તેને નીચે લખેલા ઠેકાણેથી મળશે.

૧ વડોદરા મથે— પરી. અમરતલાલ પીતાંબરદાસ ઠે. મેતાપોળના સામુ.

૧ વડોદરા મથે— પરી. માણેકલાલ મનસુખરામ ઠે. બાજવાડામાં બુ-
ત કુઈ નજીક.

૧ પાટણ મથે— પરી. યુનીલાલ નરબેરામ ઠે. સોની પોળમાં.

૧ પાટણ મથે— મોદી ભીખા નરસઈ

૧ ડીસા કામ્પ મથે— મોદી. અમરતલાલ ત્રીકમલાલ ઠે. ચોરઈઆમાં.

ઉપર લખેલે ઠેકાણેથી રોકડી કીમતે મળશે.

પરી. અ. પી.
